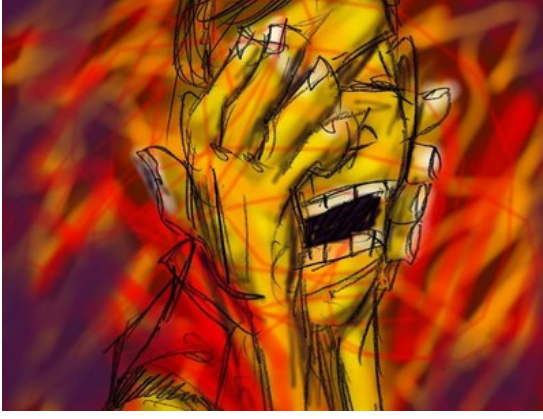

Yalan....

Hemen bir giriş yapalım ve silkelenelim. Kimse mutlu olmak istemiyor, herkez mutlu olmak istediğini söylüyor ama yalan. İnsanlar haklı olmak istiyorlar, başkalarını kontrol etmek istiyorlar, sevmek istiyorlar, kendilerine değer verilmesini istiyorlar, çalışmadan kazanmak istiyorlar, bakılmak istiyorlar, rahat yaşamak, güzel olmak istiyorlar. İstedikleri zaman istedikleri şeyi yapmak istiyorlar, haklarında güzel şeyler söylenmesini istiyorlar, ama mutlu olmak istemiyorlar. Size desemki bende bir sihir var, sizi dünyanın en çirkin ama en mutlu insanı yapabilirim, yada en güzel ama en mutsuz insanı yapabilirim. Hangisini seçersiniz?

İnsanlar mutluluğun birşeyin sonunda olduğuna inanıyorlar. "Bir gün istediklerim yerine gelince, mutlu olacağım." Hayatta böyle bir şey yok. Hayatta "bir gün" diye bir şeyde yok. "Bu gün" var. Nasıl mutlu olacaksınız bu gün?

Bakın ne güzel bir hikaye. *Asya'da maymun yakalamak için kullanılan bir çeşit tuzak vardır. Bir hindistancevizi oyulur ve iple bir ağaca veya yerdeki bir kaziğe bağlanır. Hindistancevizinin altına ince bir yarık açılır ve oradan içine tatlı bir yiyecek konur. Bu yarık sadece maymunun elini açıktan sokacağı kadar büyüklüktedir, yumruk yaptığı anda elini dışarı çıkaramaz. Maymun, tatlının kokusunu alır, yiyeceği yakalamak için elini içeri sokar ve yiyeceği kavrar, ama yiyecek elindeyken elini dışarı çıkarması olanaksızdır. Sıkıca yumruk yapılmış el, bu yarıktan dışarı çıkmaz. Avcılar geldiğinde, maymun çığına döner ama kaçamaz. Aslında bu maymunu tutsak eden hiçbir şey yoktur. Onu sadece kendi bağımlılığının gücü tutsak etmiştir. Yapması gereken tek şey elini açıp yiyeceği bırakmaktır. Ama zihninde açgözlülüğü o kadar güçlüdür ki bu tuzaktan kurtulan maymun çok nadir görülür. Bizi tuzakla düşüren ve orada kalmamıza neden olan şey, arzularımız ve zihnimizde onlara bağımlı oluşumuzdur. Tüm yapmamız gereken, elimizi açıp benliğimizi ve bağımlı olduğumuz şeyleri serbest bırakmak, özgürleşmektir. Joseph Goldstein*

Evet, mutluluğu dışardan alıp, içerde yaşamak var, yada, içerde yaratıp dışarda yaşamak var. Bu sitede bu konuya aydınlık getireceğim. Uyarıyorum, mutluluk konusunda uğraşmanız gereken tek bir şey var, oda kendiniz, sadece ve sadece kendiniz. Yazdıklarımı kendinizi çözmek için kullanın derim.. Bir deneyin bakalım neler değişecek. Mutlu olmak konusunda ciddiyseniz - önce dersleri okuyun. Tabi genelde sıkılıcaksınız. Sebepde mutluluğu bir aşı gibi istiyor insan, aşısıda yok tabi. Ama ciddiyseniz bu sitede aradığınızı bulabilirsiniz. Sitede reklam yok, kimsedende para almaya niyetim yok. Mutluluğun bir uyanış olduğunu paylaşmak için kurdum bu siteyi.

Aşı istiyorsanız, tek söyleyeceğim şey: Mutluluğu ararsanız bulamayacaksınız. Mutluluk erişilecek bir yer değil,,,,, başlanacak bir yer.

210 Yorum "Yalan...."

1. emel | [13, 04, 2008 - 5:02](#)

merhaba,tam tarif ettiginiz kisi benim.tesekkurler beni kendime getirdiniz.

2. Okan | [13, 04, 2008 - 8:30](#)

Ne mutlu Emel. İşği görmek güzel olur. Yazdığın için teşekkürler

3. mehmet | [27, 04, 2008 - 4:35](#)

yazı çok güzel umrain başarılı olur

4. Murat TARI | [03, 05, 2008 - 5:53](#)

Güneşin Battığı Yerdeyim
Mümkün Değil Sana Dönmem
His Olmuyor Sen Olmadan
Kovulmuşuz Bu Dünyadan
Mutluluğu Ararken
Hayatım Boyunca
Geldiğim Yer
Başladığım Nokta
Gönülde Taş Gül Kaldırımda
Ağlamayı Sor Bir Yağmura
Sırılsıklam Birde Bana
Mutlu Olmak İstiyorum
Artık Gülsün Şu Yüzüm
Tanrım Ben İnsan Değilmiyim
Mutlu Olmak İstiyorum
Sevmek Benimde Hakkım
Yokmudur Bir Yenisi Şu Kaderin...

5. Okan | [03, 05, 2008 - 8:56](#)

Murat, güzel bir şiir. İzninle bir yazımda şiirin [içini açıp bir bakalım](#). İçinde çok şeyler yatıyor bu şiirin. Okurlara yardımcı olur. Teşekkürler yazdığın için.

6. Murat TARI | [03, 05, 2008 - 9:49](#)

Evet Harika Bir Şiir.Bu Şiirin Bana Ait Olmasını İsterdim Ama Siteye Yansıtmayı İstedim.İsmine Uyum Sağlıyor.Çok Anlamalı Bir Müzik Bu.Herkese Tavsiye Ederim.Mirkelam - Mutlu Olmak İstiyorum

7. gokcen yildirim | [12, 07, 2008 - 13:35](#)

evet bende mutlu olmak istiyorum site tam bana gore

8. tuba yalcin | [12, 07, 2008 - 13:38](#)

merhabalar site harika tam benlik gorucu usuluyle evlendim iki cocugum var ama mutlu deyilim artik bende mutlu olmak istiyorum umarim sizlerin sayesinde olacak tsk

9. sema | [15, 07, 2008 - 6:39](#)

ndn bende bi işe yaramıo))))):

10. Okan | [17, 07, 2008 - 4:12](#)

Gökçen teşekkürler. Soruların olursa yaz.

Tuba, bizim sayemizde değil kendi sayende olacak ne olursa. Bu sitede herkeze söylemek istediğim şey sorumlu olmak mutluluklarından. Oku sitedeki yazıları lütfen, sorun varsa sor.

Sema, pek anlamadım neyin çalışmadığını. Siteyi okuduysan ve herhangi bir uyanış olmadıysa, tekrar oku. Belli bir sorun varsa sor. eposta adresin manic.... filan yazmışsın. Bu konuda (psikoloji) ben akıl hastalıklarına inanmadığımı şimdiden söyleyeyim. Eğer benim gerçek gördüklerimi duymak istiyorsan yaz bana sana yazıyım. Teşekkürler

11. betül | [03, 08, 2008 - 14:46](#)

mutluluk mu? ben mutlu olamıyorum herşeyin kendi istediğim gibi olmasını isiyorum mutluluk artk banada gelsin siteniz süperr

12. Okan | [03, 08, 2008 - 16:14](#)

Betül, teşekkürler yazdığın için. Mutluluk gelir veya gelmiyebilir. Evrenin işleri belli olmaz. Mutluluğu duygu olarak istiyorsan gelsede bile gider bir gün. Mutluluğu bir "hal" olarak istiyorsan devamlı yaratman gerekiyor derim. Hep dediğim gibi, mutluluk erişilecek bir yer değil, başlanacak bir yer.

Birde şunu ekliyim, hepimiz bir başkasının rüya gibi istediği bir hayat yaşıyoruz. Yani senin hayatını senden isteyen insan var bu dünyada. Senin hayatın dünya üzerinde bulunan bir başka insan için rüya gibi bir hayat ve bugün senle yer değiştirmek isteyenler var. Ama biz kendi bulunduğumuz duruma verdiğimiz anlamlar içinde yaşıyoruz. Ve kendi hayatımıza verdiğimiz anlam ise hep eksik, hep daha iyi olabilir. İçinde yaşadığın hayatını artık harika diye anlamlandır çünkü başka birisi için imrenecek bir hayatın var inan bana.

13. Meryem | [11, 08, 2008 - 2:38](#)

Peki mutluluk başlanacak yerse, nereden başlamalıyım ?

14. Okan | [11, 08, 2008 - 4:16](#)

Meryem, sorun için teşekkürler, yazıcam. Sitedeki yazıları okursan cevabı görmeye başlayabilirsin.

[Yazdim](#)

15. ESMA | [12, 08, 2008 - 17:06](#)

BENDE COK MUTSUZUM HATALARIM NERDE BILMIYORUM SITE COK HOSUMA GITTI DEFALARCA OKUYACAGIM

16. Okan | [12, 08, 2008 - 19:45](#)

Esmâ, teşekkürler yazdığın için. Lütfen sitedeki diologlarıda oku. İnsanların paylaştıkları şeyler içerisinde uyanışlar var.

17. isimsiz | [19, 08, 2008 - 7:43](#)

merhaba sevgili okan ben mersinden yazıyorum.mutluluk hakkında ki yazılarınız güzel.ama göreceli olan bir şeyi tartışmak doğru mudur sizce.bütün yazdıklarınız mutlu olmak üzerine .sanki içinde yaşadığımız ruh halinin hep mutluluk olması gerekiyormuş gibi.mutluluk sadece masal kitaplarında olur.dünyada hergün insanlar savaş açlık hastalık yüzünden ölürken mutlu olmak mümkün mü sizce.ben mutluluğu ancak maske takarak elde edebileceğimizi düşünüyorum.bombos bir çevrede yaşıyorsan ve amaçsız sürülerin pesine takılmak istemiyorsan ya kendinden taviz vermeyip mutsuz olacaksın ya da rol yapıp mutlu olduğunı düşüneceksin .yani kısacası içinde bulunduğumuz bunalım çağında mutlu olmak çocukların işi.biz büyüklerin değil.biraz gerçekçi olup mutsuzluğumuza alırsak daha güzel olmaz mı?

18. Okan | [19, 08, 2008 - 7:47](#)

Teşekkürler yazdığınız için. Yazıcam. [Yazdim.](#)

19. Nuri | [21, 08, 2008 - 7:31](#)

İsimsiz yazıyorum: Yani bu hayatta gerçekten mutlu olan insan yokmu? Ona mi inanıyorsunuz. Herkes mutsuz? Ayrıca yazdığınız gibi masal kitaplarındaki mutluluklar sadece MASAL. Bence siz mutluluğun tarifini degistirin, ve sizin yuzunuze, gozunuze ve icinize gulumseme getirecek bir mutluluk tarifi yaratin. Ve ordan baslayin. Okan'ın dedigin

dogru...mutluluk baslanacak bit yer erisilecek degil.

20. Inx | [27, 08, 2008 - 12:28](#)

merhaba yazılarınızın hepsini okudum en çok rayonuzda hangi kanallar var hoşuma gitti kısaca nasıl bakarsak öyle görürüz nasıl hissederek öyle yaşarız diyordu hoştu fakat ben çevremdeki insanların mutsuzluğundan çok etkileniyorum tek başına mutluluk yaşanmıyor çevremdeki kavgalardan sinir habinden çok etkileniyorum (yazılarınız bireysel bunları nasıl çevreme aktarabilirim)

21. Okan | [27, 08, 2008 - 12:35](#)

Inx, yazdığın için teşekkürler. Güzel soru. Yazıcam.

22. bahar | [27, 08, 2008 - 14:55](#)

Okan bey ego konusunda goruslerinizi halen merakla bekliyorum. Egonun insanin hayatinda onemli yeri oldugunu dusunuyorum, ve farkina vardigimizda hayatimizi ne kadar etkiledigini gorebiliriz. Ama farkina varmak kolay olmuyor.. Goruslerinizi merakla bekliyorum.

Selamlar..

23. Okan | [27, 08, 2008 - 20:30](#)

Bahar, bana bir örnek verebilir misin. Kendini beğenmişlikten mi bahsediyorsun? Bir örnek verersen ona göre yazarım.

24. bahar | [29, 08, 2008 - 13:07](#)

Tabii. Egosu guclu olan insanlar herkese hukmetmek isterler, ancak bunu yapamadıkları zamanlarda da mutsuz olurlar denilir. Egonun hayatimizdeki yeri bu kadar önemli mi sizce de? Yani son lafi yapistirmek, öneriler arasından kendi dedigini ne olursa olsun kabul ettirmek, bunlar mumkun olmadiginda uzulmek.. Bu ego cocuklugumuzdaki yetistirilismizden mi geliyor? Kısa da olsa degerli goruslerinizi almak isterim..

25. Okan | [29, 08, 2008 - 13:14](#)

Bahar hazırlan yazıcam. Tabi senden önce soranlar var onlara yazıcam, sonra sana.

26. bahar | [30, 08, 2008 - 0:16](#)

Sizin tum yazilarinizi buyuk bir merakla okudugum icin hic problem degil:)

Bekliyorum hocam, selamlar,

27. serap | [30, 08, 2008 - 11:54](#)

Okan bey merhaba.. Yazılarınız harika, elinize saglik. Ama bir seyi merak ediyorum, meslek olarak bu isi mi yapıyorsunuz? Yani bu isin yanında baska bir isiniz daha var tahmin ediyorum, o zaman bu ise bu vakiti neden ayirdiginizi merak ediyorum. Yanlis anlamayin beni, iyi ki varsiniz ve buyuk bir hizmette bulunuyorsunuz ama sebebi bu alanda daha sonra calismak istemeniz midir yoksa tamamen bunu bir hobi olarak gorup insanlara yardimci olmayi mi kendinize amac edindiginizi merak ettim. Bence bunu baska merak edenler de vardir, o nedenle merakimizi aydinlatabilirseniz sevinirim. Herhangi bir kitap, yayin, veya egitiminiz varsa da bilgi verebilirseniz cok sevinirim.

Saygilarimla,

28. Okan | [30, 08, 2008 - 12:54](#)

Serap, hayır bu mesleğim değil ama beni yakından tanıyanlar bunu meslek edinip para kazanmam gerektiğini hep söylerler bana. Bense paranın bu tip şeyleri kirlettiğine inanıyorum.

Şöyle söyliyim niye yaptığımı. Bütün bu uyanışlarımı saklarsam bencil bir insanın ben. Söz verdim kendime uyandır bunları diye. Bukadar basit. Ve internete olan hayranlığım, bu teknolojinin güzelliği ve erişme gücü bu sözümü tutmaya yardımcı oluyor.

Tabi bu "uyandır bunları" sözüm benim yarattığım birşey, gerçekten uyuyormu kimse bilmiyorum. İnsanların uyuduklarını kendi tecrübeme dayanarak düşünüyorum. Kardeşlerimden birisi "sanane abi" diyo, "rahat bırak insanları" 😊 eminim kızdırdığım insanlar var. Bazen karım ve kızım dahil. 😊

İlersi için tek planım bu konuları iş ve meslek alanına getirmek. Bir günlük bir kurs hazırlıyorum bunun üzerine.

Serap her sayfanın altında Okan kim? diye bir link var orda biraz daha detay bulabilirsin. İlgın için teşekkürler.

29. Okan | [30, 08, 2008 - 16:00](#)

Okuduğum kitaplar istenmişti. [Nereden Öğrendim](#) kısmına bu listeyi koydum.

30. derya | [07, 09, 2008 - 13:05](#)

Okan Bey.öncelikle bu yazınız için çok teşekkürler.o kadar doğru yazmışsınız ki.aynen beni tarif ediyorsunuz.ama şöyle bir sorun var ki daha önce de buna benzer yazılar okudum.insan ilk okuduğunda ne kadar haklı diyor, değişicem diyor.ama olmuyor biliyomusunuz.çünkü karakter değişmiyor.iki-üç gün etkisi sürüyor.sonra siz gene aynı siz 😊

31. Okan | [07, 09, 2008 - 13:28](#)

Derya, teşekkür ediyorum.

Burda okuyacağın yazılar sana senin aradığın cevabı vericek. Genelde buraya gelenler siteyi internette her hangi bir sitedeki yazıları okur gibi okuyorlar. Buda internetin bize verdiği bir durum. Senden ricam burdaki yazıları tek tek okumak. Ders çalışır gibi... Tabi eğer cevabı istiyosan. İnan bana bulacaksın 😊 Derslerden başla sonra öbür yazıları oku.

32. derya | [07, 09, 2008 - 13:43](#)

ders diyince aklıma ilk gelen şu an ders çalışmak zorunda olmam.30 kasımda bi sınava giricem.benim için çok önemli olan.fakat içimde bulunduğum ruh halim buna engel oluyor istemeden.normalde hiç aklıma gelmiyecek şeyler bile geliyor ders çalışırken aklıma.şu an yazılarınızı okumak bana o kadar iyi geliyorki.anlatamam.iyiki bu siteyi oluşturmuşsunuz.eksik olmayın siz.

33. Okan | [07, 09, 2008 - 14:30](#)

Ben teşekkür ediyorum

34. serap | [08, 09, 2008 - 12:44](#)

Ornekli bir bolum olusturmanizi isterdim. Herkes oraya basindan gecen ve cozumleyemedigi belirli gundelik olaylari yazabilir ve sizin gorusunuzu isteyebilir.. Hepimiz birbirimize benzer hayatlar ve sorunlar yasiyoruz bana kalirsa. Ornegin ilk olarak ben baslayayim, etrafta asik suratlar gormek beni de mutsuz ediyor.. Ve bu tur insanlarla bir arada olmak zorundayim, isim geregi, veya yasantimiz geregi. Ne yapabilirim?

35. Okan | [08, 09, 2008 - 13:08](#)

Serap, teşekkürler. OK.. düşünüyim ve yaratıyım bir şey.

36. Okan | [08, 09, 2008 - 13:28](#)

Tekrar okudum yazdığımında... 😊 Aklıma şu geliverdi. Etrafta asık suratlılar olmaMALImı? Herkez gülümseMELİmi? Seni bir kuraklıkta çiçek olmaya davet ediyorum 😊

37. serap | [08, 09, 2008 - 14:10](#)

Hocam insanın içi sikiliyor. Bir gün karar alıyorsun onları görmezden geleyim diye iki gün uyguluyorsun, üçüncü gün gene insanın canı sikiliyor. Baska bir yolu olmalı insanın pozitifliğini koruyabilmenin.. Sizin websayfanızın adresini küçük kâğıtlara yazıp onlara dağıtmak bir alternatif mesela, öyle mi yapsak ki:)

38. Okan | [08, 09, 2008 - 14:26](#)

Serap, herkez başkası değişince mutlu olacak. Komik değil mi? Yani "onlara" sorsam "onlar"da başkalarına yükliyecekler işi. Yani "onlar" yok etrafta. "Onlar" bizleriz. Ben sana benim ne yaptığımı söylüyüm. Hiç bir şeyden şikâyet etmem. Suratımda hep bir gülümseme vardır. Birisi "Nasılsın" dediğinde "hep iyiyim" derim. Ben ortalıkta bir iyilik mutluluk olurluk microbu olarak gezerim, dünyama giren bana yakalanır. Ben bir hastalığım.

Bak sonunda hepimiz hiç bir şeyi değiştiremeyeceğiz çünkü hepimizin sonu aynı. Kazacaklar kuyuyu koyacaklar içine, toprağında kapıyacaklar başımıza ondan sonra yemeğe gidecekler. Bin sene sonra "Bir Varmış bir yokmuş"umuz bile kalmıyacak. Lütfen dakkikalarını yaratan insan olmaktan inat et. Yalvarırım çıkma o kafadaki yalan yolculuklara. Yüce bir söz ver kendine ve hep ona dön. Buna muktedirsin. Herkez muktedir. Teslim olma etrafına(bunlar kafadaki yorumlar). Yarat etrafını.

İnadın için teşekkürler. Sorduğun için teşekkürler. Cesaretin için teşekkürler.

39. serap | [09, 09, 2008 - 4:26](#)

Tam bu iste önerdiğim de hocam. Bu şekilde basımıza gelen, sizin söylediklerinizi uygulamakta zorlandığımız, çıkmazda kaldığımız veya bizi rahatsız eden durumlarda ne gibi düşünce yöntemleri bize çıkış yolu sağlayabilir konusunda fikir paylaşımı yapabilirsek çok faydalı olur. Çünkü ben kendi adıma söyleyebilirim ki birçok kişisel gelişim kitabı okudum fakat uygulamaya aktarmadıkça hepsi hikâye kaldı, eski alışkanlıklar içimize yerleşmiş çünkü. Ve sizin yazılarınız benim için çok kıymetli ve değerli, o nedenle unutulmalarını istemiyorum mutlaka hayatıma entegre etmek istiyorum. O da asama asama olacak bir şey o nedenle böyle bir paylaşım alanı olursa hocam, öğrencileriniz sizin değerli görüşlerinizden de birbirleriyle paylaşımından da çok faydalanacaktır diye düşünüyorum.

Selamlar..

40. burcu | [09, 09, 2008 - 12:51](#)

Bazen hayatta çok yalnız olduğumu hissediyorum. Arkadaşlarım, esim hatta ailem bile çıkarları doğrultusunda benimle iyiler, ne zaman kendi istekleri ve çıkarlarına ters bir şey yaparsam bana yüz çevirebiliyorlar. Bu beni çok kiriyor. İnsan hayatta hickimseye yüzde yüz sirtini yaslayamıyor, her ilişki bir hesap kitap üzerine, çıkarlar uyusmadığında her ilişki bitmeye mahkum. Belki bir tek ebeveyn ve çocuğu ilişkisinde, ebeveyn açısından her zaman bir affedicilik söz konusu ama o bile çıkarlara ters olursa-miras vs. gibi bir konu olursa örneğin- bozulabiliyor.

Ve bu beni hayatta çok uzuyor, yapayalnız hissettiriyor. Kimse için fedakarlık yapmamak gerek diyorum ki sonra pısman olmamalı, öyle de yaşamın tadı çıkmıyor ki be kardesim..

41. İsimsiz | [09, 09, 2008 - 14:04](#)

Landmark'ın scientology ile bir ilgisi var mı? bununla alakalı bazı tartışmalar okudum. Scientology bildiğiniz üzere bazı ülkelerde yasaklanmış bir din oluşumdur. Landmark'ın da buna çok benzer bir felsefede olduğu söyleniyor..

42. Okan | [09, 09, 2008 - 20:03](#)

Burcu,

Sen bu siteye devamlı gelen Burcuysan şunları söylemek istiyorum sana. Bütün bu sitenin ana teması insanın kendisinin dışında hiç ama hiç bir problem olmadığı ve insanın dilden bakarak bunu görmesi ve yaratıcı adım atması. Yazdıklarını okursan haklı bir kurban var yazında. Çok ama çok özür diliyorum bu kurbanı yaşamak bu durumu değiştirmekten kolay. Çünkü istersen değiştirebilirsin. Gene soru şu: Ne istiyorsun?

Eğer bu siteye devamlı gelen Burcu değilsen lütfen derslerden başla ve oku herşeyi. Sonra tekrar soruna bir bak.

43. Okan | [09, 09, 2008 - 20:15](#)

İsimsiz, Landmark'tan evvelki gurubun adı EST. Bu Werner Erhard'ın başlattığı gurup. 1970 lerde Scientology EST'in işini bozmaya çalışmış ve bir bakımda başarmış. Sonra 1991 Landmark bu EST'in başlattığı metodlar üzerine kurulmuş. Ve Landmark'ı bu gün çalıştıran insanlar genelde Werner'in kardeşleri. Werner' şu anda Londra'da yaşıyor. Bugün Landmark birtek Fransa'da iş yapamıyor. Landmark'ı yakından tanıyan bir insanım hatta Landmark'ın kurslarını ilerde Türkiye'ye getirmek istiyorum. Landmark'ın sunduğu eğitim tamamen felsefeye dönük. Nereden öğrendim kısmına bir pdf ekledim. İngilizce ama çok güzel açıklıyor herşeyi.

Sitedeki "Hep-Hazırda-Dinleyiş" onların ilk kursunda anlattıkları konulardan birtanesi.

Landmark'ı "controversial" yapan kurslarının bazında hayatın anlamsız olmasının yattığıdır. Bu benim görüşüm.

44. derya | [10, 09, 2008 - 5:18](#)

Merhaba Okan Bey. gene ben.ve gene kendimi çok yalnız, mutsuz hissediyorum.bütün olumlu şeylerin,bütün güzelliklerin arasında ben gene mutsuz.çok kötü bi durum.insanı yiyip bitiriyo.acaba hayatımda duygusal bi ilişkim olmadığından mı diye çok düşünüyorum.sevgiye mi açım.yoksa bu mutsuzluk genlerim de mi var.siteyi okuyun demeyin nolur.okuyorum devamlı.o an rahatlıyorum.evet çok doğru bu yazılanlar diyorum.ama bunun etkisi 1-2 gün sürüyor.bazen çok ağlıyorum.aynaya bakıp kendime üzülüğüm çok oluyor.sinirlerim çok yıpranıyo

45. derya | [10, 09, 2008 - 5:22](#)

özür dilerim.sanki şu an size güzin ablaymış gibi davrandım.saniyorum üzüntülerimi dinleyecek birine ihtiyacım var o nedenle.tekrar özür dilerim.ama düşünceleriniz de insanı çok rahatlatıyor

46. Okan | [10, 09, 2008 - 12:29](#)

OK Derya. Lütfen çık oralardan.. Vakit kaybediyorsun. Hayatımızda devamlı bulunan sorunları biz tutuyoruz. Çünkü ne kadar istemesekte bize bir yerden ilaç oluyor onlar. Sıkılıp üzölmek sorumluluk almaktan zorda ondan. Ya uğraşacaksın düşüncelerininle yada onlar seni biryerlere götürecektir. Çok basit.

47. burcu | [10, 09, 2008 - 13:23](#)

Hocam tesekkürler. Evet siteye hep gelen Burcuym, zaten sitenizi bir bulanin bir daha birakmasına imkan yok, surekli yeni yazi var mi yeni yorum var mi diye bakip duruyoruz 😊

Dedikleriniz çok doğru. Yine de galiba insan her ne olursa olsun birine sirtini dayamak, yaslamak istiyor, olmadiginda da kendini yalnız hissediyor. Ama hayatta aslında yalnız ve herşeyin sorumluluğu bizde diye düşünürsek, böyle karamsar duygulara yer kalmıyor. Ama üzerine yine de böyle güzellikler yasanırsa, o da yanına bal kaymak oluyor gibi görmek gerek belki.

Bu arada gecenlerde bir arkadaş önermişti, günlük olaylara uygulama hakkında.Herkesin ortak paylaşımlarını yapıp sizin yorumlar katabileceğiniz bölümü merakla bekliyorum 😊

Tesekkürler!

48. Okan | [10, 09, 2008 - 13:40](#)

Forum tipi bir programla test yapıyorum. Bitirince koyucam. İlginç olacak 😊

49. burcu | [10, 09, 2008 - 13:44](#)

O super. Tabii yine siz bilirsiniz de siz de hep denetleyici olun bence, aysenin dedigi dogru o bakis acisiyla bak ya da fatma bence oyle demeyelim gibi..

Oneri tabii sadece fikir paylasimi olsun diye yaziyorum.
Asil tasarim sizde, bekliyoruz:)

50. Okan | [10, 09, 2008 - 13:47](#)

Evet herkez Guzin ablayi oynayabilir 😊

51. burcu | [10, 09, 2008 - 14:05](#)

Bir önerim daha var, begenirseniz kullanin begenmezseniz atin 😊

Yazilarınıza yildiz sistemi getirebilirsiniz, okuyanlar notlayabilirler. Hani altinda bu yazı supermis falan yaziyorlar ya, onun yerine bes uzereinden yildiz verirler. Mesela hicbir seyi degistiremeyeceksiniz yazisina ben simdiden ben yildiz veriyorum.

sonra da cok okunanlarin yani sira en cok begenilenler diye bir liste yapip bunlar listelenebilir.

52. bahar | [12, 09, 2008 - 15:18](#)

Bence Landmark gibi gruplara supheyle bakilmasi cok normal cunku bu tur cok olusum yuzunden insanlar somuruldu, hayalleriyle ve umutlariyla oynandi. o yuzden ben Landmark'in web sayfasina girip de orada suslu, son derece kendine guvenli gorunen bir kadinin cikip da iste su an herseyin degisecegi an, bize gelin hayatınız degissin, maasiniz artsin bla bla diye konusmasini duyunca bana suspicious geliyor. Hele bir de videolari izleyince, garip aksanli konusan birkac bayana rastladim ki aman aman, insan orada onlarin aksan hatalarindan ne dediklerini anlayamaz.. bunca para dokuluyor madem, dogruduzgun aksanli birilerini bulamadilarsa disariya hic profesyonel bir imaj vermiyorlar.

Bana ne yaziyorsun ben onlarin temsilcisi miyim dersenez haklisiniz:) Hani ileride onlari Turkiyey falan getirmek istiyorsunuz ya, disaridan bir objektif comment vereyim istedim. Belki sizin isinize yarar maksadiyla..

Selamlar,

53. Okan | [12, 09, 2008 - 15:21](#)

Teşekkürler Bahar anladım.

54. Okan | [14, 09, 2008 - 12:11](#)

Forum sayfası ekledim.

55. bahar | [14, 09, 2008 - 12:21](#)

Super! Siz de bizim hayatimizin tadarindan birisiniz Hocam.. Tesekkurler oneriye ve yeniliklere acik oldugunuz icin, tesekkurler paylasimciliginiz icin.. 😊

56. lale | [15, 09, 2008 - 7:58](#)

mr. söyledikleriniz çok dogru ama bu düşünler bi iki gün sürüyor. mutlu olucagım diyorum ama iki gün sürüyo napmam lazım bilmiyorum?

57. Okan | [15, 09, 2008 - 8:02](#)

Lale hoşgeldin. Yazdığın için teşekkürler.

Bilmiyorum sitenin ne kadarını okudun ama bu siteyi ders çalışır gibi çalışırsan cevapları bulursun. Ortada bir sihir yok.

58. lale | [15, 09, 2008 - 12:37](#)

aslında aile yaşantım çok güzel beni el üstünde tutuyolar ama herseye ragmen içim çok mutsuz.mutlu olamiyorum? çıktığımda benden ayrıldı oyüzden dahada mutsuzum???

59. Okan | [15, 09, 2008 - 12:47](#)

Lale, lütfen siteyi oku. Mutluluğun düşüncelerinde saklı. Senin kafanın dışında seni mutlu edebilecek hiç bir mucize yok. Diyorumya aş gibi istiyoruz. Yok aşısı ama siteyi çalışırsan düşüncelerin tanımadığın yerlere gelecek, söz.

60. lale | [15, 09, 2008 - 12:55](#)

hocam biraz önce sitenizde bi kaç şeyleri okudum inanırmısınız kendime sanki biraz daha geldim. kendimi hep yalnız hissediyorum ailem hep yanımda ama genede yalnız ve mutsuz hissediyordu. taki sizin bu sitenizi görenene kadar. sagolun cvp larınız için

61. Okan | [15, 09, 2008 - 13:10](#)

Tebrikler Lale, görmek güzel olur.

62. yagmur | [19, 09, 2008 - 9:59](#)

merhaba;ben 2senedir evliyim ve depresyodayim.bir insan nasıl olurda esini çok severke onunla bu derece mutsuz olur.eğer bu derece mutsuzsan çok sevsende bir anlamı varmıdr?onsuz daha mi iyi olursun.

63. Okan | [19, 09, 2008 - 10:55](#)

Yağmur, yazdığın için teşekkürler.

Benim sana söyleyebileceğim bir mucize yok. Siteyi lütfen ders gibi çalış. Sonunda bir yere geleceksin ve ozaman bana daha değişik sorular soracaksın.

Senin mutsuzluğun evliliğinden değil, kafanda canlı tuttuğun düşüncelerden kaynaklanıyor. Siteyi tam okursan, ne demek istediğimi anlarsın.

64. filiz | [19, 09, 2008 - 12:09](#)

Ben çok mutluyum, ağlamak bile bana mutluluk veriyor, ağladığımda kendimi arınmış hissediyorum, hala duygularımın olduğunu hissediyorum.

Ama ben çevremdeki herkesin de en az benim kadar mutlu olmasını istiyorum, mutlu olmak çok kolay neden insanlar bunu farkedemiyor? Hayatta var olmak yaşamak, hayata tutunabilmek çok zor ama aslında bunlara rağmen mutlu olmak çok kolay, üzüntüler hayatın tuzu biberi. Akşamları yatağıma yattığımda Allah'a şükredecek o kadar çok şey buluyorum ki, dua ederken bunların aklıma gelmesi benim çok mutlu uyumamı sağlıyor. Pozitif olmak hayata tutunabilmek için çok önemli. Herkes çok mutlu olsun, ne olur mutsuz olup çevrenizdekileri de mutsuz etmeyin, sizi mutlu gören insanlar daha da mutlu olacaktır, siz de onların mutluluğu ile mutlu olmayı öğrenirseniz, hep birlikte mutlu mesut yaşarsınız.

Hayata herşeye rağmen gülümseyin....

65. Okan | [19, 09, 2008 - 14:10](#)

Filiz, teşekkürler yazdığın için. Umarın siteyi okursun. Sitede seni mutluluk hakkında dahada değişik yerlere getirecek yazılar var.

66. Nuri | [19, 09, 2008 - 15:40](#)

Hayatta mutlu olmak niye sart? Niye sadece yasamak var diyerek yasamiyoruz, illede ben mutlu olmalıyım diye aranip duruyoruz?

67. Okan | [19, 09, 2008 - 15:42](#)

Bravo anladın...

68. Nuri | [19, 09, 2008 - 19:16](#)

Bu guzel bir konu, yani hayat var, bu hayat problemlili veya degil (adlandirmayalim), ama mutlaka yapilmasi gereken daha dogrusu yasanilmasi gerekenler var. Bu yasanilmasi gerekenlere karsi bir BENlik ilan ediliyor ve hayat bu BENliklerden yasaniyor. Ve burda mutluluk diye aciklamaya calisilan, bu BENliklerin yaratilmasi mi, yoksa bu BENliklerin yasanilmasi gerekenlere UYGUN olarak yaratilmasimi? Simdi eyer UYGUN dersek, bu UYGUNun tarifi nedir ...yani hangi referansa gore. Eyer uygun olmasi gerekmiyorsa (ki benim anladigim bu siteden de bu) hayat sadece yaratilan BENliklerle yasanilmasi gereken, ve icine atildigimiz dille komplikelestirilmis bir BULUNUM. Is o zaman bu dili basitlestirek BENlik yaratmak....hic de tahmin etmezdim bu konulara bu kadar kafa yoracagimi 😊

69. Nuri | [19, 09, 2008 - 20:24](#)

Kafam durmuyor 😊 Dili basitlestirerek BENlik yaratmak degil...DIL'ı yeniden yarattiktan sonra BENlik yaratarak yasamak..... cok yordu beni bu egersiz...

70. disillusionment | [20, 09, 2008 - 3:09](#)

Arkadaşlar Okan'ın popüler şarkılarını ilan ediyorum:))

- 1)Hot child in the city-Nick Gilder
- 2)Out of touch-Hall and Oates
- 3)Deliah-Tom Jones
- 4)Unforgettable-Nat king cole
- 5)Georgia-Ray Carles
- 6)What a wonderful world-Louis Armstrong
- 7)Let my love open the door-Pete Townsheed
- 8)BYOB-System of a down
- 9)Woke up this morning-A3
- 10)Ramalama-Roisin Murphy
- 11)Save a horse-Big rich

Okan senden de böyle bir arşiv bekliyordum zaten,tahminlerim nerdeyse doğru çıktı,System of a down haricinde 😊 Benim favorilerim Hot child in the city,What a wonderful world,Let my love open the door oldu.Birazda eğlenelim dedim,umarım yanlış bi şey yapmamışım 😊

71. Okan | [20, 09, 2008 - 3:42](#)

Nuri, senden filozof olur ha... Fokus bu konuların içine girip eşelemek değilde "ne istiyorsun" sorusuna cevap vermek, otentik bir yere gelip güçle yaşamak. Bak yukarda sitemize gelmiş bir okurumuz mutlu olduğunu yazıyor. Bir şekilde gelmiş

oraya. Otentik olmadığını söyleyebiliriz. Ama önemli mi? Mutluyum, hayatım çalışıyor diyor. İş bitti.

Birde Jean Paul Sartre bak nediyor. "We are doomed to be free." Hür olmaya mahkumuz... Sende şu anda oralarda geziniyorsun. Sartre ekliyor.. Eğer kendinizi öldürmediyseniz hayatınızı defakto seçtiniz diyor.... şikayet etmenize rağmen... 😊

72. Okan | [20, 09, 2008 - 3:43](#)

disillusionment... iyisin ha... o listeye daha ekleyeceklerim var. İbrahimsiz hayat yok benim için 😊

73. Nuri | [20, 09, 2008 - 10:20](#)

Evet hocam....derdi olamayan filozofi yaparmıs.. Allaha şukur ben ordayım 😊

74. ecrin | [22, 09, 2008 - 7:30](#)

mutsuzum nedenini bilmediğim bi halde sadece mutsuzum içim içime sığamıyo başka bi hayattan mutsuzluklar sonsuzluğundan geldiğimi düşünüyorum nefes alamıyorum nefes fazla bana o kadar değerim yok gibi kaybediyorum canımı kendi ellerimle gömdüm ışsız bi yere hep hata yaptım hep üstüste yaşamamam gereken zamanda yanlış bedende yaşıyorum...

75. Okan | [22, 09, 2008 - 7:42](#)

Ecrin yazdığın için teşekkürler.

Ecrin bak bu yazdıklarını iki kişinin yazdığının farkındamısın? Bir mutsuz olan var birde bu durumu istemiyen var. Durumdan şikayet edenle konuşuyorum şimdi. Başka bir hayattan gelmedin. Yanlış bedende yaşamıyorsun. YOK BÖYLE ŞEYLER... Lütfen dramı bırak, çık kafandan. Tek olan şey şu: İsteddiğin şeyler gerçekleşmiyor. NOKTA. Gerisi masal. Eğer içindeki güce uyanmak istiyorsan bana kısaca ne istediğini yaz. Direk yazabilirsin. Kimsenin bilmesi şart değil. Okana Yaz yerine git ve doldur. Ve siteyide baştan aşşağa oku lütfen.

76. ağlayan | [22, 09, 2008 - 14:17](#)

mutlu olmak terimi bana çok uzak,eskiden can dediğim dostlarımı severdim,şimdi ise görmeye tahammül bile edemiyorum,sabahlara kadar uyuyamıyorum,devamlı sinirlerim bozuk,bazen belkide aşık olmalıyım diyorum ama nedense hep hüsrarla sonuçlanıyor,kalbimde hep boşluk var hangi yöne döneceğim bilmiyorum,daha doğrusu döneceğim yön bile yok,o kadar mutsuzum ki,artık içimden hiçbir şey yapmak gelmiyor ve sadece ağlıyorum,yazılarınızı okudum ama bana bi faydası olmadı,belkide değişmesini beceremiyordumdur..çok şükür ailem var sevdiklerimde var ama sevenim yokmuş:(

77. Okan | [22, 09, 2008 - 14:35](#)

Ağlayan, teşekkür ediyorum yazdığın için. Bu siteyi okuduysan ve yazıları çalıştıysan ve hala değişmiyorum diyorsan, bu durumundan zevk aldığın yerler var hayatında. Sana bir kaç haberim var. Bir; kimsenin sevgisine ihtiyacın yok. İki; hiç bir şey kendiliğinden değişmeyecek ama sende her şeyi değiştirebilecek yüce bir güç var. Bu herkezde var. Üç çok dram var yazıda, lütfen bir kaçada istediklerini yaz ama duygulardan arınmış olsun. Biz sadece düşüncelerimizden dolayı mutsuzuz. İspatıda şöyle: Senin şu andaki hayatını senden, olduğu gibi isteyen bir insan dünyada varmı yokmu? İnan bana var. Senin hayatına bakıp keşke bu benim hayatım olsa diyen insan var bu dünyada. Konu sen niye senin hayatını istemiyorsun?

78. ağlayan | [23, 09, 2008 - 7:50](#)

bu kadar ilgili olacağınızı düşünmemiştim,çok teşekkür ederim...çevremdeki insanların bana imrendiklerini azbuçuk biliyorum bana söylenenler hoşşun,zevklisin,güçlüsün ama bunlar sadece bni dışaradn gösteren şeyler...bazen çevremde bnim özelliklerimde olmayan insanlara rastlıyorum herşeye rağmen gülebiliyorlar,kim bilir belkide bana öle geliyordu sonuçta kimse kimsenin içini bilemez,belkide sorunum kendime güvenememişimdir,defalarca tutduğum dallarım kırıldı ve ben o dalların ardından ağlamaktan,geçmişini düşünmekten yoruldu ama kurtulamıyorum,çünkü kaybettiklerim aklıma

geliyor,çevremdekilerle konuşmayı bile unutmuşum iki kelimeyi bi araya getiremiyorum,öyle içime kapanmışım ki,kimselerle konuşmak istemiyorum,hem zaten derdimi anlatacağım insanda yokki,gülerler bana...çevremdekiler bana derdini anlatıyor çünkü bana güveniyorlar ama bn bitürlü güvenemiyorum anlaşılın bnm ne kendime güvenim nede çevremdekilere güvenim var,zamanında olan herşey bende yok şimdi,bu arada insan duygularını katmadan nasıl kendisini anlatabilir ki?

79. **Okan** | [23, 09, 2008 - 10:05](#)

Ağlayan geri geldiğine sevindim. Yazıcam sana ara sıra bak buraya lütfen. Sana yazıcıklarımı okumadan evvel siteyi ders gibi çalışmanı istiyorum. Çalışmazsan yazacaklarım canını yakıcağ. Görmediğin gerçeklerle tanışacaksın, duyguları işin içine katmamayı öğreneceksin hazırlan 😊

80. **ağlayan** | [23, 09, 2008 - 11:26](#)

çok teşekkürler...

81. **ali** | [24, 09, 2008 - 9:54](#)

neden insan her seyden subhe eder,
neden herseyi istedigini gibi olmasını ister,
nasıl elindekilerle mutlu olmasını öğrenmeliyim.
lütfen yardım edin.cok mutsuzum

82. **lale** | [24, 09, 2008 - 12:40](#)

mr b okan bey. ben değişemiyorum sitenizi okuyorum ama gene aynıyım napıcam bilmiyorum. derya ya burda katılıyorum siteyi okuyun demeyin nolur bazen hiç bişey anlayamıyorum çooook mutsuzum çok hep ağlıyorum nedenini bilemiyorum da? of of

83. **Okan** | [24, 09, 2008 - 12:56](#)

Bu çıkamıyanlara yazıcam bu akşam.

84. **Okan** | [25, 09, 2008 - 7:34](#)

Lale ve Ali, [Yazdım](#) okuyun lütfen.

85. **isimsiz** | [25, 09, 2008 - 10:52](#)

Ben mutlu değilim neden mi bilmiyorum ama kendimi mutlu heyecanlı hissetmiyorum gökkuşağı: selam okan bey yüzümde hep bir hüzün mutlu insanları o kahkahaları duyunca neden ben gülemiyorum diyorum...gülmek istiyorum ama nasıl olacak neşelenmek istiyorum 31 yaşındayım evliyim 2 yaşında kızım var mutluluk nasıl kazanılır

86. **Okan** | [25, 09, 2008 - 10:54](#)

isimsiz, yazdığın için teşekkürler. Lütfen siteyi çalış. Birşeyler göreceğine eminim.

87. **Okan** | [25, 09, 2008 - 11:30](#)

Celal, dine dönük yanıtlar yazmışsın siteye koymam için. Teşekkürler ilgine. İnancının yüce olduğu belli.

Sitede dine dönük hiç bir konu yok. Sadece filozofi üzerine kurulmuş bir site bu. Dinle mutluluğa erişmek isteyenler zaten dinin hep orda yanlarında olduğunu biliyorlar ve bu yönü seçmeye muktedirler. Ve bu yöne dönük çok site var zaten. Arayanlar bulurlar eminim.

Yazılarını buraya koymuyorum. Teşekkür ediyorum ilgine.

88. Lale | [25, 09, 2008 - 12:30](#)

mr b okan bey. benim asıl mutsuzlulugumun sebebi erkek arkadaşım beni kullanmasıydı bana yalallar attı benimle birlikte oldu sonrada benden ayrıldı napıcım bilemiyorum o günden sonra hayatım karardı sanki. yaptıklarını unutamiyorum beni ortada bıraktı ölmek istedim ama beceremedim ailemede söyleyemiyorum tlfn bana akıl verin napmam lazım.ben artık nasıl evlenebilirim kim kabul ederki böyle birini. ölmekten başka çarem kalmadı.yardım edin bana?

89. Okan | [25, 09, 2008 - 12:37](#)

Lale, yazdığın için teşekkürler. Sen ve Melek Kıza yazıcım bu akşam. Yarın okursunuz. Hiç bir şey imkansız değil senin için. Gene birisi sever seni gene evlenirsin ama konu bu değil. Yazıcım. İyi bir insan olarak yaşamak istiyosun. Buda yüceliğine delalet.

90. Okan | [25, 09, 2008 - 20:16](#)

Lale, Önce bir şeyi hemen temizliyelim. Senin bulunduğun durumu "KÖTÜ" yapan kafadaki düşüncelerin. Yani senin yeride başka bir bayan olsa, ve senin yaşadıklarını aynen yaşasa bu durumuna KÖTÜ demiyebilir. Bunu inkar edemezsin, bunla münakaşada edemezsin, milyarlarca insan var bu dünyada, birtane bulurum bu durumu KÖTÜ olarak görmiyen. Yani senin bu durumundan geçen başka bir insan "aman oldu işte, onun kaybı" der ve geçer hayatına devam eder. Konu sen niye bu durumdan mutsuzsun? Cevapta, kafadaki düşünceler yüzünden.

Sitedeki ikincinci dersin adı "Atılmış Halimiz".. Üçüncü dersin adı "Dili Kullanmak." Lütfen bu dersleri git oku. Şimdi oku ve geri gel.

Umarım okudun. Evet sen doğmadan evel Türkçede yaşayan doğrular yanlışlar var hatta içine düştüğün yörede, ve ailede bile değişik doğrular yanlışlar var. Sen bu doğruların yanlışların içine düştün. Ve zamanla, içine düştüğün bu doğru ve yanlışlara inandın. Sen seçmedin bunların doğruluklarını veya yanlışlıklarını. Bunlar senden evel seçilmişlerdi.

Gelelim gerçeğe: Evrende doğru veya yanlış yok, bunlar dilde yaşayan şeyler. Avrupada bir yerde dünyaya atılmış olsaydın bu konu bile olmayıcağı çünkü ordaki dilde bu durum yanlış değil hatta bulunduğun şehirde başka bir aileye doğsaydın gene belki bu durumun yanlış olmayıcağı. Bunu görmeyi şart. Yani senin KÖTÜ dediğin durum gerçek değil, sadece fiziki dünyada olana verdiğin anlam. Başka birisiyle bulundun. Fiziki dünada tek olan bu. Bunun iyiliği veya kötülüğü bir yorum... olana verilen anlam. Bazında bu durum iyi veya kötü değil... Bunu anla lütfen.... kendine bunu anlama izni ver lütfen...

Bu anlattıklarımı anladıktan sonra iki seçeneğin var. Bu durumumu KÖTÜ olarak mı yorumlıyayım yoksa başka türlü mü? Bu hürriyet senin.

Bak Lale, içinde bulunduğun durumu bilmiyorum lütfen kendine fiziki bir zarar verme ve başkalarının sana fiziki bir zarar vermeleri için sebep yaratma. Dünyamızın birinci özelliği ve bütün öbür özelliklerine havada basan özelliği, hemde değiştirilemeyecek özelliği; bizlerin ve hayatımızın geçici oluşu. Hayat hep bir akıntı halinde. Maksat rotayı ayarlayıp durmak.

Siteyi çalış ve kendini konuları anlamaya açık tut. Yavaş yavaş göreceksin kendinin ve etrafının güzelliğini. Kendi yüceliğine uyanacaksın. Sen olduğun gibi tam ve bütünsün. Geçmiş kafanda takılı duran bir düşünce. Fiziki dünyanda geçmiş diye birşey yok. Parmakla gösteremezsin o kafadaki geçmişi.

Hayatını var gücünle yaşa lütfen.

91. Nuri | [26, 09, 2008 - 3:43](#)

Bizim güzel kadınlarımızı kiymetlerinin bekaretlerinde olduğunu öğreten bu kulture saygım sıfır. Bir kadını kız olamduğundan dolayı istememenin altında sadece ve sadece o erkeğin kendine olan GUVENSİZLİĞİ yatar...yani o adam gerçekten bir erkek değildir....sadece biyolojik olarak bir erkektir...ve bence hiç bir kadın yada kız kendine güveni sıfır olan bir erkekle beraber bir hayat tercihi yapmamalıdır.

Eger basiniza gelenlere bir anlam vermek istiyorsanız (KOTU den gayri) yasadiginiz duygularin ne kadar guzel oldugunu ve hayat boyu bu duygulari yasamadan olen insanlarin oldugunu dusunebilirsiniz. Sevgiyle dolu beraberlik herkese nasip olmayan bir gizektir. Okan'a katiliyorum, cekinmeden yasayin lutfen, bakin dunyada benim gibi dusuncelere sahip erkeklerde var...ve bende o kulturden geldim...genc degilim 48 yasindayim.

92. doğukan | [27, 09, 2008 - 0:49](#)

gerçekten ifade etmesi zor olan bir kavramı en iyi şekilde anlattınız.. fakat mutluluğu elde etmek için çabalıyorum ama olmuyor böyle internet sitelerinde de aramak pek olmuyor sanırım.

93. mutluyum | [27, 09, 2008 - 4:12](#)

ben mutlu olmak istiyorum neseli sevinçlik mutluluklu hesayı olmak istiyorum :d:d:d

94. Okan | [27, 09, 2008 - 4:56](#)

Doğukan yazdığın için teşekkürler. Evet internetten bu tip birşeyi anlatmak yürümez gibi duruyor ama eğer okursan dersleri, diğer yazıları ve okurları takip edersen. Çok şaşıracaksın. Ve mutluluğu arıyorsan tam yerine geldiğinide bil. Reklam yok burda, parada kazanmıyorum. Hımmm.... Acaba niye yapıyorum???

95. Okan | [27, 09, 2008 - 4:59](#)

Mutluyum, yazdığın için teşekkürler. Öyle bir siteye geldinki mutlu olmanın ötesinde mutluluk yaratan bir insan olmayı öğrenebilirsin, eğer siteyi çalışırsan.

96. lale | [27, 09, 2008 - 13:31](#)

okan bey tşkr ederim yazdığınız için. ben bu durumdan rahatsızım çünkü bekaretimi kaybettigimi aileme söyleyemem beni evlatlıktan reddedeler. biriyle çıksam ve bu durumumu söylesem beni kabul etmez korkarım ailemede söylerler diye? bide bu durumumu çıktığım olsa ona nasıl anlatırım onuda bilemiyorum? yani ben böyle şeyler düşünürken nasıl mutlu olabilirim? bana yardım edin kimseyede anlatamıyorum kimseye güvenememde.. siz hariç tabi.

97. Okan | [28, 09, 2008 - 5:03](#)

Lale, bu soruna cevap vermeden evvel (ve verecem cevap), öğrenmek istediğim şeyler var. Siteyi çalışıyormusun? Ve "ben tamam bütünüm, kırık yada bozuk değilim" ... böyle bir yere getirdinmi kendine dönük BENliğini? Kırıklığın, bozukluğun dil içinde yaşadığını anladınımı? Senin yukardaki soruna cevap yazıcam ama bu sorularıma cevap istiyorum sana cevap vermeden evvel.

98. sedat | [28, 09, 2008 - 7:28](#)

yazı süperkendime geldim çok saolun

99. Okan | [28, 09, 2008 - 7:32](#)

Sedat, teşekkürler. Umarım siteyi uzun uzun okursun 😊

100. Atakan | [28, 09, 2008 - 8:28](#)

Mutlu olmak için sizlere mutluluk telkini dinlemenizi önerebilirim. Mutluluk telkini müzik ile telkin karışımıdır.Müziğin için mutlusun iyisin daha mutlusun daha iyisin gibi telkinler verilmektedir.

101. Okan | [28, 09, 2008 - 10:53](#)

Atakan, yazdığın için teşekkürler AMA..... iki şey söyleyicem.

1. Siteye yazı koymana rağmen pek okuduğunu sanmıyorum. Okusaydın bu yazıda mutluluğun içerden dışarı olduğunu söylediğimi görecektin. Buda senin telkin olayına tam zıt düşüyor. Ben dışardan mutluluk olmadığını bağıriyorum bu sitede. Sende dışardan içeri bir metoddan bahsediyorsun.

Dışardan içeri olan tüm medolar migrene aspirin. Başka hiçbirşey yapamazlar. Yok böyle şeyler. İnananlar olabilir ama ben buna tamamen karşıyım. İnsanlar aşı arıyorlar ama YOK aşısı. Hatta bu tip şeyleri satanlar, insanları buldukları delikte tutuyorlar ve farkında bile değiller. Bunuda siteyi okursan anlarsın.

2. Bu sitede reklam yok. Ben parayla mutluluk YOK olmaz diyorum. Koyduğun site commercial amaçlı bir site. Buda tamamen burdaki felsefey zıt. Onun için koymuyorum buraya.

102. lale | [28, 09, 2008 - 11:54](#)

evet okan bey dediginiz siteleri çalıştım ozaman anladım düşüncelerim yüzünden böyle mutsuz olduğumu.ama kafamı kurcalayan tek şey var çıktığım olsa bu durumumu ona nasıl anlatmam gerekiyo bunu bilmiyorum? bide korktuğum bu yüzden beni bırakırsa? ya aileme söylerlerse ben naparım. okan bey bu durumu ailemin bilmemesi lazım.. zaten ben bu yüzden mutsuzum napıcağımı bilmiyorum çünkü.bana napmam gerektiğini söylemişiniz? gerçekten ilgilendiginiz için çok tşkr ederim

103. Okan | [28, 09, 2008 - 13:15](#)

Evet Lale, tam ve bütün olduğunu hissettiğini ve bunu gördüğünü, ve mutluluğunun tamamen kendi düşüncelerinde yattığını gördüğünü, düşünerek yazıyorum. Birde siteyi çalıştıysan yaratan bir insan nasıl olur onuda gördüğünü düşünerek yazıyorum.

Bu sitede kimseye YAPMAK dünyasından yapmalar önermiyorum. Yani gidin şuna şöyle yapın, buna şunu söyleyin demiyorum. Yapmam, hatta kendi felsefeme ihanet etmiş olurum böyle şeyler söylersem. Her insanda olduğuna inandığım güce ihanet etmiş olurum.

Önerdiğim bütün YAPMALAR düşünceler aleminde, ve BENler aleminde. Fiziki dünyada şunları yapın diyemem.

Sana söyleyebileceğim bir mucize yok. Hatta sana başkasının, kim olursa olsun, söyleyeceği bir mucize YAPMA yok. Tabi istersen git konuş uzmanlarla. Bu seçeneğin.

AMA... bu çok önemli bir AMA. Senin bulunduğun yerde senden başka kimse olmadığı için.. bu durumunun üstadi sensin denilebilir. Sen yaratacaksın şimdi ne yapılıcağını. Yani şimdi atacağın adımı sen seçersin ve tamamen sorumlusun.

104. derya korkmaz | [30, 09, 2008 - 11:28](#)

merhaba 18 yaşındayım ve her seferin de mutluluğumu bilerek başkalarının ellerine bırakıyorum bu beni her seferinde mutsuz ediyor ama olmuyo ya vazgeçemiyorum başkaları için yaşamadan yapamıyorum ve yaptığım fedakarlığın karşılığını hiç alamıyorum mutluluk tanımınız gerçekten güzel ama olmuyor ya insan hep aynı şekilde kalamıyor bazen ne diyorum biliyor musunuz' mutsuz olmayayım da mutluluk orda kalsın diyorum `neyse ya yeter çok gevezelik etmiyeyim keşke sizlen tanışa bilseydim ama pek uzak bi hayal neyse tüm mutluluklar sizinle olsun okan bey

105. Okan | [30, 09, 2008 - 11:34](#)

Derya, teşekkürler yazdığın için. Tanıştık 😊

Bu siteyi çalışırsan ders gibi. Sorunun cevabını bulacaksın. Mutlu olmak için kimseye ihtiyacın yok. Sadece kendi düşüncelerle bir yere gelmen lazım. Burda mutlu olmanın dahada ötesine gidip mutluluk yaratan bir insan nasıl olur onu konuşuyoruz. Eğer sitedeki yazıları çalışırsan yolu göreceksin.

106. eslem | [04, 10, 2008 - 3:30](#)

merhabalar bir erkek arkdasım var. onu cok seviyorum ama beni cok sikiyor. onu yapma oraya gitme diye. bunaliyorum ama onu cok sevdiğim için katlanıyorum. ama eskisi gibi neşeli değilim mutlu olamıyorum. sizce ne yapmalıyım nolur yardım edin??

107. Okan | [04, 10, 2008 - 5:43](#)

Eslem, yazdığın için teşekkürler. Mucize arıyorsun. Yok mucize hayat boyu sevgi dolu yaşarsın ona karşı... belki bir gün değişir belki değişmez. Mucize yok. Birde şunu söyleyim bu bir sopayı eline almak gibi. İnsan oğlu komik... Sopa'nın ucunu istiyor ama öbür ucunu istemiyor. Yok böyle şeyler.

Ama unutma.... Bir insanın mutluluğu sevgiye bakmaz. Kisenin başkasının sevgisine ihtiyacı yok. Herkez olduğu gib tam ve bütün. Ne aşklar başlıyor ne aşklar bitiyor. İlişkilerimizde aşka havada basan konular var. Aşk kapıyı açıyor ama içerde çok daha önemli şeyler var.

Sitede aşk ve sevgi üzerine yazılar var. Lütfen oku onları. Birde "Hiç bir şeyi değiştiremeyeceksiniz" başlıklı yazı var onuda oku. Ne yapılacağından sen sorumlusun.

108. eslem | [06, 10, 2008 - 9:37](#)

cok teşekkür ederim okan abi..

109. Okan | [06, 10, 2008 - 12:13](#)

Eslem, umarın birşeyler oldu düşünclerine. Ben teşekkür ederim cesaretine ve kendi hayatından mutluluk istemende inadına 😊

110. GÜLŞEN | [06, 10, 2008 - 14:26](#)

PAYLAŞIMLAR ÇOK GÜZEL HERKESE TEŞEKKÜR EDERİM

111. Okan | [06, 10, 2008 - 14:28](#)

Teşekkürler Gülşen.

112. aybüke | [07, 10, 2008 - 4:57](#)

ben çok MutLu biriyim HaayaT bnA glmüor AmA ben hYata güLüoruM bn bna GöRe dnYanın EN güZel KızıYım buDa bni MutLU yaPior BazEn mUtLU olMak için saDece ParaYa değilDe Kendİnle Barışık olMak biLE yetior bn çok aşığım ama o BaNa deĞİL OLSun bnce KaybeDen o 😊

113. Okan | [07, 10, 2008 - 16:26](#)

Aybüke, teşekkürler. Umarım okursun sitedeki yazıları. Bilmeden uyguluyorsun sitede konuşulan felsefeyi... tabi oda OK ama bilerek uygularsan çok daha değişik yerlere getirirsin BENliğini.

114. orhan | [08, 10, 2008 - 5:40](#)

malesef mutsuzum ve yalnızım. Üzgünüm ama hiç bir şey bunu çözmeyecek ve ben sadece öldüğümde mutlu olabilecem bunu bilmekse daha acı.

115. Okan | [09, 10, 2008 - 5:55](#)

Orhan, mutsuzluğunu ve yalnızlığını anladım ama niye mutsuzsun. Genelde insanların mutsuzluğunun bazında "istediklerim olmuyor yada olamaz" gibi bir durum var. Ne istiyorsunda olmuyor? Yazarsan sana yazarım.. teketek yazmak istiyorsan "Okana Yaz" kısmına git ve bana yaz. Sana cevap yazıcam söz... Ama lütfen siteyi çalış... ciddiye alırsan işler değişecek söz.

116. Dilara | [09, 10, 2008 - 13:10](#)

Okan Abi bn şmdi lise bire gidiyorum fakat çok istediğim bi liseydi çok zor şartlarla yazıldım şimdide okulda hiç mutlu değilim birçok arkadaşım var hiç çevrem yokmuş gibi hissediyorm kendimi sevdirmek istiyorum. bazende çok mutlu oluyorum aradan 1 saat geçiyo nedensiz yere hüzünleniyorum ağlamak istiyorum neler yapabilirim yardımcı olurmusunuz

117. Okan | [10, 10, 2008 - 7:30](#)

Dilara yazdığın için teşekkürler. Sana yazıcam. Umarım geri gelirsin.

118. Rezzan | [11, 10, 2008 - 18:16](#)

Siteyi henüz keşfettim, bir tıkla mutlu olacağıma inanıyorum. teşekkürler.

119. Yaşar Anter | [12, 10, 2008 - 6:30](#)

Okan , muhteşem bir site yaratmışın tebrik ve ayrıca takdir ediyorum, Bodrumdakilerde siteye alışmaya başladı, insanların mutsuz dünya ortamında bir avuç mutluluk vermen muhteşem bir şey

120. Okan | [12, 10, 2008 - 10:16](#)

Evet Dilara, genelde iki yer var bizi mutsuz bırakan. Ya kendimizde olduğundan emin olduğumuz bir eksiklik yada bozukluk. Yada kendimizin dışında bir şeyleri istiyoruz ve olmuyor o şeyler.. Senin durumun hangisi? Bana kısaca söylermisin. Tek cümleyle lütfen.

121. Okan | [12, 10, 2008 - 10:19](#)

Emme oğlu Yaşar... seni burda görmek büyük bir zevk. 😊 Sağol... herkezi öpüyorum, sarılıyorum. Yaza görüşmek üzere.

122. Dilara | [13, 10, 2008 - 10:30](#)

Kendimde olduğundan emin olduğum bi eksiklik..

123. Okan | [13, 10, 2008 - 10:45](#)

Dilara.... sen bu konuda yalnız değisin.. Herkez ama herkez bir şeylerinin eksik olduğuna inanıyor. Okuldaki en mutlu bildiğin insan içinde bu böyle. Benim içinde bu böyle. Neyin eksik bana yazarmısın lütfen. Kisenin bilmesini istemiyorsan direk yaz... Okana Yaz kısmına git ve yaz. Sonunda hiç bir şeyin eksik olmadığını keşfedicez.. tabi öyle görünmüyor şu anda.

124. Dilara | [13, 10, 2008 - 12:02](#)

Okan abi okana yaz kısmından yazdım fakat sizin cevabınızı nerden okuyacağım

125. Okan | [13, 10, 2008 - 12:08](#)

Dilara oraya emailini koymazsan sana geri yazaman. Ban email bırak oraya ben sana geri yazarım. Eğer emailini bilmemi istemiyorsan... git sırf bu konuşmamız için bir email al ve gene Okana Yazdan bana gönder.

126. Okan | [15, 10, 2008 - 13:04](#)

Dilara sana yazmak beni çok düşündürdü.

Şöyle başlıyım. Daha lise birdeysen senden sorumlu olan ve seven büyüklerin var hayatında, onlarla konuş bu konuları lütfen. Hem sorumluluklarını yaşarlar. Hem memnun olurlar hemde onların görüşleri seni şaşırtacak kadar güzel olabilir ve hatta aranızı dahada ısıtır.

Benim tek yaptığım şey düşündürmek insanı. Senide düşündürmeye çalışıcam burda. Çünkü senin dışında cevap yok kimsede. Cevaplar sende.

Düşüncelerim şöyle: İletişim kuramamak bir bozukluk değil... antreman eksikliği... yani ne kadar cesaret edip, arkadaş olmak istediğin talebelerle konuşursan o kadar kendine hem antreman fırsatı hemde arkadaş olma fırsatı tanımış olursun. Ne kadar içine kapanır ağzını açmazsan herşey okadar zor görünür ve arkadaşlarının olma fırsatı azalır. Yani ağzını açmazsan hiç birşey değişmeyecek. Ağzını açıp konuşma antremanı yapman lazım 😊 Bu bir antreman olduğu için zaman içinde bir hayli ilerliyeceksin ve kuvvetleneceksin iletişim konusunda. Ama ilk başta ne kadar cesaretle ağzını açıp konuşursan o kadar kalbinin kırılmasına fırsat açmış olacaksın ama zaman içinde antremanla buda geçecek ver bir usta olacaksın bu konuda. Bu yazdıklarım her insan için geçerli sadece senin için değil.,

Dilara... kolay olmayacak ama antreman yaparsan çok da zor olmadığını ve zaman içinde nekadarda eğlenceli olduğun göreceksin.

Senin terslenmene gelince: Bir insana yapılanla o insanın, yapılarına gösterdiği tepki arasında insanın yüce bir hürriyeti var oda vereceği tepkiyi duygularına rağmen seçebilmesi. Yani duygudan değilde kendimize verdiğimiz "Ben şöyle bir insanım" dan verdiğimiz tepki. Birisi sana ters davranırsa o insana geri ters davranmak bir seçenek.. otomatik değil. Tabi o zaman şu soruya cevap vermen lazım "Ben nasıl bir insan olarak bilinmek istiyorum?" Bunun cevabını yaz ve sonra böyle bir insan terslenince nasıl tepki gösterir onu bir düşün... Ve şunuda hiç unutma senin terslenmen seni...eksik, bozuk, kötü, vesaire....yapmaz. Başkalarının laflarına kendimizi teslim etmek bir seçenek... burdada hürriyetin var.

Her insan olduğu gibi tam ve bütün ve hiç bir eksiği yok. Sende eksiksizsin cesaretle adım at ve keşfet bunu.

Sorun olursa yaz gene.

127. cafer | [21, 10, 2008 - 10:31](#)

merabalar be17yaşındayım batmanlıyım ama yakışıklı değil çok çirkinim gözlerimde şalık var daha 7 yaşındaki dişlerim atmamış iki on dişim yok gerçektede çok çirkinim benimde bir sevgilimin olmasını istiyorum sizce hakkım deilmi ne yapmalıyım reşekkur ederim cevap yazmaya bilirsiniz ama sorarınız kalp diyorsanız sevgilimin mutlu olması için herşeyi yaparım

128. Okan | [21, 10, 2008 - 10:44](#)

Cafer yazıcam buraya ara sıra bak lütfen.

129. gülizar | [22, 10, 2008 - 7:50](#)

meraba kimse yook mu benim dertlerimi dinleyecek he

bir daha sevmeyeceğim

aile sorunlarım çooook

130. Okan | [22, 10, 2008 - 19:27](#)

Gülizar, siteyi çalış lütfen.

131. bahar | [23, 10, 2008 - 15:07](#)

Okan bey siteye talep çok artınca yeni yazılarınız azaldı ama..:(Biz eski okuyucularınız olarak dört gözle bekliyoruz, sizin her yazınız bizim için bir değer, bunu unutmayın.

Selamlarımla..

132. Okan | [23, 10, 2008 - 15:15](#)

Bahar anlıyorum. Tabi konuya ilk girenlerin hayatlarında benim emellerimi gerçekleştirme fırsatım daha fazla. Yani çok mutsuz var onlarla uğraşmak benim emelim. Önce hep onlar gelecek haliyle. Ama ricanı anlıyorum.

Birde yanıtları okuyuncada birşeyler görebilir diye düşünüyorum. Umarım okuyorsundur. Sevgiler 😊

133. cafer | [24, 10, 2008 - 8:18](#)

sayın okan bey sizi çok teprik ediyorum bilerle arkadaş olduğun için ben derdlerimi babama bile açıklamıyorum inanki siizi babamda saya bilirim sizi sevmeye başladım sık sık girecem sitenize ama bana yardımcı olma şardııyla teşekkür ederim cevabınızı dört gözle veکل eyecem bana tavsiye eddiğiniz chat sitesi varmı

134. Okan | [24, 10, 2008 - 8:44](#)

Cafer. Bu hafta sonu yazıcam sana. Senin yardıma ihtiyacın yok. Kisenin yardıma ihtiyacı yok. Sadece düşüncelerini ve inançlarını eleştirmen gerekiyor bulunduğun yerden çıkman için.

135. Okan | [25, 10, 2008 - 13:26](#)

Cafere yazıcaktım. Şimdilik duruyorum. Teke tek yazıcaz.

136. İsimsiz | [25, 10, 2008 - 13:51](#)

isterseniz inanmayın ama ben hayatımda hiç mutlu olmadım hayatımda beni mutlu edebilecek hiç bir şey yok mutluluk hayal bile edebileceğim birsey değil daha 18 yaşındayım önümde gelecek var belki ama mutluluk yok

137. Okan | [25, 10, 2008 - 13:54](#)

İsimsiz...Yazdığın için teşekkürler. Lütfen siteyi çalış. Maksat mutluluk bulmak değil. Maksat mutluk yaratan bir insan olmak. Mutluluk senin dışında değil. Düşüncelerinde saklı.

Şöyle bir örnek veriyim. Bir buğday tohumunu masanın üstüne koysam ve "tohum BÜYÜ" dersem büyümü? Tohumun içinde hayat var, bunu biliyoruz. Onun ordan çıkması için yapmamız gereken şeyler var. Mutlulukta böyle... düşüncelerimizde saklı.. tohumdaki hayat gibi... . bizim düşüncelerimizle uğraşmamızı bekliyor... Lütfen siteyi çalış... ders gibi.

Teşekkürler yazdığın için. Soru olursa gene yaz.

138. mehmet | [25, 10, 2008 - 16:03](#)

sevgili cafer ben seninle teke tek yazışmak isterim kardeşim . bir kaç önerim olacak

139. Okan | [25, 10, 2008 - 17:40](#)

Mehmet... buraya gelenlere yazarsan şunu söylemek istiyorum sana ve katkıda bulunmak isteyen her okura. Felsefe bir insanı uyandırmıyorsa felsefe değildir. Bir insana "cevap" vermek o insanı cevap yaratmakla uğraşmamaya iter. Yani bir

bakıma sorumluluğu onlardan alır. İnsanları düşündürün derim. Eğer uyandıracak bir felsefeniz yoksa konu hakkında.. hiç bir şey söylememek en büyük nasiyattır. Teşekkür ediyorum yardıma hazır olduğun için Mehmet.

140. cafer | [26, 10, 2008 - 4:36](#)

sayın mehmet bey benimle konuşmak istediğiniz için teşekkürlerbeni burada bulabilirsiniz deli_asik_72@hotmail.com
alemin_kirali_123@hotmail.com

141. melek | [26, 10, 2008 - 15:10](#)

mutlu olmak gibi bir derdim yoktu aslında.buna kafamı takmıyorum son zamanlarda.siteyi bulduğumda aradığım şey kendimi iyi hissetmek için ne yapabilirdim.son yıllarda yaşadığım agar hayat beni silik bir insan haline getirdi.birseyler yapmak istiyorum ama bunun için kendimi çok zorluyorum olmuyor..cumlenin ilk iki kelimesinden fazlasını yazamıyor cumleyi tamamlayamıyorum..hatta ,kendime yardımcı olabilmek için aldığım psikoloji kitaplarını netteki yayınları okumaya başladım anda bıraktım..herşey aynı ve anlamsız geldi..; hicbisey ilgimi çekmiyor..kafam çekmiyor..aslında mutsuzum ama mutluluğu bile aramıyorum.o bile ilgimi çekmiyor..bir yandan bu ruh halımden çıkmak istiyorum bir yandan bunu yapamıyorum ..cumlelerimin altında çok dallar budaklar var ..ne iyiyim ne kotuyum...sadece biraz karışığım ve çözmek için gücüm yok ..bi mucizede beklemiyorum..sizde dediğiniz gibi bile bile zaman kaybediyorum...ama size sunu soylum ilgimi cektı burası.. burda yeniden yine deneycem .. yazdıklarınızdan şimdi sizi bir ayna kadar net görebiliyorum belkide bu yuzden burdayım..inandım

142. Okan | [26, 10, 2008 - 21:51](#)

Melek, siteyi çalışırken bir kağıt kalem al yanına lütfen ve düşüncende bir şey açıldığında not al. Sonra tekrar bak onlara.

Ve lütfen "hayat beni silik bir insan haline getirdi" bu tip cümleler kurma. Fiziki dünyada olanlarla onlara verdiği anlamları bil lütfen. Bütün sıkıntını tek bir cümle haline getir. "yapamıyorum" gibi kelimelere iyi bak. "Yapamıyorum" de. Sorulusun cevapları yaratmaktan. Devam.

143. TUGBA AK | [27, 10, 2008 - 16:07](#)

OKAN İYİ Bİ DUSUNCE AMA SUAN SİTENİ COK YAKINDAN İNCELEYEBİLECEK KADAR BİLE HALİM YOK COK MUTSUZUM KENDİMİ BİYERDEN ATABİLSEM DİYE DUSUNUYORUM ONU DA YAPAMIYORUM DAHA COK ACI CEKIYORUM

144. melek | [27, 10, 2008 - 16:16](#)

dungece butun dersleri sıkılmadan okudum aynı anda aydığımıda farkettim .sabah kalktıgımda ve bugun boyunca kendimi daha iyi hissettim..acıtasyon yok kitlenmek yok ...dungece not almadım cunku cvp gelmeden once zaten hepsini okumustum ...şimdi tekrar 3. derse kadar okudum ve not aldım.notlarım orda yazılanlarla aynı aslında sadece olaylarmla sekilleniyor bana özell. şimdi ne yapmalıyım

145. TUGBA AK | [27, 10, 2008 - 16:19](#)

OKAN BANA TAVSIYE ETMEK İSTEDİĞİN BİRSEY VARMİ AMA HİKAYEMİ BİLMİYOSUN TABİ BİLSEN YORUM YAPILMASI BİLE ZOR BİSEY ASLINDA NE YAPACAGIMI SASIRDIM

146. Okan | [27, 10, 2008 - 16:34](#)

Bak Tuğba... kimse sana ne yapacağını söyleyemez. İstedğini yaparsın. Ama şunları bil. Mutlu olduğun günler vardı... yani mutluluk olasılığı mevcut... Bu hepimize her an mevcut. Sadece kafadaki düşüncelerle biraz uğraşmanı gerektiriyor değişiklik. Kendine fırsat tanı lütfen. İkinci söyleyeceğimde şu.. bu evrene borcun var. Senden yücelmeni bekliyor. Senden sorumluluk bekliyor. Çık bulunduğun yerden lütfen. Bu senin elinde. Eğer sana yazmamı istiyorsan. Tek bir cümleyle problem nedir yaz ban. Okana yaz kısmına git oraya yaz. Kisenin bilmesi şart değil.

147. Emine ve Seren | [28, 10, 2008 - 16:15](#)

selam okan abi, biz, Zarkadaş(emine ve seren), lise öğrencileriyiz okulla problemlerimiz var ama ne olduğunu kavramış değiliz sadece okulda mutlu değiliz arkadaşlar hocalar gözümüze batıyo hep her gün gene mi geldik bu okula diyoruz bi tavsiyen var mı bize ayrıca ben seren össye hazırlıyorum bu sene

148. Okan | [28, 10, 2008 - 16:21](#)

Merhaba Emine ve Seren. Teşekkürler yazıp sorduğunuz için. İlk önce problemi, varsa problemleri tam anlamıyla dile getirmeniz lazım. İsterseniz forumda yazın, isterseniz burda, istersenizde bana direk yazın. İkinizindeki problemlerin aynı olmadığını düşünüyorum. Yazarsanız size cevap yazarım. Tabi cevaplar bende değil sizde. Benim vazifem sizi düşündürmek. Kendinizin dışında her hangi bir yerde problem yok. Ne okulda var, ne hocalarda var ne de arkadaşlarınızda var. Çok radikal değilmi. Çok da güzel tabi çünkü başkalarını değilde kendimizi değiştireceğiz... buda bizim elimizde. Durumları değiştirmek istediğiniz için teşekkür ediyorum.

149. Okan | [28, 10, 2008 - 16:41](#)

Melek... Evet ne yapmalısın? Bilmiyorum. Genelde dersleri çalışırken bir şeyler görenler bir doluda "yapılacak" şeyler görürler çünkü düşüncelerine hürlük gelir. Lütfen dinle içinden gelenleri ve "yapma" dünyasına at kendini. Hayat başkalarından ibaret derim.

150. pelin | [29, 10, 2008 - 11:52](#)

siteyi daha biraz önce keşfettim ve içtenlikle söylüyorum çok muhteşem bi site.gerçekten de mutluluğun hiçbirşeye hiç kimseye bağlı olmadığını yeni yeni anladım.kendi başınayken mutlu olamayan insan hiçbirşeyle mutlu olamıyormuş.benim gibi herşeyi bunalım yapan bi insan için bunu anlamaya başlamış olmak mucize.bunu mesleğe çevirmemek para için yapmamak istemeniz de gerçekten çok erdemli bir davranış.ne mutlu sizin gibi insanların var olduğunu bilmek.eminim önemli işleriniz vardır buna rağmen bütün yorumları cevaplandırıyorsunuz.yazdığınız herşey takdir edilesi cinsten tam da böyle arayışlarda olduğum bi zaman da böyle bi siteyi bulduğum için çok mutluyum.başarılar(=

151. Okan | [29, 10, 2008 - 13:24](#)

Pelin teşekkürler yazdığın için. Ne güzel olur o saplı bulunduğumuz yerlerden çıkmak. Tebrik ediyorum seni kendinle uğraştığın için. Lütfen siteyi paylaş.

152. melek | [29, 10, 2008 - 16:47](#)

siteyi çalıştım uygulamaya gectim..ama benim bir derdim var okudugum esnada aydınlandığım çok şey oldu hatta uyanmadığım bisey kalmadı.ancak okuduklarımı unutuyorum .yerleştirebildiğim birkaç dusunce dışındaları unutuyorum ..kafam çok dolu acaba ondanmı .tekrar etmek te bulunduğumda kendimi vermekte zorlanıyorum....birde cevremde etkisinde kaldığım bınrları var ..onları kabullenip ben olmak çok zor...deriin kuyunun dibindeki taşı yukarı çekmek zor oluyor

153. Okan | [29, 10, 2008 - 20:59](#)

Melek, ne kadar güzel. Her halde bir yerlere geldin. Sana bir sorum var. Niye söniüksün sen? Çok bulunduğun bir yer bu halin. Niye böylesin? Çok düşünmeden bir kağıdı doldur lütfen. Ve bak yazdıklarına... neler görüyorsun?

İkinci şeyde şu.. Biz bazen bulunduğumuz yeri beğenmiyoruz ama hep orda olmamızında sebebi var. Biz orda tutan besleyen, görmediğimiz şeyler var. Yani durumu değiştirmekle başımıza gelecek şeylerin durumdan daha kötü olması düşüncelerimiz var. Burası kötü ama bunu değiştirmekten kolay burda oturup şikayet etmek ve çekmek.

Düşün bunları lütfen. Ve bana yaz. Herkezin okumasını istemiyorsan direk yaz. Kendinle uğraştığın için teşekkür ediyorum. Lütfen devam.

154. melek | [30, 10, 2008 - 3:23](#)

tesekkurediyorum kendimle ugrasıyorken bana güç veriyorsunuz ..

155. Okan | [30, 10, 2008 - 14:03](#)

Melek. Sana güç veren ben değilim. Gücün odağı sende. Benim söylediklerim seni o odağa dokunduruyor. Güç hep sende.... Senin hükmünü bekliyor.

156. volkan | [31, 10, 2008 - 15:35](#)

Hayata bağzen herşeyi mucizeye bırakıyoz... Ama bağzen kandimiz bu mucizeleri yaratmayı bilmiyoruz!!! Ben ne güzelik ne para nede başka bişey istiyorum... Hızır ve mutluluk!!!

157. Okan | [01, 11, 2008 - 13:40](#)

Volkan, teşekkürler yazdığın için. Hatalı olabilirim ama yazında bir "teslim" olmuş hal var. İstediklerinin peşinde hangi hayatta koşacaksın? Bu antreman hayatımız değil. Sen değilse kim koşacak? Şimdi değilse ne zaman koşacaksın? Nasıl bir insan teslim olur? Siteye geri gelersen lütfen yazıları çalış. Yaratan bir insan olarak yaşamak yaratmayı garanti etmiyor. Tek garanti "ben yaratan bir insandan yaşayacağım" diye verdiğimiz bir söze hep kendimizi geri döndürmek.

158. melek | [01, 11, 2008 - 15:21](#)

ben sönükmüyüm 😊 e ben kendime silik oldumu soyledim bana oyle deme demistiniz ..sizde bana sonuksun diyorsunuz .bu ikisi benzer degilmi..silik belli belirsiz demek.. :)) ben kendimle cok ugrasiyorum..hakli olmak egomu kirdim ..hakli cikma cabam sırasında insanlari kirmakta oldumu gordum .hakli olmak birini kirmaktan daha onemli degilki.hem kendime hem cevreme yaptigim acitasyondan ve bana verdigi mutsuzluktan kurtuldum ozellikle bundan kurtulmak bana cok iyi geldi cunku kendime kurbanı oynamak beni icinde cikilmaz bir bunalıma suruklemisti inanin bu konuda sonun sonundaydim fena kitlenmistim ama şimdi yok bitti..gecmis ayagımın altındaki yer kadar kaul ettim degistiremiycemide..kotu dusunceleri hemen kovuyorum..kendimi dusunmemeye anlamlarla yormamaya sevketim .. anlamları ben veriyorum..sımdılık yerlestirdiklerim bunlar .. bunların benim icin ne kadar gerekli oldunu farketmısinizdir cunku siz anlatımlarımdan ihtiyaclarımı cikarmısinizdir ..ben en oncelikli ihtiyaclarımı aldım yerlestirdim uyguladım..baslangic icin bunlar gerekliydi .saolun insallah hep olun :))

159. Okan | [01, 11, 2008 - 17:26](#)

Melek... Vay be nerelere gelmişsin. Bak hem düşünce temiz ve net, hemde can var yazında. Tebrik ediyorum kendinle uğraştığın için seni. Dille gördün. Artık herşeyin düşüncede yattığını görmüş bir insansın ve kedinden sorumlusun. Antremanlara devam. Sorun olursa yaz.

160. gül | [02, 11, 2008 - 11:49](#)

hayatta herşey çok sıkıcı.herkes berbat of neden hep ben mutsuz oluyorum neden ya.neden kimse ...

161. Okan | [02, 11, 2008 - 19:26](#)

Gül, siteyi okuduğunu sanmıyorum. Lütfen oku haline iyi gelecek emin ol. Durumunu değiştirmekte ciddiysen çalış siteyi.

162. Okan | [02, 11, 2008 - 20:10](#)

Siteye bu gün bazı gençler gelmişler.. 18 yaşının altında ve aşk üzerine sorular soruyorlar. Hepinize burda cevap yazıyorum. Sizin hayatınızda sizden sorumlu olan sizi seven büyükleriniz var lütfen bu konuları onlarla konuşun. Bu onlara sorumluluklarını yaşama fırsatı verir. Özür diliyorum ben bu konuda size cevap vermiycem. Siteye yeteri kadar yazı var.

163. isimsiz | [02, 11, 2008 - 20:22](#)

kendimi çok yalnız hissediyorum. aslında iyi bir işim var ama bu memleketimden ayrılmama neden oldu onun için işimden soğumaya başladım ve çıkmazdayım sanki herşey üzerime geliyor. buraya gelince herkes beni terketti sanki. ne yapmalıyım

sizce? yardımcı olursanız memnun olurum

164. Okan | [02, 11, 2008 - 20:42](#)

isimsiz.. Teşekkürler yazdığın için. Benim vazifem sadece düşündürmek. Biz insanlar komiğiz. Bir sopayı elimize alıyoruz, sopanın bir ucunu istiyoruz, öbür ucunu istemiyoruz. Çok özürdiliyorum mucize yok ortada.

Tek soru var. Bundan 10 sene sonra bu durum biticek ve hayat bir raya oturmuş olacak gene. Bu problem görünen durum mazide kaldığı zaman, geriye baktığında nasıl bir "ben böyle yaptım"la yaşayabileceksin? Nasıl bir "ben böyle yaptım" seni güçlü bir yerde bırakıcak?

165. Okan | [02, 11, 2008 - 20:43](#)

Melek.. yazını aldım sana yazmak isterim ama şunu soruyum dedim. Niye böyle olmaMALI durum?

166. melek | [03, 11, 2008 - 2:54](#)

olma MALI ...diyorsunuz ..işte oyle yapmam lazım biliyorum guc bende .insan kendiyle nekadar ugrasiyor uff...

167. Okan | [03, 11, 2008 - 6:49](#)

Melek belki anlatamadım. Yazında onunla çok yakın olduğunu söylüyorsun. Bu durumun böyle olması niye kötü sence? Bunu soruyorum.

168. melek | [03, 11, 2008 - 8:10](#)

o is hayatında cok stresli.is hayatında bana sormadan yaptığı cok az sey vardır .herseyi bana danısır fikir alır tartısır konusuruz .ara ara beraber projelerdede birlikte calıstık ona yardım ettim.yani onun işleri,onun kazançları onun çıkarları onun projeleri onun dostları düşmanları derken baktımki onun hayatını yasıyorum.onun ..bana ayıt hicbirsey kalmamıs..

169. melek | [03, 11, 2008 - 8:15](#)

bende ben kalmamıs ..bende ondan cok bisey yok

170. melek | [03, 11, 2008 - 8:17](#)

şimdi şimdi çekilme zamanım dıyorum..bakıyorum koca bır bosluk ..yine ordayım onlayım ..resmen kendimle mücadele ediyorum

171. Okan | [03, 11, 2008 - 8:57](#)

Melek. Durumu birazdaha anladım. Sana yazıcam. "Bende ben kalmamış" diyen ben kim 😊

172. yeşim | [04, 11, 2008 - 8:18](#)

merhaba okan bey, çok güzel şeyler yazıyorsunuz, ama yinede benim yaşadığım gerçekleri değiştirmek çok zor.27yaşındayım ve bekleliğimden beri acı çekiyorum böbreklerim bekleliğimden beri rahatsız 10 sene önce nakil oldum ama genede sorunlar hiç yakamı bırakmadı. üstelik tüm yaşıtılarım evlendi ve çocuk sahibi oldu.Benim ise dünyada en çok istediğim bir çocuğum olması, bunun olmayacağı düşüncesi beni mahvediyor. söyleyin bana nasıl mutlu olabilirim.

173. Okan | [04, 11, 2008 - 8:36](#)

Yeşim yazdığın için teşekkürler. Yazıcam sana. Buraya ara sıra bak. Hazırlan 😊 Maksat gerçekleri değiştirmek değil.

174. fatos | [05, 11, 2008 - 10:16](#)

gerçekten olabilecek herşeyi lazımsınız ben mutlu değildim hiç bir zaman da mutlu olmadım ama bundan sonra mutlu olucam mutluluğa tapıcam artık daha çok mutlu olucam

175. Okan | [05, 11, 2008 - 10:30](#)

Fatos tebrikler. Teşekkür ediyorum yazdığın için ve kendinle uğraştığın için.

176. yeşim | [06, 11, 2008 - 6:22](#)

okan bey cevabınızı bekliyorum. ne zaman yazacaksınız.

177. Okan | [06, 11, 2008 - 6:36](#)

Yeşim bu hafta sonu yazarım. Buna rağmen siteyi çalış lütfen. Cevaplar var sitede senin için. "Sekizinci Ders"i oku lütfen. Sitenin okurlarından "disillusionment" isminde birisinin yazısı bu. O da senin gibi biolojisinde değiştiremediği bir durumla hayat boyu uğraşmış bir insan.

178. isimsiz | [07, 11, 2008 - 10:11](#)

hayatı kim için yaşadığımı bilmiyorum kararlarımı istediklerimi yapamıyorum

179. Okan | [07, 11, 2008 - 10:12](#)

İsimsiz, lütfen siteyi çalış. Sorun olursa yaz. Siteyi çalıştığını sanmıyorum.

180. woow | [07, 11, 2008 - 13:18](#)

cok guzel bir yazı-tebrik ediyorum-20 yasından sonra mutluluk bitiyor nedeni ise-basari olgusu hayatta kalma-isteklerini gercekleştirme-60-70 yaslarda mutluluk dolu oluyor insan-artık basarabilecegi pek birsey kalmamis oluyor-ve olumu bekliyor huzurlu sekilde-mantikli-johhn bir sozu vardir"hayat-biz gelecegi planlarken basımızdan gecenlerdir"tesekkurler

181. duygu | [07, 11, 2008 - 16:25](#)

merhaba yeşim hanım sizin için üzıldüm gerçekten. ama inanın daha büyük sorunları olan insanlar var. size şunu söyleyebilirm. bir çocuk sahibi olmak istyorsanız evlatlık edinin ordakilerinde çok ihtiyacı var. eminim kendizi mutlu hissediceksiniz.

182. duygu | [07, 11, 2008 - 16:30](#)

merhaba okan bey yazdıklarınız hikayeler ile birlikte gerçekten güzel olmuş. böyle bir site hazırladığınız için tebrik ederim sizi

183. Okan | [07, 11, 2008 - 16:35](#)

Duygu teşekkürler, lütfen siteyi paylaş ve senin içinde sitede bir şeyler olduğundan eminim. Umarım okumaya devam edersin.

184. orgul | [08, 11, 2008 - 9:36](#)

hayatta hicbirsey beni mutlu etmiyor..içimde bilmediğim bir acı var...aslında bilipite bilmiyorum dediğim bir acı...acaba bu yuzden mi diyorum...24 yasındayım ve ben bu dunyaya ait olmadığımı dusunuyorum..gunahımı ıslıyorum acaba ...bazen bu dunyayı cok erken anladığımı dusunuyorum o yuzden mutsuzum...tanrı yardımcın olsun...

185. Okan | [09, 11, 2008 - 21:47](#)

Yeşim daha yazmadım, özürdiliyorum.

186. gülcelem | [14, 11, 2008 - 11:56](#)

ben çok mutluyum...:))

187. güneş... | [17, 11, 2008 - 3:43](#)

Uzun uğraşlar neticesinde ne olduğumu ve ne olmak istediğimi çözmeye başladım. Mutlu olmayı, bir başkası tarafından sevilmeye bağlayıp durdum. Ama bunun yanlış olduğunu yaşarak öğrendim. Mutlu olmak için başkasına ihtiyacım yok ki... Mutlu olmayı başkasından bekleyen ancak kendini kandırabilir ve bu durum gerçekleşse bile yani başkası tarafından sevilse bile yine mutlu olamayacağı aşikardır.

İnsan tüm korkularını, yalnızlığını, umutsuzluğunu yani tüm kötü olguları bir başkasının yardımı olmadan beyninden atamayacağı gibi fayda da sağlayamaz. Bu elbette ki yanlıştır. Başkasından medet ummak... İnsana kendisinden başka kimse zarar veremeyeceği gibi fayda da sağlayamaz. İnsan neyi yapmayı arzuluyorsa, bunu kendine inanarak başarabilir. İnanmak... Maalesef insanoğlu bunu bildiği halde neden bunun için çaba sarfetmiyor. Arzuladığı şeylerin kendiliğinden gerçekleşmesini bekliyor, neden işin kolayına kaçıyor? Sonra da zaman su gibi akıp geçtiğinde, her şeyin farkına varıp ne hakla pişmanlık duygusu yaşıyor?

Yaşadığımız her saniyenin değerini bilerek hareket etmek gerek... Artık şunun farkına varmalıyız; beklemekten vazgeçmeli neyi arzuluyorsak bir an önce harekete geçip gerçekleşmesini sağlamalıyız. Her şey kişinin kendisinde başlar ve yine kendisinde biter.

188. Okan | [17, 11, 2008 - 5:55](#)

Güneş teşekkürler yazdığın için. Umarım siteyi birazdaha okursun.

189. güneş... | [17, 11, 2008 - 8:35](#)

Merhaba Okan bey,
Siteyi biraz daha okursun derken, ne demek istediniz? Yani yanlış düşüncelere sahip olduğumu düşünerek mi söylediniz?

190. Okan | [17, 11, 2008 - 8:41](#)

Güneş, yazında "doğru yanlış" var "katılık" var ve "başka insanlara güvensizlik" var gibi geliyor bana. Yanlış olabilirim. Bunlar geçiyordu kafamdan "birazdaha oku" derken. Teşekkürler şüpeni temizlemekte inat ettiğin için.

191. melek | [17, 11, 2008 - 15:18](#)

mutlu olmak istiyorsanız hayattan beklentilerinizi ortalayın.küçük şeylerle mutlu olmayı bilin.her şey mükemmel olacak düşüncesinden vaz geçin.almak kadar vermenin de güzelliğinin farkına varın.kendinizden iyi durumdakilerden çok kendinizden kötü durumdakileri görün.gülmek için neden arayın.hayatın güzelliklerini görün.gülün de dikenidir.kendinizle barışık olmazsanız çevrenizle de barışık olmazsınız. hayata nasıl bakıyorsanız hayat öyle olur yani karamsar olmayın.hayata gülün ki hayatta size gülsün.MUTLULUKLAR

192. Okan | [17, 11, 2008 - 15:21](#)

Melek teşekkürler. Umarım sitedeki yazıları okursun..

193. melek | [18, 11, 2008 - 4:00](#)

benim cevap takipsizlik kararıyla düştü galiba 😞

194. Okan | [18, 11, 2008 - 4:52](#)

Melek, anlıyamadım... yukardaki yazında soru yok. Sorun varmı? Varsa yaz gene ben cevap yazarım. Teşekkürler.

195. melek | [18, 11, 2008 - 6:44](#)

melekler karıstı demekki .. ben size direk yazmıstım 15 gun once hanı su erkek arkadasıyla hayatı birbirine karısmıs olan melek ben ..heni yazıcam demıstınız ya.. yukarıda ustlerde yazılarım duruyor.bır tek direk yazdığım yazı yok yukarda.. arada karısmısım melek ısmında 3 kısı daha geldi sanırım arada kaynadım...:)

196. melekgül | [18, 11, 2008 - 6:46](#)

karısmasın diye ekleme yaptım 😊

197. Okan | [18, 11, 2008 - 8:56](#)

Hayatımda nekadar melek varmış... benim haberim yok 😊 Yazıcam sana Melek.

198. inci | [19, 11, 2008 - 0:32](#)

merhaba okan bey;
uzun zamandır sevdiğim biri var yalnız arkadaşım olduğu için duygularımı söyleyemiyordum sonunda 2 gün önce bana duygularını açtı bende ona karşı boş olmadığını söyledim ancak aramızda bir sorun vardı kardeş gibi sevdiği bir insan bana çıkma teklifi etmişti zamanında ve ben kabul etmemiştim eğer birlikte olursak onun üzüleceğini, ona ihanet ettiğini düşündüğünü söyledi bence bir insan gerçekten seviyorsa bunu sorun yapmamalı sizce de öyle değil mi?

199. GÜLDENİZ | [19, 11, 2008 - 15:12](#)

YA MUTLU OLDUĞUNU SANIPTA BİR ANDA DÜNYASI BAŞINA YIKILANLAR HER ŞEYİN ASLINDA BİR YALAN OLDUĞUNU BİR TOKAT GİBİ YÜZÜMDE HİSSEDENLER.....

200. Okan | [19, 11, 2008 - 16:17](#)

İnci, teşekkürler yazdığın için. Bu tip konularda herkez kendi yolunu seçmeli derim. Soru şu nasıl bir "biz böyle yaptık"la yaşamak istiyorsunuz? Öbür oğlan hissedeceğini, hissedecek ve ne yapacaksa yapacak bunu kontrol edemezsiniz. Belkide basar gider bilinmez. Herşeyin mükemmel bir şekilde bitmesini kimse kontrol edemez, garanti edemez. Mucize yok. "İnsan gerçekten seviyorsa bunu sorun yapmamalı" diye bir kaide yok. İnsanların hissettiklerini kendilerine inkar edemeyiz. O ihanet etmiş gibi hissediyorum derse öyle hissediyor. Böyle hissetmemeli diye bir şey yok. Siteyi birazdaha oku. Meli Malı başlıklı bir yazı var onu oku.

201. Okan | [19, 11, 2008 - 16:20](#)

Güldeniz teşekkürler yazdığın için. Bilmiyorum ne oldu ve senin BENliğini bu hale getirdi ama önemli değil. Siteyi çalış lütfen seni uyandıracığını düşünüyorum. Hala sorun olursa gene yaz bana, cevap yazarım sana.

202. Okan | [19, 11, 2008 - 16:21](#)

Melek hala yazmadım biliyorum. Yazıcam.

203. Okan | [19, 11, 2008 - 22:15](#)

Melek, onun hayatını yaşıyorum diyorsun acaba öylemi? O onun hayatını yaşıyor sende senin. Belki söylemek istediğin şey... ben hep onun için çalışmak istemiyorummu? Niye bu kötü? Yani tamamen birinin başarısı için çalışmak niye kötü? Seni heyecandıran, çağıran hiç bir uğraşınımı yok hayatında? Bunumu demek istiyorsun? Melek problemini şu cümlelerin içine kurarmısın lütfen... Şunu şunu istiyorum ama olmuyor ve sebebide şu. Bu cümleyi kurarken kavram kullanma lütfen. İstedığın şeyleri yazarken fiziki dünyada neye benzediklerini yaz... söyle olabilir "Kendi isim olsun istiyorum...." Lütfen yaz

bana gene.

204. burak | [24, 11, 2008 - 5:55](#)

okan bey benim sorunun neşeli eğlenceli hayatı bilen biri olmama rağmen takıntılar sıkıntılar öfke huzursuzluklarım ufak şeyleri fazla büyütme kendime dert bulmada üstüme yoktur. herşey üstüme geldiği zman mücadele edemiyorum teslim bayrağı çekiyorm.. bu sıkıntidan takıntılardan nasıl kurtulurum ? şimdiden teşekkürler..

205. Okan | [24, 11, 2008 - 6:34](#)

Burak teşekkürler yazdığın için. Siteyi çalış lütfen, derslerden başla. Birde "meli malı" başlıklı yazı var onuda oku. Hala sorun olursa yaz gene. Sorularının cevabı sitede var ama çalışman lazım.

206. Okan | [24, 11, 2008 - 14:35](#)

Türkçemin bozukluğu üzerine yazı geldi gene 😊 Özürdiliyorum eveldende yazdığım gibi pek niyetim yok Türkçemle uğraşmaya... ama anlıyorum. İlerde bir kitap yazarsam toparlatırım 😊

207. f.gökçe | [25, 11, 2008 - 15:14](#)

ben size daha öncede yazmıştım acıkcası mutlu olamıyorum herşeye ragmen bilmiyorum nedeni sadece benmiyim okadar çok etken var ki mutsum olamamak olanaksız şimdiden cevabiniz için teşekkür ederim

208. Okan | [25, 11, 2008 - 15:37](#)

f.gökçe teşekkürler. Neden mutsuzsun sorusuna cevaplarını bir kağada yaz lütfen ama taki içinden cevap gelmeyinceye kadar... boşalt kafanı. Sonra verdiğin sebepleri ya siteye koy yada kiseyle paylaşmak istemiyorsan okana yaz kısmına git ve bana direk yaz. Sana cevap vereceğim söz. Bulduğun yerden çıkacaksın kendinle uğraşmaya izin verersen ve beni önerilerimi denersen. Kendini kendine konu ettiğin için teşekkür ediyorum. Buraya yazıp cesaretle sorduğun içinde tebrik ediyorum seni.

209. Joker-adam | [26, 11, 2008 - 2:57](#)

Güzel bir site, ferahlatıcı bir mekan! Saatlerdir sitede keyifle dolaşıyorum AMA (*) rahatsız eden birşeyler var tatmin etmeyen. Bu giriş yazısı, pek davetkar değil. Ben olumsuz cümle ve kelimeleri, olumsuzluk ek ve bağlaçlarını pek olumlu olmuyorum. (Bu yorumu da çok büyük bir keyifle yazamıyorum maalesef (*) ile başlayan olumsuzluk bombardımanından dolayı ama hissettiğim samimi ise bunu doğru dürüst ifade etmeliyim öyle değil mi).

Yalan diye basıyor, AMA mutlu olmak istemiyor insanlar diyor, hem de hiç kimse diyor, ve `ama'lar ile sıralanan olumsuzluklar sıralanıyor, mutluluğu ararsanız bulamayacaksınız diyor ve mutluluğu araTan bu yazı da çok mutluluk vermiyor, en azından onun hissini ne olacağını.

Daha coşkulu, daha iştahlı, hayat dolu, tempolu, muzip, muzur, neşeli, yaşamayı kutlayan bir yazı yakışıyor bu sitenin girişine. Mutluluk kelimesine fixe olmadan, açmalıyız önümüzü, her ana vermeliyiz hakettiği coşkuyu.

Berberer yaşamayı kutlamaktır hayat, yaşamayı kutlamak hepberaber!

Yaşa-yın! Var-Olun!

210. Okan | [26, 11, 2008 - 4:31](#)

Joker-adam teşekkürler dobra dobra yazdığın için.

Bilmiyorum hissettiğini doğru dürüst ifade etmelisin etmememilisin ama farketmez. Konu; niye sen böyle hissettin? Buraya gelen herkez böyle hissetmiyor, sen hissediyorsun. Bunun arkasındada senin BENliklerinin birtanesinin nasıl olduğu yatıyor düşün bul onu derim.

Meli malı diye bir yazı var, bilmiyorum okudunmu. Yukardaki yazıyı yazanda bir meli malı var... Niye böyle olmamalı? Uzun iştir bu meli malılar...

Siteyi okuyup çalıştıktan sonra sana olanlar sana olanlar beğendiklerini tut, beğenmediklerini at lütfen. Gene teşekkür ediyorum yazdığın için.

Nereden Öğrendim

Siteye şöyle bir soru geldi; *Okan beğendiğin ve sevdiğin yazar veya kitapları bizimle paylaşır mısın? Yazılarında ara ara bazı yazarlara yer veriyorsun, ama ben daha kapsamlı bir arşiv istiyorum senden. hayatında seni gerçekten düşündürdüren ve yazdıkları ile senin düşüncelerini etkilediğini düşündüğün yazarları bilmek isterim eğer sende paylaşmak istersen* 😊

Cevap yazıcım ama bir hayli düşündürdü beni bu soru, çünkü 30 senelik bir ilgi ve antremandan bahsediyoruz. Merak etmeyin sizin o kadar uğraşmanız şart değil. Ama beni düşündürdü tabi. Önce kafama hemen gelen yerlerden başlaycam. Kitapların hepsi İngilizce, Türkçe çevirimleri varmı bilmiyorum. Biliyorsanız, yada araştırırsanız buraya koyarız.

Awareness - Yazarı: Anthony DeMello - Bu kitap bana düşüncelerimin ve bencilliğimin nasıl olduğunu, ve kendi kafamın dışarsında hiç bir yerde problem olmadığını gösterdi. Okuması kolay bir kitap. Şu anda yayında yok ama kullanılmışlarını bulabilirsiniz. Kartal Tavuk hikayesi bu kitabın ilk sayfasında.

Man's Search for Meaning - Yazarı: Viktor Frankl - Viktor Frankl Viyana'lı Yahudi bir psikiyatrist. İkinci dünya savaşında Nazilere esir düşüp Auschwitz kampına kapatılıyor. Kitabın ilk yarısında bu kampataki hayatını anlatıyor. Kitabın ikinci kısmındaysa hayatın anlamsızlığından kaynaklanan, kedisinin yarattığı bir terapiden bahsediyor. Ve "İnsanın Son Hürriyeti" dediği gücü bu kampta kedisine işkence yapılırken gördüğünü ve bu gücüne uyanışını anlatıyor. Kitap hala yayında.

Last Word on Power - Yazarı: Tracy Goss - Bu kitapta sitede yazılı çoğu şeyi bulmak mümkün. Kitap hala yayında.

Reality Therapy - Yazarı - William Glaser, MD - Akıl hastalıklarına inanmayan ve herşeyin sorumlulukta yattığına inanan bir psikiyatrist. Kitap hala yayında.

Filozoflar - Burda işler zorlaşıyor biraz. Çünkü okunması çok zor olan kitapları var bu insanların. Niye bu kadar zor yazdıklarını hala anlamış değilim. Ben tercüme okudum, başkalarının yorum bazında kitaplarını okudum. Bazılarının direk yazılarını okudum. Size tek verebileceğim şey çok beğendiğim filozofların adları ve bir site. Filozoflar şunlar: **Martin Heidegger, Jean Paul Sartre, Soren Kierkegard, Friedrich Nietzsche, Werner Erhard**. Sitede şu; [The Teaching Company](#), burdan mp3 aktarılmış üniversite seviyesinde dersler alıyorum. Derslerden birisinin adı "**Philosophy as a Guide for Living**". Bu kayıta 48 ders var ve bu adamların yazıları açıklanıyor, ve ben anlıyabiliyorum 😊

Birde 4 sene boyunca gidip bu konular üzerine ders aldığım bir yer var oda [Landmark Education](#). Kursları daha Türkiye'de yok. Ve bütün bu konuları burdaki kurslar sayesinde antreman haline getirdim. Landmarkı açıklıyan bir dokuman, malesef İngilizce: [The Promise of Philosophy](#). Birde [Friends of Werner Erhard](#)'a daha detay var, buda İngilizce. Videolar ve yazılar bir hayli derin. Şimdilik bu kadar aklıma geliyor daha geldikçe buraya koyarım. Sizlerinde bu konular üzerine okuduğunuz kitaplar olabilir. Lütfen yazın yorum kısmına, okurum sizlere fikrilerimi söylerim. İlginize teşekkürler.

7 Yorum "Nereden Öğrendim"

1. disillusionment | [04, 09, 2008 - 1:47](#)

Bu kitapların hiçbirinin türkçe çevirisi yok 😊 Filozofların bazı kitapları bulunabilir fakat onların yazılarında karmaşık ve ağır bir dille yazıldığı için, bir yazarın filozof yazılarının yorumlanmış kitapları alınması daha iyi olur bence. Landmark educationdaki Dr. Nancy'nin videolarını falan izledim, fena değil, keşke türkiye'de de böyle bir şey olsa, bence böyle bir kurs kesinlikle insanı kendiyile uğraşırken bir disiplinde tutar, ne yapalım neyseki bizimde Okamız var 😊

2. Okan | [04, 09, 2008 - 3:54](#)

Soyle birsey buldum.

Frankl, Viktor E.: Insanin anlam arayisi. (...Man's search for meaning, türkisch). Ā-teki Yayınevi, Ankara 1992-2000 (7. Auflage). ISBN 975-7782-20-3.

Su linkte http://logotherapy.univie.ac.at/e/books_by_vf.html

3. disillusioment | [04, 09, 2008 - 7:52](#)

Bende Türkiye'den nasıl temin edebileceğimizi buldum 😊

<http://www.hepsiburada.com/productDetails.aspx?categoryid=9936&productid=koteki0011>

birde; <http://www.netkitap.com/ayrinti.asp?id=72367&id2=68732>

adreslerinde kitap var.Ben en kısa zamanda alacağım.Teşekkürler Okan 😊

4. fulya | [16, 11, 2008 - 14:51](#)

stephen covey in 'etkili insanın yedi alışkanlığı'adlı kitabını yazılarınızla birleştirence muhteşem bi zihin antrenmanı oldu.küpteki gibi yaşlı ve genç kadın var orada da.ve frankl dan oda bahsediyor.yaşadıklarımıza yüklediğimiz anlamlar için haritalar diyor haritalar o yerin kendisi değildir ve yanlış haritayla asla varmak istediğiniz yere varamazsınız.ilgilenenlerin dikkatine ayrıca yazarın etkili ailelerin yedi alışkanlığı diye bi kitabı daha var.

5. Okan | [16, 11, 2008 - 15:16](#)

Fulya teşekkürler. Coveyle tanıştım seneler evvel ve kendisinden 3 ders aldım. Hatta 7 alışkanlığın öğretmenliğini yaptım. Sonra varoluşsal felsefeyi çalışınca bambaşka düşünce dünyaları açıldı benim için. Coveynin eleştirilecek yanları var. Sadece birisini söyleyicem burda. Bence bir felsefnin okumuş okumamış, zengin fakir herkez için çalışması lazım. Covey hayatımıza bir misyon getirmemizi söylüyor. Çoğumuzun misyonu karnımızı doymaktan ileri gitmiyor. Burda Maslow haklı. Maslow insanların ihtiyaç merdiveni var diyor. En önce karın ve sıhhat. Sonra değişik seviyeler. İlk basamak ihtiyaçları halolmuş ve okumuş insanlar için Coveynin yazıları düşündürücü ve antrenmanları yapılırsa, etkili.

6. fulya | [16, 11, 2008 - 16:53](#)

e işte orada takıldım ben okan.benim varoluş amacım ne bu hayatta.aldığım her nefes için minnet duyuyorum ve tamam taş ocağındaki maden işçisi misali katedral yaptığım duygusuyla da işimi yapıyorum.sonra mutlu olmak adına düşüncelerimle saklambaç oynarken tanıştım seninle sonsuz teşekkürler.varoluşsal felsefe konusunda acaba bana bi öneride bulunabilirmisin kolay anlayabileceğim bi kitap.sen ne güzel karşılıksız paylaşmanın sende olanları; doyumunu yaşıyorsun ben manevi olarak çok bencil yaşadığımı hissediyorum sadece rol modellerle bitmiyor evlat çalışan arkadaş eş vatandaş vs.ama nereden başlaycamı bilemiyorum.

7. Okan | [16, 11, 2008 - 17:19](#)

Fulya soruların için teşekkürler. Viktor Franklin kitabını oku lütfen ordan başla. Türkçesi var yukardada bağlantı var. Yazılarında bir arayış içinde olduğun görünüyor. Bunun bazında arayışta bulunacak birşey olduğu yatıyor. Aranıp bulunacak bir "varoluş amacı" yok. Yaratılacak amaçlar var. Yani ararsan bulamıyacaksın bunuda yaşıyorsun zaten. Eğer yaratmaya geçersen güzel sorular var sorulacak. Birtanesi Coveynin sorduğu soru.. Cenazenizdesiniz diyor Covey, insanlar sizin hakkınızda konuşuyorlar.... Neler diyorlar? Başka sorular var. Hayatının nerelerinde "Keşke" demek istemiyorsun? Eğer başaracağın kesin ve garanti olsaydı nelerle uğraşırdın? Viktor Frankl şöyle bir şey söylüyor yukardaki kitabında... "Hayatınızın ikinci defasında yaşıyorsunuz ve şu anda aynı hatayı yapmak üzeresiniz." İnsanı düşündürüyor. Varoluşsal felsefenin yıldızı Sartre diyor ki..."Hür olmaya mahkumuz" yani birşey seçmek durumundayız. Seçmediğimiz zaman bile seçmiş durumdayız. Son olarak George Bernard Shaw isminde bir filozofun bir yazısı var buda düşündürüyor insanı. Şöyle

yazı:

Hayatın gerçek zevki budur..... kendimizin yüce gördüğü bir meram tarafından kullanılmak, kendi içine kapanmış, bencillik, kederle dolu ve 'hayat bana mutluluk borçlu' diye şikayet eden küçücük bir mikrop olmak yerine, tabiatın bir gücü olmak.

Görüşüm şudur; hayatım topluma aittir ve yaşadığım müdetçe toplum için çalışmak benim görevimdir. Öldüğümde bitmiş olmak istiyorum, çünkü ne kadar çalışıyorsam okadar yaşıyorum. Ben hayatın içinde olmaktan mutluyum. Hayat benim için ufak bir mum değil, kısa bir süre ele geçirdiğim, cayır cayır yanan bir meşaledir. İsteğim bu meşaleyi benden sonrakilere emanet edene kadar ellerimde parlatabildiğim kadar parlatmaktır.

Bana yazmışsın özürdiliyorsun. Lütfen... ben hep senli benli bekliyorum her yazını, herkezden böyle bekliyorum. Sizler bizler hep bişeyler saklıyor ve insanları birbirinden uzak tutuyor.

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Nereden Öğrendim](#)

Mutlu Olmak İstiyorum » Hala Açık Sorular

11/26/2008 5:00 AM

Hala Açık Sorular

Siteye bir hayli yorum ve soru geliyor hepsine hemen cevap yazmıyorum. Ama hepsine yazıcam. Burda daha cevap yazmadığım şeylerin listesini tutucam. Eğer burdaysa hala Okan'dan cevap yok. Eğer sorduğunuza cevap yazmadıysam ve burda görmüyorsanız, lütfen beni uyandırın.

Bahar

Okan bey ego konusunda goruslerinizi halen merakla bekliyorum. Egonun insanin hayatinda onemli yeri oldugunu dusunuyorum, ve farkina vardigimizda hayatimizi ne kadar etkiledigini gorebiliriz. Ama farkina varmak kolay olmuyor.. Goruslerinizi merakla bekliyorum. Selamlar..

kizil

Okan bey yazilariniz cok guzel. Bir sorum olacak, ic sikintisi konusunda insanin yapabilecegi birsey var midir.. Bazen bilirsiniz ya bu duyguyu, hersey iyidir, isler yolundadir falan ama hayatta hep birseyleri kaciriyor muyum acaba duygusu olur, bu nedenle baskalarinin hayatleri merak edilir ve biraz da olsa kiskanclik duyulur.. Bu duygulari baska yasayan var mi arkadaslar? Tek oldugumu sanmiyorum cunku cevremdeki bayanlar bunu yasiyor... Selamlar,

8 Yorum "Hala Açık Sorular"

1. isimsiz | [31, 08, 2008 - 0:02](#)

Ben kader ile ilgili bir konuda yazacagim dediginizi hatirliyor ve bekliyorum:) kaderin olmadigini soyluyorsunuz ya, ilginç geliyor hepimize

2. disillusionment | [04, 09, 2008 - 3:18](#)

isimsiz aslında 3. ders "Dili Kullanmak"ta senin sorunun cevabı gizli.Bak Okan ne yazmış "Dilimizde yaşayan ve dikkat etmeden kullandığımız, yani içine düştüğümüz genel kavramlar var. "Kader," "alın yazısı," "inşallah" gibi. Konuştüğümüzde, bu lafları kullanıyormuşunuz gibi görünüyor ama, laflar bizleri kullanıyorlar. Önümüzde tamamen açık duran dünyamızı bu önemsemeden kullandığımız laflarla iyice küçültebiliyoruz ve yaratıcı gücümüzü teslim ediyoruz laflarımıza.Mutlu olmak istiyorsanız laflarınızın üstüne çıkın onlara emir edin. Kulaklarınızın hakimi olun, duyduğunuz şeylere verdiğiniz anlamları

bilin. ”

Sanırım bu paragraf senin soruna cevap teşkil edebilir.

3. **Okan** | [05, 09, 2008 - 22:02](#)

Kader hakkında yazdım. [Burda](#)

4. **serap** | [10, 09, 2008 - 14:28](#)

“Yaratmaya sözü olan bir insanın dünyası, tamir etmekle uğraşan bir insandan çokdaha değişik. Bunun hakkında sonra yazıcam.”

Bu konuda da yazı gelirse çok seviniriz:)

5. **Okan** | [10, 09, 2008 - 14:30](#)

😊 Yazıcam hazırlan 😊

6. **Okan** | [25, 10, 2008 - 20:53](#)

Bahar soruna cevap yazdım [burda](#).

7. **nurcan** | [14, 11, 2008 - 6:46](#)

okan bey yazınızı(cevabınızı)
merakla bekliyorum

8. **Okan** | [16, 11, 2008 - 13:25](#)

Yeşim ve Nurcan yazdım. [Armut Elma Olunca](#)

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Hala Açık Sorular](#)

Mutlu Olmak İstiyorum » Size Ne Oldu?

11/26/2008 5:00 AM

[Size Ne Oldu?](#)

Bu sayfada, eğer isterseniz, siteyi okuduktan sonra hayatınızda olan değişiklikleri paylaşabilirsiniz. Paylaşmak konuşmaları ayakta tutar. Paylaşmak başkalarının da uyardırır. Olabileceklerin gerçekliğini gösterir. Ve ne kadar “başka” olduğumuzu sanıyorsakta, iç dünyamızın derinliklerinde, aynı olduğumuzu görürüz.

Eğer burda paylaşmak istemiyorsanız, mutlaka hayatınızdaki insanlarla paylaşın olanları. Siteyi paylaşmanız şart değil, size olanları paylaşmanız şart. Çünkü ne kadar paylaşırsanız size olanları, okadar gerçek kalır sizin için olanlar. Paylaşmazsanız unutursunuz ve eski yerlerinize dönersiniz.

Yazarsanız şu şekilde yazın lütfen;

Okumadan önce durum nasıldı?

Hangi yazı size dokundu? Ne gördünüz?

Ne yaptınız? Şimdi durum nasıl?

Tabi bu kısım yeni olduğu için cesur ilk paylaşımlar lazım 😊 İsim vermeniz şart değil.

33 Yorum "Size Ne Oldu?"

1. bahar | [01, 09, 2008 - 14:38](#)

Sizin bize gerçekten çok faydanız oldu hocam, o nedenle ben paylaşmaktan memnuniyet duyarım. Hayatımda birgünden diğerine pat diye büyük bir değişim olduğunu söyleyemem, böyle bir beklentim de yoktu zaten, sizin de dedğiniz gibi küçük düşünme egzersizlerini hayatıma katmayı basardığımı sanıyorum. Aslında yaşamımızdaki herşeyden sorumlu olmamız, duygularımızın benliğimizden farklı olması, yasadıklarımızın sonucu kendimize sınırlar getiriyor olmamız, kendimizden başka kimseyi değiştiremeyeceğimiz, hayatımızdaki bazı şeyleri altımızdaki yer gibi kabul etmemiz veya etmiyorsak değiştirmeyi kendimize ugras edinmemiz, meli malileri hayatımızdan çıkarmamız veya en azından onları sorguluyor olmamız, mutluluğun ulaşılacak bir yer değil başlanacak bir yer olması.. bunları hep aklımdan yazdığımıza göre, bunlar benim içime yer etmiş hocam. Bunun için de size teşekkürü bir borç bilirim:)

Hayatımıza hoş geldiniz, yazılarınızın devamını dört gözle bekliyoruz.

Saygılarımla,

2. Okan | [01, 09, 2008 - 14:46](#)

3. disillusionment | [02, 09, 2008 - 2:50](#)

Selam üstad,

Benim yazacağım çok şey var aslında ama her yazıda yazılanları kendimle nasıl bağdaştırdığımı ve şu an nasıl düşündüğümü belirterek biraz olsun kısaltmaya çalışacağım.

KARTAL TAVUK yazısını daha önce birçok kişisel gelişim kitabında okumuştum ama burada okuduğum zaman diğer yazıların etkisi ile bana daha anlamlı geldi. Bu yazıyı burada okuduğumda aslında sahip olduğumu bildiğim fakat düşüncelerimin yanlışlığı yüzünden gösteremediğim, korktuğum tonlarca yönüm, özelliğim gözümün önünde canlandı.

ATILMIŞ HALİMİZDE, tıp okumuş insanların bana söylediği şu hiçbir zaman iyileşmeyecek hastalık zırvası yüzünden, ömrümü değiştiremeyeceğim bir şeyi değiştirmek için savaşmak, her defasında yenilmek ile geçirip, yine de değişmesini umut ederek, bekleyerek geçirdiğim yanılgımdan uyandım. İnsan hiç eline armut alıp bir gün bu armut elmaya dönüştüğünde bende mutlu olacam diye düşünür mü, benimki öyle bir şeydi işte 😊

DİLİ KULLANMAK, bu yazıdan çok etkilenmiştim, eski benliğimi kilitlediğim yerde ben bu laflara çok inanırdım, bu laflar olmadan düşüncemi savunacağım hiçbir şey kalmazdı, "Kader," "alın yazısı," "Bu yaştan sonra olmaz artık," "ailemden geliyor," "ben öyle şeyler yapamam." v.s. şimdi bu kelimelerin saçmalık zırvası olduğunu biliyorum. Bir de Kurt Vonnegut'ten alıntı çok hoşuma gitti, kendim hakkında şunu düşünmüştüm, yüzlerce tedavi yöntemi, yüzlerce ayrı doktor, binlerce ayrı kafadan ayrı yapmam gerekenler, herkes bir şeyler anlattı durdu, herkes bir yerden düzeltmeye çalıştıkça daha da bozdu, hep masal...hep masal...:)

HEP-HAZIRDA DİNLEYİŞ yazısı benim mutluluk hakkındaki düşüncemin yanlışını gösterdi benimki şöyleydi "bence dünyada hiç mutlu insan yok, herkesin sorunu var, herkes sürekli bir şeylerden şikayetçi, benimde sorunum var ömür boyu bende bununla yaşayacağam belki bir gün bu sorunum geçerse(ki tıp okumuş bi sürü adamın bana geçmeyecek dediğini bildiğim halde) mutlu olabilirim".Okan bana gösterdi ki "mutluluk erişilecek yer değil, başlanılacak yerdir"

SİZ KİMSİNİZ;bunu ilk okuduğumda kendi halimi düşündüm, benim eski halim 16 yaşına kadar yaşadıklarım üzerine

kuruluydu, Okan beyin anlattığı gibi 6 yaşından başlayarak benim eski düşüncemi yaratan ve benim sürekli o olayları taze bırakıp beslediğim bir sürü olay hatırlıyordum. 16 yaşına kadar başıma gelen her üzücü olaydan sonra, kendi yarattığım yanlış benliğimin inşasına bir tuğla eklemiştim. Şu an ise eskiden takılı kaldığım ve hayatımı mahfeden eski sorunu, ayağımın altındaki yer gibi kabul ediyorum...

MUTSUZLUĞUN 3 ŞARLATANI; bu yazı benim hayatım boyunca unutmayacağım kadar önemli, "ama ben haklıyım" ben hastaydım o zaman ne olursa olsun haklıydım, insanlar bana farklı davranmalıydı. "Bakın şu halime" kendi zavallı düşüncelerimi, gün içinde düşündüğüm yada yaşadığımı sandığım o büyük acıları paylaştıkça açılacağımi kendimi daha iyi hissettiğimi sanırdım. "ama ben böyleyim" ben böyleydim, hastaydım, değişmeyecektim, bunu kavrayamayacak anlayışa sahip olanlar hayatımdan defolup giderdi...hep masal....hep masal...:)

AH O DUYGULAR YOKMU O DUYGULAR, ilk okuduğumda şu cümleler beni silkişti, hala her gün okurum, ömrüm boyunca okusam bıkmayacağım cümleler "Nezaman nereden uydurdun dünyaya şu veya bu şekilde atılmış olmanın diğer atılmış şekillerden daha iyi veya daha kötü olduğunu? İçine atıldığın dilin içinde yaşayan "şunlar iyidir, bunlar kötüdür" diye geçmişte yaratılmış hala canlı konuşmalar olabilir ama evrende iyi veya kötü yok, dilde yaşayan kavramlar bunlar, lütfen neyin iyi neyin kötü olduğuna kendin karar ver." Dil söyledi bana sen eksiksin, hastasın, bozüksun, bende herhalde çok kötü bir şey diye düşünmüştüm. Hep masal...hep masal...:)

...MELİ, MALIYLA TANIŞTINIZMI?, işte en sevdiğim yazılardan biri daha, benim yanlış bakış açım şuydu, ben hastaydım insanlar bana anlayışlı davranmalıydı, her davranmadıklarında da sinir olur, insanlar hakkında pekte iyi olmayan şeyler atıp tutardım. tabi bu gibi durumların sık sık olduğunu düşünürsek insanları gerzek mahlukatlar olarak görürdüm. Şimdi ise ben içimdeki insanları hür bıraktım, herkes bana davranışlarında, düşüncelerinde hürdür. Yok öyle insanlar benim canımı acıtıyorlar, insanlar beni anlamıyorlar safsataları. Ne kadar kendimi bi kalıba sokmuşum, o kalıbın içine sıkışmışım meğer...

HİÇBİR ŞEYİ DEĞİŞTİREMEYECEKSİNİZ, "Geçmiş nerde? Parmağınızla gösterebilirsiniz. Yok geçmiş diye bir şey. Sizin kafanızda takılı duran birşey o geçmiş. Fiziki dünyanızda bir geçmiş yok. kafanızda var sadece, ve siz onu canlı tutup besliyorsunuz düşünce ve konuşmalarınızla. Ve geleceğide bu kafanızdaki geçmiş yüzünden kitliyorsunuz. Tutduğunuz neyse bırakın lütfen" seni dinledim üstad, geçmişte takılı kaldığım olay, düşünce her ne varsa saldım gitti, arada pörtlüyo, hemen kendime verdiğim sözü hatırlıyorum, gülümsüyorum 😊

Daha yazacak çok şey var aslında, şimdilik bu kadar olsun, sonra belki devam ederim. İyi ki hayatımıza girdin, uzakta da olsan, yazılarınıla içimize kondurduğün küçük bir dokunuş büyük bir fark yarattı.

Göklerin açık olsun.
Saygılarımla.

4. burcu | [02, 09, 2008 - 14:15](#)

Bahar'a katiliyorum. Benim hayatımda da hep su vardı ki, birseyler olunca hep mutlu olacağımı düşünürdüm ama onlar gerçekleştiğinde ise etkisi çok kısa sürerdi. Orneğin evlenince ya da istediğim kişi karsıma cikinca çok mutlu olacağım ah bir çıksa diye bekleyip sonra çıktığında kısa bir süre mutlu olup sonra onu yine hayatın rutininden görüp gene bir sıkıntılı iç dünyaya donus söz konusuydu. Su an tamamen bu geçti diyemem ama en azından neye ulaşırsam ulaşayım bakış açimi degistirmedigim surece mutlulugu elde edemeyecegimi anlamama faydali oldu bu site. cunku anladim ki mutluluk o ulastigim seylerde degil aksine benim icimde...)

5. MELEK KIZ | [25, 09, 2008 - 1:31](#)

MUTLULUK BAZEN O KADAR UZAK OLURKİ İNSANA İŞTE O İNSAN BENİM ÖLE Bİ YENİLDİMKİ BU DÜNYAYA BİRİNİ SEVDİM HEMDE CANIMDAN ÇOK O BANA SAHİP OLDU NASILSA EVLENCEZ DEDİ SESİMİ ÇIKARAMADIM SONRA AYRILDIK ONAMI HİÇBİŞEY OLMADI BENSE ÇOK İSTEDİĞİM YUVA HAYALİMİ GERÇEKLEŞTİREMEDİM KÜSTÜM BEN HAYATA ALLAHA BEN HAK ETMEDİM BU KADARI Bİ İNSANA BU KADAR YÜK YÜKLENMEZ YORULDUM BELKİ Bİ GÜN ÖLÜRÜM ÇÜNKÜ KİMSEYİ KANDIRAMAM O YUVAYIDA ARTIK KURAMAM YAŞAMA SEBEBİM DE KALMADI KİMSEYE GÜVENMEYİN KİMSEYİ ALDATMAYIN İNSANLARIN HAYATIYLA OYNAMAK ÇOK KÖTÜ BİŞEY

6. Okan | [25, 09, 2008 - 7:39](#)

Melek Kız, yazdığın için teşekkürler. Lütfen sitedeki yazıları oku. Sitede cevaplar var senin için. Ama okuman lazım. Yazıları okursan haklı bir kurbanı oynadığını göreceksin, bu kendine yaptığın bir eziyet. Sen kurban değilsin. Yücesin, ama görmüyorsun daha bunu. Lütfen siteyi çalış.

7. lale | [25, 09, 2008 - 12:18](#)

mr. okan bey gene ben. benim bir sorunum daha var asıl bu yüzden mutsuzum çıktığım bana yalanlar söyleyip bana sahip oldu. evlenicez dedi ama benden ayrıldı. bense ortada kaldım ailemede söyleyemiyorum ilaç içip ölmek istedim ama yapamadım. melek kız. benden senin gibi aldatıldım ortada kaldım bütün hayallerim yıkıldı napıcam bilemiyorum. ltfn bana bi yol gösterin. MELEK KIZ BENİ SEN DAHA İYİ ANLARSIN. nolur erkeklere inanmayın nolur

8. Dilara | [15, 10, 2008 - 13:58](#)

OkAn abi bana o kadar yardımcı oldunki suan hayata bakış açım değişti. daha önceleri hayattan zevk almazdım hep olmsuz bakardım suan bunun tam tersini yaşıyorum. Mutlu olmak kadar güzel bir duygu yokmuş. Hepimiz herşeye rahmen mutlu olalım Sonuçta bir kere gلیyoruz bu dünyaya kimse bizi üzemez ve karışamaz. Bunun haricinde Okan abi kadar iyi ve yardımcı bir insan görmedim Burdan okan abi sana teşekkürlerimi yolluyorum.:)

dipnot:Site Harikaaa 😊

9. Okan | [15, 10, 2008 - 14:09](#)

Dilara 😊 harika... Ne diyim bilemiyorum. Tebrik ediyorum seni kendinle uğraştığın için.

10. TUNA | [17, 10, 2008 - 2:27](#)

Merhaba Okan Bey,

Sitenizi okudum, çalıştım, senelerdir bu konuda kafa yoruyorum, ama bir noktaya gelip takılıyorum.

Milyonlarca insan sizin yerinizde olmak ister ve mutlu olur diyorsunuz, sağlığım, işim, ailem herşeyim var, bunun farkındayım ve şükrediyorum. Duygularımı dışıma çıkarıp olayları görmeye çalıştım, zor oluyormuş. Fakat gelip takıldığım nokta hep aynı, bana neler oluyor? Sorun ne?

Çok kısa geçtim ama sizce çare var mı?

Çaresizseniz, çare sizsiniz :) değil mi? ama nasıl?

11. Okan | [17, 10, 2008 - 3:13](#)

Tuna yazıp sorduğun için teşekkürler. İki sorum var.. Durum nedir? Ne istiyorsun da olmuyor? Buraya yazabilirsin. Forumu yazabilirsin yada Okana yaz sayfasına gidip bana direk yazabilirsin eğer kimsenin bilmesini istemiyorsan.

Eğer genelde bir mutsuzluk varsa ve sebebini hiç bilmiyorsan "Kuyunun Dibi Bencilliğin Zirvesi" başlıklı bir yazı var onu oku lütfen.

Şunuda ekliyorum. Çaresizlik insan oğlunun yarattığı bir kavram. Fiziki dünyada çaresilik diye birşey yok. Kurban oynamanın bir çeşidi bu.

Yaz bana lütfen bakalım dil içinde neler yatıyor sende.

12. TUNA | [20, 10, 2008 - 8:01](#)

çok mutsuzsunuz ama bencilliğinde zirvesindediniz ve farkında bile değilsiniz nekadar bencil olduğunuzun şu anda. İspat istiyorsanız bakın etrafınızdaki insanlarla, işinizle gücünüzle pek alakanız yok, her adımda kafanızın içinde yaşıyorsunuz, herşey kendinizle ilgili, kendinize dönük.

sanırım sorun burada yatıyor, sorun odaklı yaşadığımı düşünüyorum bazen ama dışıma çıkıp dünya kadar sorunun var olduğunu ve kendime sorun yarattığımı da düşünmüyör değilim. Daha sık bu düşüncelerde antreman yapmalıyım, kendimi alıştırmalıyım, doğru muyum?

13. **Okan** | [20, 10, 2008 - 8:49](#)

Tuna, kendinle uğraştığın için oyunun yarısına geldin. Lütfen devam. Benim bahsettiğim metodlar doğru veya yanlış değil. Sadece bir bakış açısı. Diyorumya elbise gibi giy ve bak beğenirsen tut. Ama antremanların benim bahsettiğim yönde. Devam.. istersen tabi.

14. **yeter** | [02, 11, 2008 - 2:54](#)

mrh hocam lütfen bana yardım edin ben birine görür görmes aşık oldum 😞 ben 15 yaşındayım o 18.bi türlü kafamdan atamıyorum nası unutabilirm lütfen yardım edin 😞

15. **Okan** | [02, 11, 2008 - 6:20](#)

Yeter, teşekkür ediyorum yazdığın için. 15 yaşındasın, hayatında senden sorumlu olan, seni seven, sana çok yakın büyüklerin var, lütfen bu konuyu onlarla konuş.

16. **yeter** | [02, 11, 2008 - 7:32](#)

yinede cvpladığınız için teşekkürler ben yazılarınızdan yola çıkarak unutmaya çalışcamz 😞

17. **:(::(** | [02, 11, 2008 - 7:44](#)

ndn hep insanlar mutluluğu başkasında ararlar yada biz nie mutluluğu bir insanda ararız mutluluk bize çokmu uzak ndn onu bi türlü yakalayamıyorum yoksa gereksiz insnlara gereğinden fazla değermi verioruz ben mutluluğu artık yakalamak istiorum 😞

18. **Okan** | [02, 11, 2008 - 19:24](#)

:(::(yazdığın için teşekkürler. Lütfen siteyi oku. Okuduğunu sanmıyorum.

19. **:(::(** | [03, 11, 2008 - 7:38](#)

ben siteyi okudum hocam ama insanlar anlayamıyorum sevgimizi malesef hiç haketmiolar ben bu durumu kabullenemiorum 😞

20. **Okan** | [03, 11, 2008 - 8:56](#)

:(::(iki yazıyı oku lütfen. "Mutlu olmak için neler yapılır" ve ondan sonrada "Hiç bir şeyi değiştiremeyeceksiniz" Bunları okuduktan sonra görüşlerini tekrar almak isterim. Kendinle uğraştığın için teşekkürler.

21. **ceylan** | [03, 11, 2008 - 10:36](#)

artıq mutlu olamiorum 😞kimi sevsem hep bişiler oluo 😞 sırtımdan vuruolar napmam lasım bu olaylardan kurtulmaq için nolur yardım edin 😞

22. **:(::(** | [03, 11, 2008 - 11:08](#)

çok teşekkürler ben yaazılarınızın çoğunu okudum ve kendimden dersler çıkardım ama tam ayağa kalkıım derken sürekli bişiler çıkıo ve ben artk yorulduğumu hissediorum sürekli bi problem çıkmasına artık dayanamiorım bu yazılarınıza okudum ve gerçekten sonuna kadar haklısınız hiç bir şeyi deıştirmek beni gerçekten çok yordu artık ama galiba bu deışmeye

kendimden başlamam lasım en azından bunu mutlaka denemem lasım kendim için 😊

23. **Okan** | [03, 11, 2008 - 11:13](#)

:(::(yazıları okuduysan birşeyleri değişik görmeye başladın. Sana şunu söylüyim.. Bazen bulunduğumuz yerde durmak ve şikayet etmek burdan çıkmaktan kolay. Bulduğumuz durumu istemiyoruz ama çıkmakla başımıza gelecekleri daha çok istemiyoruz. Yani haklı bir kurbanı oynamak çok daha kolay. Üç şarlatan yazısında bunu anlatmaya çalışıyorum.

24. **Okan** | [03, 11, 2008 - 11:14](#)

Ceylan.. siteyi lütfen çalış. Senin dışında kimse senin için bir mucize yaratamaz. Ama güzel haberim var. Cevaplar sende, düşüncelerinde saklı.

25. **rabia** | [03, 11, 2008 - 12:20](#)

ya ben birini çok sefiorum oda beni sevio ama bi bulucagımız zaman yada gezcegimiz zaman çok heyecanlıyorum ve elim ayagıma dolasio yüzüne bakamıyorum doğru dürüst gezemioruz bile konusamıyorum yanımda be bu durum canımı sıkio mutlu olamiorumm :S

26. :(::(| [03, 11, 2008 - 12:42](#)

işte bu üç şarlatan beni ölüp bitirio sürekli aklımda sürekli beni tetikliolar ama en büyüğünden kurtulmayı başardım eet bazen haklı kurban olmak daha güsel ama her zaman diil.bazen haksız kurbanı oynamak bile bana daha çok cazip gelio asla böyle bişi olmas daha neler dediğim insanlarda korktuğum başıma gelio ve o zaman üç şarlatan tek yanımda olan şeler onlarla başedemiorum bazen tek varlığım onlar oluo işte o zaman onlarla başedemiorum ve teslim oluorum

27. **Okan** | [03, 11, 2008 - 12:52](#)

Rabia, Şöyle diyor bir filozof "saklanan şeyler gücümüzü bizden alıyor" Birde bu durumun içinde olmak isteyen çok insan var....

28. **Okan** | [03, 11, 2008 - 12:55](#)

:(::(Evet artık biryerlere geldin.. Herşeyin senle başlayıp senle bittiğini anladığını düşünüyorum. Bundan sonrası hep kendinle yapacağın antremanlar. Yaparsan antreman, değişir hayatın, yapmazsanda belki değişir belki değişmez. Kendinle uğraştığın için tebrik ediyorum seni.

29. :(::(| [04, 11, 2008 - 7:56](#)

saolsun sizede çok teşekkür ediorum ilgilendiğiniz için

30. **fedai** | [13, 11, 2008 - 12:13](#)

beni kimse sewmiyor kime yaklaşısam uzaklaşıyor bana yardım edin lütfen okumuyorum 17 yaşındayım babam da çalış diyip beni deli ediyo ölmek neden zor

31. **fedai** | [13, 11, 2008 - 12:14](#)

ben artık yaşamk istemiyorum pazar günü havuza gidicem orda ölücem biliyorum dünya boş ben de bir hiçim gibi herkez yaklaşıyor

32. **Okan** | [13, 11, 2008 - 12:28](#)

Fedai teşekkürler yazdığın için. İlk şunu söylüyim... hayatımızın en önemli özelliği ver herşeye basan özelliği bir akış içinde

olması. Yani hayatta bugün nerdeysen yarın orda değilsin. İkinci söyleyeceğim şey şu kimse senin için bir mucize yaratamaz ama ve bu çok önemli bir AMA... sen yaratabilirsin. Yani durumunun çözümü sende. Ve bu çözümü yaratmak için düşüncelerle uğraşman gerekiyor. Benim tek yapabileceğim şey seni düşündürmek. İnan bana bu bulunduğun yerden çıkmak senin elinde. Ve bana izin verirsen seni düşündürmek isterim. İzin verirmisin bana? Cevap bekliyorum senden.

33. fulya | [16, 11, 2008 - 16:34](#)

okan coveyden sonra varoluşsal felsefeyle tanıştım dedin.ben de tanışmak istesem bana rehberlik edecek bi kitap önerebilir misin.hayatta varoluş amacımı sorgulamaktan yoruldu.yani kendimce bulduğum cevap ne yaptığım değil nasıl yaptığım oldu.hani taşocağındaki maden işçilerinden birinin katedral yaptığını söylemesi misali.ben de mutlu olmalıyım önce dedim aldığım hernefeste minnet duyarak ama ötesi ne orada bi boşlukta yım

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Size Ne Oldu?](#)

Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Kartal Tavuk

11/26/2008 5:01 AM

[Kartal Tavuk](#)

[Görebilmek](#) March 27th, 2008

Çiftcinin teki, birgün bir kartal yumurtası bulmuş, almış kümeste tavuk yumurtalılarının yanına koymuş. Kartal tavuklarla beraber dünyaya gelip onlarla beraber büyümüş. Tavukların yaptıklarını yapmış; yerleri eşelemiş, böcekleri yemiş, tavuk gibi ötüp, tavuk gibi kanatlarını çırpılmış.

Aradan seneler geçmiş, tavuk kartal ihtiyarlamış. Bir gün başka bir tavukla beraber göklere bakıyormuş, yükseklerde kanatlarını çırpmadan rüzgara yaslanarak kayan yüce kartalı görmüş; dönmüş yanındaki tavuğa, "kim bu?" diye sormuş. Tavuk "o kuşların kiralı, göklerin hakimi, biz tavuğuz, yerde yaşamaya mahkumuz..." demiş.

Kartal tavuk, kendini tavuk bilmiş, tavuk yaşayıp, tavuk ölmüş.

Mutlulukla alakası ne diyeceksiniz? Çok alakalı. Burda uyumakta olmak söz konusu, görememek söz konusu. Mutluluk içinde bu aynı. Mutluluk hayatınızın çoğu yerlerinde uyanmanızı gerektiriyor. İlişkilerinizde mutsuzsanız uyuyorsunuz. Kendinizle mutsuzsanız uyuyorsunuz. İşinizle mutsuzsanız uyuyorsunuz. Hayatınızın neresinde mutsuzsanız, uyuyorsunuz. Uyanmak için yapabileceğiniz şeyler var ama uyanmamakta ısrar ettiğinizi söyleyeceğim size. Okumaya devam edin derim. [İkinci ders.](#)

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir sonra: [Atılmış halimiz](#)

11 Yorum "Kartal Tavuk"

1. sıradan biri | [11, 09, 2008 - 16:39](#)

böyle ütöpik yuvarlak cümleler ögeler içeren hikayeler daha mutsuz ediyor beni. sacma cabasız emeksiz bak hikaye var oku mutlu ol diyormuş gibi geliyor bana.

2. Okan | [11, 09, 2008 - 17:29](#)

Sıradan biri, teşekkürler yazdığın için. Sitenin gerisini okuduğumu sanmıyorum. Umarım okursun. Beyenmezsen tıkla gitsin

3. **Nuri** | [12, 09, 2008 - 6:46](#)

Benim aklıma bir şey geldi, burdaki yazılarda olan aydınlığı gerçek hayatta uygulamanın zor olduğu üzerine. Niye zor diye düşündüm....ve galiba buldum. Zor olan bir şey yok aslında, sadece ZOR diline teslim olmuş vaziyette yaşıyoruz. Bunları yapabilecek insanların GUCLU ve IRADELI olması gerektiğini düşünüyoruz. DİLE teslim olmuşuz. Burdaki yazılar, düşünme egzersizleriyle bir aydınlık bulun ve bu aydınlıktan hareket edin diyor. Düşünme, beyine kanla oksijen tasiniyorsa otomatik olan bir şey:-) Aydınlık geldiğinde de fiilen harekete geçmek çok kolay zira onunu görebiliyorsun.

ZOR'a teslim olacağımıza, INAT'a teslim olsak daha iyi bence 😊

4. **Okan** | [12, 09, 2008 - 8:00](#)

Nuri teşekkürler. Evet dille yaratmanın güzellikleri bu yaptığın tipte şeyler. Dille kendimiz ve başkaları için yaratabileceklerin sonu yok. Ne kadar güzel bir oyun.

5. **derya** | [12, 09, 2008 - 12:53](#)

iyiki varsınız Okan bey.iyiki bu siteyi kurmuşsunuz.bu siteye girmek beni çok rahatlatıyor.umarım uzunca yıllar devam edersiniz.

6. **Okan** | [12, 09, 2008 - 14:28](#)

Teşekkürler Derya. İyi sizler varsınız 😊

7. **TUNA** | [10, 10, 2008 - 1:00](#)

"Mutluluk hayatınızın çoğu yerlerinde uyanmanızı gerektiriyor."

Bu benim hayatım için bir çelişki gibi duruyor. Önceleri mutluydum, hiç düşünmeden mutlu mutlu hayatımı yaşıyordum ve bir uyanma oldu hayatımda, daha farkında bir hayat yaşamaya başladım ve şimdi mutsuz olduğumu düşünüyorum. Farkındalığın ardından nasıl mutlu olabilirim diye her yöne saldırmaya başladım. Okan Bey, şimdi bu çelişki değil de nedir?

8. **Okan** | [10, 10, 2008 - 7:33](#)

Tuna, burdada otantik ve otantik olmıyan durumdan bahsediyoruz. Yani mutlu insanların yüzde doksan dokuzu otantik olmıyan bir mutluluk yaşıyorlar. Bu iyi veya kötü değil. Şanslılar. Bu sitedeki yazılar okuru otantik yere getirmek için. Mutluluk yaratan bir insan olabilmekle, mutlu olan insan arasında çok fark var. Sorun için teşekkür ediyorum.

9. **tgb** | [25, 10, 2008 - 11:13](#)

mutlu olmak die birşey var mı yok bir kere mutluluğu elime werene serwetimi weryim ama yok işte yok mutluluk sahte insanların var olduğuna inandıkları kocaman bir yalan bence.herkez gülümsemelerinin mutluluk olduğunu zannetmesin gülersin ama bu mutlu olduğunu göstermez afyon tugba 18

10. **Okan** | [25, 10, 2008 - 13:31](#)

tgb yani Tuğba, Hayır bu senin görüşün... senin halin... Lütfen siteyi çalış ama ders çalışır gibi. Ondan sonra gene gel yaz buraya.. bakalım hala aynı yerdemisin.

Buraya yazdığın için teşekkürler. Yazman bile... içinde bir yerinde hala ümit olduğunu gösteriyor. Lütfen çalış siteyi. Bir şeyler değişecek söz.

11. **asi** | [13, 11, 2008 - 14:13](#)

Mutlulukla alakası ne diyeceksiniz? Çok alakalı. Burda uyumakta olmak söz konusu, görememek söz konusu. Mutluluk içinde bu aynı. Mutluluk hayatınızın çoğu yerlerinde uyanmanızı gerektiriyor. İlişkilerinizde mutsuzsanız uyuyorsunuz. Kendinizle mutsuzsanız uyuyorsunuz. İşinizle mutsuzsanız uyuyorsunuz. Hayatınızın neresinde mutsuzsanız, uyuyorsunuz. Uyanmak için yapabileceğiniz şeyler var ama

haklısın ilk başta okumaya devam edicem aslında okumayı okadar sevmem ilkdefa severek okuyorum diyebilirim

tekrar teşekkürler...

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Kartal Tavuk](#)

Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Atılmış halimiz

11/26/2008 5:02 AM

Atılmış halimiz

Görebilmek March 27th, 2008

Alman filozoflardan birisi - dünyaya atılmış halimiz - den bahsediyor. Dünyaya atılmış halimiz - şöyle: Ben, Okan, dünyaya, 19 Mayıs 1958 gününde atıldım, Lahika ve Hakkı'nın çocuğu olarak atıldım, erkek olarak atıldım ve Türkçe diline, Türkiye'ye atıldım. Yani benim - dünyaya atılmış halim - benim karar vererek kendim için yarattığım bir hal değil, ben seçmedim bu hali, seçemedim. Tabi tarih içinde her insanın - dünyaya atılmış hali - var, bu her insan için böyle ve değiştirilemez. Bazımızın - dünyaya atılmış hali - içerisinde, sakatlık ve çeşitli hastalıklarda var. Ve, İstanbul'da zengin bir aileye atılmış olmak, yada Doğu Anadolu'da bir köyde, köyün en fakir ana babasına atılmış olmakda var. Milattan önce 10. asırda, Afrikada bir yerde dünyaya atılmış olmak var. Peki bunu anlamak neye yarıyabilir?

Burda, mutluluk açısından iki çok önemli olay var. Birincisi, insanın değiştiremeyeceği şeyleri bilip kabul etmesi. Bu "kabul etmek" konusuna değmemiz gerekli. İnsan bunun neye benzediğini pek bilmiyor. Hemen aydınlık getirelim. Hiç bastığınız yerle münakaşa ediyormusunuz? Düşünmediniz bile tabi böyle bir şey. Hatta ne biçim bir soru, anlamadım diyese geliyor insanın. Soruyu tekrarlıyorum; Hiç bastığınız yerle münakaşa ettinizmi? Yani yerden hiç şikayetiniz oldumu? Yere bakıp bu niye ayağımın altında dedinizmi? İnsan yeri kabul etmiş vaziyette ve farkında bile değil bunun. İşte değiştiremeyeceğiniz şeyleri yeri kabul etmiş kadar etmeniz lazım diyorum. Bunu nasıl yapılacağını sonraki bir yazıda açıklayacağım.

İkinci önemli olay, atıldığınız hayatın içinde değiştirmek istediğiniz şeyleri çok iyi bilmek ve tüm zamanınızı burda harcamak. Basit gibi görünüyor ama bakalım ne kadar basit. Trafikten şikayetçisiniz? Trafiği değiştirme kararı alabilirsiniz ve zamanınızı orda harcıyabilirsiniz. Sadece şikayet ediyorsanız ve trafiği değiştirme kararı almadıysanız gücünüzü ve mutluluğunuzu umutsuzluğa teslim etmiş vaziyettesiniz. Yani ikisinin ortası yok. Ya ben bunu değiştireceğim var yada kabul ediyorum bunu, yer gibi, var. İkisinin ortası mutsuzluk.

Bakın Kemalettin Kamu ne güzel anlatıyor bir çobanın dünyaya atılmış halini:

Daha deniz görmemiş bir çoban çocuğuyum,
Bu dağların eski aşinasıdır soyum,
Bekçileri gibiyiz ebenced buraların ..
Bu تنها derelerin, bu vahşi kayaların
Görmediği gün yoktur sürü peşinde bizi,

Her gün aynı pınardan doldurur destimizi
Kırlara açılırız çingiraklarımızla.

Okuma yok, yazma yok, bilmeyiz eski yeni,
Kuzular bize söyler yılların geçtiğini.
Arzu, başlarımızdan yıldızlar gibi yüksek;
Önümüzde bir sürü, yanımızda bir köpek,
Dolaştırıp dururuz daüssılayı.
Her adım uyandırır ayrı bir hatırayı!

Anam bir yaz gecesi doğurmuş beni burda;
Bu çamlıkta söylemiş son sözlerini babam,
Şu karşıki bayırda verdim kuzuyu kurda,
Suna'mın başka köye gelin gittiği akşam.
Gün batar, sürü yatar sararan bir ayla,
Çoban hicranlarını basar bağrına yayla..
Kuru bir yaprak gibi kalbini eline al
Diye hıçkırır kaval;

Bir çoban çocuğusun olmasan bile koyun,
Daima eğeceksin başkalarına boyun.
Hülyana karışmasın ne şehir, ne de çarşı;
Yamaçlarda her akşam batan güneşe karşı
Uçan kuşları düşün geçen kervanları an..
Mademki kara bahtın adını koydu çoban!

Nasıl yaşadığımdan, ne içip yediğimden,
Çingirak seslerinin dağlara dediğinden
Anlattı uzun uzun...

Şehrin uğultusundan usanmış ruhumuzun
Nadir duyabildiği taze bir heyecanla..
Karıştım oğün bugün, bu zavallı çobanla,

Bingöl yaylalarının mavi dumanlarına,
Gönlümü yayla yaptım Bingöl Çobanlarına.

[Üçüncü ders.](#)

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Kartal Tavuk](#)
Bir sonra: [Dili kullanmak](#)

18 Yorum "Atılmış halimiz"

1. demet diyelim | [10, 06, 2008 - 15:37](#)

ey güzel yazar iyi güzel konuşuyorsun ben kendimle barıştım dünyaya kürt olarak atıldım belki halim daha kötü olabilirdi diyorum mutlu olmaya çalışıyorum sen bunu kendini benden üstün görenlere anlatabilirmisin peki ya deli gibi sevdiğim çocuğa anlatabilirmisin ben anlatamadım

2. Okan | [11, 06, 2008 - 5:58](#)

Demet, tesekkurler. Yazicam buraya senin icin hazir ol tavsan deliginden cikmaya 😊 yazdim

3. hulya | [02, 10, 2008 - 7:28](#)

bırı benide kurtarsın:)

4. Okan | [02, 10, 2008 - 7:34](#)

Hülya, teşekkürler yazdığın için. Kimsenin kurtarılmaya ihtiyacı yok pek. Göremediğimiz şeyler var. Siteyi çalış lütfen.

Genelde bulunduğumuz yer şöyle bir yer; bir şeyler istiyorum, ama olmuyo... Ne olmuyo Hülya?

5. _saim_ | [14, 10, 2008 - 10:02](#)

Okan ;

Siteni keşfettim,sonra kapattım bu ne dedim,şimdi karar verdim baştan sona okuyacağım ,bu sefer işe yarayıp yaramadığını en son karar vericem.Ama işe yaramazsa benden fazla etkileyici lanet okuyan birini daha bulamazsın :)) ona göre ... 😊

Şaka bi yanda çok ihtiyacım var sanalda olsa terapiyee.....:(

6. Okan | [14, 10, 2008 - 19:35](#)

Saim hoşgeldin. Senin pek bir şeye ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Senin gibi yazan bir insan gücünün farkında. Sitenin senin dünyanı değiştireceğini düşünüyorum. Ama okuduklarının sana dokunmasına izin verirsen. Tahminim senin kabuğun biraz kalın 😊

7. Çilem | [17, 10, 2008 - 13:03](#)

Şimdilik anasafadaki "yalan", 1. ders ve 2. dersi okudum. Anlattığınız hikayeler de konulara yaklaşımınız da güzel. Ancak iyi niyetli bir eleştirim olacak. Güzel bir müzik dinlediğinizi düşünün.. 10 saniyede bir bozuk bir sesin kulağınızı tırmaladığını hayal edin.. müzik çok güzel ama hala zevk alabiliyor musunuz? Sizin yaptığınız yazım yanlışları da hikayeyi okurken böyle hissetmeme neden oluyor.. Eğer "Türkçe"yi doğru kullanırsanız yazılarınızı zevkle okumak isterim..

8. Okan | [17, 10, 2008 - 13:34](#)

Çilem teşekkür ediyorum... Türkçemi belli bir yere getirdikten sonra yazmaya başlıyım deseydim kendi kendime, bu sayfalardaki insanlarda olan değişiklikler bir hayli beklileyebilirdi hatta hiçde olmazdı.. çünkü böyle bir emelim yok. Lütfen dayan ve yazıları oku, söz veriyorum konulara dalınca beni affedeceksin 😊 En azından meli mali yazısını oku lütfen. Teşekkürler kibar eleştirine. Anlıyorum.

9. yagmur | [20, 10, 2008 - 5:28](#)

tamda zamanı mutluluğun ve artık olmalı huzurum.kabullenmek yada reddetmek varolanları... tam da zamanı artık karar vermenin ve artık başlamalı biten güzel günlerim.herzaman yeni her an yeniden.inanmalısın kendine....

10. Okan | [20, 10, 2008 - 8:46](#)

Yağmur, Şiir yazarların emelleri var. Kağada döktüğün an emeller var. Paylaşmaya kalktığın an emeller var. Nedir senin emellerin. Farkındamısın. İyi veya kötü demiyorum. Emellerimizi bilmemizi öneriyorum.

11. mehmet | [24, 10, 2008 - 17:31](#)

harikasın okan ya . çok samimi ve içtensin sevdim seni dostumm site içinde verdiğin emeğe tşkler . ii bak kendine

12. [Okan](#) | [24, 10, 2008 - 17:51](#)

Teşekkürler Mehmet. Siteyi paylaş lütfen.

13. [mehmet](#) | [25, 10, 2008 - 7:39](#)

elbette okan sitede yorumlarda bulunucam . hatta bazı öneri ve isteklerimde olacak ,haftada bir gün sitede tam buluşma yapıp sıcak yazışma kösesi yapılmasını isterim belirlenen bir konu olur ve herkes düşüncesini paylaşabilir sevgi ,, saygılar

14. [melek](#) | [27, 10, 2008 - 16:07](#)

2.derste kagıt ve kalemimden çıkanlar: asla degistiremeyeceklerımı artık kabul etmeliyim ..yere basmayı kabul ettiğim kadar içimden değişmezcesine.. en onemlisiside gecmiste degistiremeyeceklerımı..

15. [NURSEN](#) | [08, 11, 2008 - 3:53](#)

SEVGİLİ OKAN, SİTEYİ HAZIRLADIĞIN İÇİN TEŞEKKÜRLER. BU SİTEYİ KENDİM İÇİN DEĞİL BİR ARKADAŞIM MSN KİŞİSEL İLETİSİNE `MUTLU OLMAK İSTİYORUM` YAZDIĞI İÇİN ONU MUTLU ETMEK AMACIYLA ARAŞTIRMA YAPARKEN BULDUM. UMARIM SEVGİLİ ARKADASIMA FAYDASI DOKUNUR. İYİ NİYETİN İÇİN TEŞEKKÜLER. İYİ ÇALIŞMLAR...

16. [Okan](#) | [08, 11, 2008 - 8:37](#)

Nursen, teşekkürler. Umarım sende okursun. Sitede mutlu olanlarıda düşündürecek yazılar var. Arkadaşına olan sevgini anladım.

17. [orgul](#) | [08, 11, 2008 - 9:43](#)

okudum..buraya devam edeceğim..evet ben bastığım yere niye basıyorum diye sordum..ve cevap su ben buraya ait degilim ..yanlışlık oldu..çünkü ben bir melegim cunku insanları anlamıyorum...

18. [Okan](#) | [09, 11, 2008 - 16:38](#)

Orgul, yazdığın için teşekkürler. "Burda olmamıza rağmen buralı değiliz"e inanıyorsun. Tabi bunuda daha ileri götürüp ben yanlış zamanda doğmuşuma getiriyorsun bunu. Böyle düşünme demiyorum. Böyle düşünürsen ona göre bir hayatın olur. Başka türlü düşünürsende ona göre bir hayatın olur.

Seni düşündürmeye çalışıcam... Bu inanç seni "burda" sorumlu olmaktan kurtarıyor. Uğraşmaktan kaçmanın bir yolu bu senin için. Böyle bir kurbanı oynamak hem seni haklı bırakıyor, hem yüce bırakıyor, hemde hayat oyununun dışında tutuyor. Sitede "Üç Şarlatan" başlıklı bir yazı var, oku lütfen.

Birde şöyle düşünülebilir; Eğer ben buraya "kaza" olarak geldiysem bu "kaza"yı nasıl olurda en güzel şekilde değerlendirebilirim? Kimlere ne hizmetler verebilirim?

Orgul... senin gücün var, bomboş değilsin sen. Ya oturursun şikayet edersin "kaza" diye, yada atarsın kendini hayat oyunun içine ve parlarsın bir yıldız gibi. Bu seçenek senin.

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Atılmış halimiz](#)

Dili kullanmak

Görebilmek March 27th, 2008

Dünyaya atılmış halimizin bir şeklide içine atıldığımız lisan, yani Türkiye'ye atıldığımıza göre bu ülkede kullanılan dil; Türkçe.Tabi içine atıldığım dil benden evvel burdaydı, Türkçe benle doğmadı benden evvel vardı ve ben onun içine atıldım, hatta Türkçe'ye düştüm diyebilirim. İlk başlarda çok kolaydı dil, konuşmaya, ve dili öğrenmeye başladığımda; su, at, top gibi masum ve saf başladım, tabi büyüdükçe dil o saflığını ve masumluğunu yitirdi ve "doğru", "yanlış", "yapılır", "yapılmaz", "olur", "olmaz" gibi kavramlarla beni kullanmaya başladı, tabi yaşım büyüdükçe öğrendikçe ve öğretildikçe kavramlar iyice kompleksleştiler, ve bugün düşünürsem, ben ne kadar dili kullandığımı söylersem söyleyeyim, dilin beni kullandığından şüphem yok. Hatta beni yarattığıda bir gerçek. Ben Türküm dediğim zaman bu dilin esiri olarak konuşuyorum, ve hür olarak seçtiğim hiç birşey yok. Yanlış anlamayın Türklüğümden şikayetim yok, sadece gördüğümü göstermeye çalışıyorum sözlerimle. Bu yöreler içinde geçerli. İstanbul'da konuşulan Türkçe'ye atılmış bir insanın içine düştüğü Türkçe, Doğu Anadoludaki ile aynı değil. Tabi İstanbul'lu ile Doğudan bir insanın arasındaki tek fark, dünyaya nerde atıldıkları, gerisi bu atılışı takip etmek zorunda.

Şu söylenebilir: Dil dışıında bilebileceğim birşey yok. Ve dünyanın hangi diline atıldıysam o dilin içinde yaşayan kavramların esiriyim, hür olduğum söylenemez ve zaman içerisinde bu kavramlar bana tamamen "bu benim düşüncem" dediterebiliyor. Yani ben dili değil, dil beni kullanıyor. Alman filozof diyorki "Dil benliğin evidir."

Bunun mutlulukla olan ilişkisi nedir peki diyeceksiniz. Dilimizde yaşayan ve dikkat etmeden kullandığımız, yani içine düştüğümüz genel kavramlar var. "Kader," "alın yazısı," "inşallah" gibi. Birde dikkat etmeden söylediğimiz; "Bu yaştan sonra olmaz artık," "ailemden geliyor," "ben öyle şeyler yapamam." Bunlar tabi örnekler. Konuştuğumuzda, bu lafları kullanıyormuşunuz gibi görünüyor ama, laflar bizleri kullanıyorlar. Önümüzde tamamen açık duran dünyamızı bu önemsemeden kullandığımız laflarla iyice küçültebiliyoruz ve yaratıcı gücümüzü teslim ediyoruz laflarımıza.

Mutlu olmak istiyorsanız laflarınızın üstüne çıkın onlara emir edin. Kulaklarınızın hakimi olun, duyduğunuz şeylere verdiğiniz anlamları bilin.

Bakın Kurt Vonnegut'un bir romanından, dilin içine düştüğünü ne kadar güzel anlatıyor:

Doğmamışlar, daha çıtı çıkmayan, masum yokluklara sesleniyorum. Hayata dikkat edin. Ben hayata yakalandım, hayat oldum. Ben masum bir yoklukta, sonra bir delik açıldı; birden içeriye sesler ve ışık girdi. Konuşmalar anlatmaya başladılar herşeyi. Söylenenler tartışılmazmış. Dedilerki ben küçük bir oğlan çocuğuyum, dedilerki adım Rudolph Waltz, dedilerki sene 1932 ve burası Midland City, Ohio. Hiç susmuyorlar, hala konuşuyorlar. Senelerdir üst üste yığıldılar lafları. Şimdi ne diyorlar biliyormusunuz? Yok efendim sene bin dokuzyüz seksen sekizmiş,.....Yok ben elli yaşındaymışım.....hep masal.. hep masal.. hep masal.....

[Dördüncü ders.](#)

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Atılmış halimiz](#)

Bir sonra: [Anlam makinası](#)

4 Yorum "Dili kullanmak"

1. alev | [19, 09, 2008 - 8:47](#)

merhaba okan bey,yazdıklarınız için çok teşekkürler bize ışık tutuyorsunuz emin olun.işe yarıyor tüm söylenenler....

2. [Okan](#) | [19, 09, 2008 - 9:30](#)

Alev, teşekkürler. Lütfen paylaşın gördüklerinizi. Benim için değil, sizin hayatınızda canlı kalmaları için.

3. [rezzan](#) | [12, 10, 2008 - 8:30](#)

Masalsa herşey mutluluk arayışı niye?

4. [orgul](#) | [08, 11, 2008 - 9:46](#)

kelimeleri ittim bir tarafa...yeni kelimelr turettim dünyamda bu sefer beni digerleri anlamadı...

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Dili kullanmak](#)

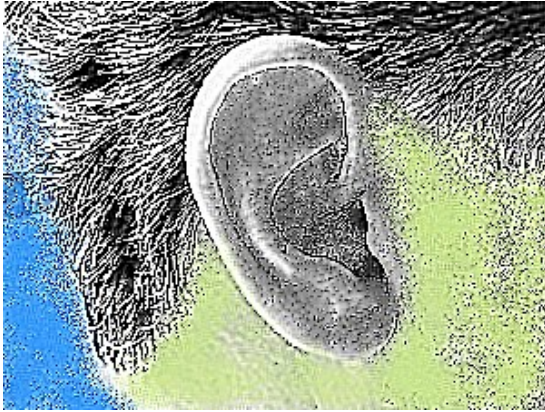
Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Hep-hazırda dinleyiş

11/26/2008 5:05 AM

[Hep-hazırda dinleyiş](#)

[Görebilmek](#) March 27th, 2008

İnsan oğlunun dünyayı, etrafındaki cisimleri, insanları, olayları, kavramları, herşeyi ama herşeyi - Hep hazırda dinleyiş - şekilleri var. Birkaç örnekle başlayalım; Bir subardağı masada duruyor, içinde su var. Diyelim su bardağını kaldırdım ve dibi birden açıldı ve su, bardağın açık altından döküldü. O anda ne yapıyorsam, birden bütün dikkatimi bardağa veriyorum, ve şaşırılmış bir durumdayım. Sebep, bardak benim bardağa olan - Hep hazırda dinleyiş - ime aykırı hareket etti. Şimdi bu çok basit görünüyor ama bakalım nekadar basit ve nelere sebep oluyor bu - Hep hazırda dinleyiş - ler. Bu dinleyişler geri planda yaşıyorlar, yani bunların orda olduğunu bile bilmiyoruz, bardağı kaldırırken aklımdan "ya bardağın altı açılırsa" diye bir düşünce geçmiyor. Ama bu - Hep hazırda dinleyiş - yaşıyor, yaşamak zorundaki, ben hayatım içerisinde hareket edebileyim. Adım atarken bastığım yer yok olmuyor, arabaya bindiğimde makinanın parçalarının çalışmasını düşünmüyorum.. vesaire. Bu fiziki dünyada böyle. Peki sosyal dünyada?

Hayatımdaki insanları da - Hep hazırda dinleyiş - lerim var. Bir kısmının farkındayım, çoğunun değil. Hayatımdaki insanları dinleyişim onların dünyasına girmemi ve onları gerçekten dinleyip anlamamı kısıtlıyor. Mesela; Ablam şöyle yada böyle bir insan deyip, ablamla belli şeyleri konuşmuyorum, veya o konuşunca, tamamen kafamda başka yerdeyim. Yani ablamı - Hep hazırda dinleyiş-im beni ondan insan olarak uzak tutuyor hatta onun dünyasını hiçbir zaman dünyama sokmadan yaşıyorum. Ve ablamla olabilecek bir ilişki, hiçbir zaman gerçekleşmiyor. Ablamla konuşuyoruz, küs falan değiliz ama ilişkimizde yakınlık yok. Eğerki - Hep hazırda dinleyiş -imi bir an için bırakabilsem, ablamı onun dünyasına girerek dinlesem, ilişkimizi yepyeni bir yere getirme ihtimalim var ve hatta bilinmeyecek güzellikte olasılıklara bile kapı açmış olabilirim. Ama ben ne yapıyorum; ablam böyle diyorum, çok güzel ve kuvvetli delilerim de var, onum böyle olduğuna dair. Gidiyorum onun hakkında arkadaşlarıma, komşuma, akrabama şikayet ediyorum. Onla olan ilişkimden sorumlu olmaktan daha kolay oluyor şikayet etmek ve ablama kurban olarak yaşamak. Kabahat ablamda oluyor, ve ben böyle yaşayıp, böyle ölüyorum, ve ablamla olabilecek bir yakınlık gerçekleşmiyor. Peki soru: Nasıl oluyorda benim ablamı - Hep hazırda dinleyiş -im le ablamın hayatındaki başka insanların onu - Hep hazırda dinleyiş-leri değişik oluyor? Cevabı siz düşünün.

Konuyu birazdaha açalım; - Hep hazırda dinleyiş - leri başka şeylere getirelim; Okul, Devlet, Doktorlar, Doğulular, Imamlar, Türkler, Amerikalılar, Almanlar, Irak, Iran, Kıbrıs, daha pek çok şey sayabiliriz. Herşeyi - Hep hazırda dinleyiş - şeklimiz var. Peki benim herhangi bir şeye olan - Hep hazırda dinleyiş -imi kim yarattı, benmi seçtim bu dinleyişleri, bana verildimi, öğrendimmi? Sorumlumuyum bu dinleyişlerimi bilmekten ve yaratmaktan? Gene cevapları siz düşünün. Dinleyişlerimiz hayat içinde bize hareket

alanları veriyor ve bu hareket alanları dışında bir hareket aklımızın köşesinden geçmiyor. Benim ablama karşı olan - Hep hazır dinleyiş - im, ilişkimizi tamamen kısıtlıyor. Benim devlete olan - Hep hazırda dinleyiş-im, devlet içindeki hareket alanımı, devlete karşı olan hareket alanımı çerçevesiyle ve onun dışında bir hareket görmem mümkün bile olmuyor.

Bakın Mevlana ne demiş; "Gel, gel, ne olursan ol yine gel, ister kafir, ister mecusu, ister puta tapan ol yine gel. Bizim dergahımız, umitsizlik dergahı değildir, Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel." Tabi sorular var: Nasıl bir insan olmak lazım böyle bir ev kurabilmek için? İnsanlara karşı nasıl bir dinleyiş gerekli böyle bir insan olmak için?

Gelelim mutluluğa; Mutluluk denildiğinde nasıl bir - hep hazırda dinleş - iniz var? Genelde insanların mutluluğu dinleyişleri içinde şunlar var:

- Her an mutlu olmak imkansız
- Bir gün mutlu olabilirim
- Mutlu olmak için şunları elde etmem lazım
- Başka insanlar benden daha mutlular

Tabi sizin mutluluğa olan - hep hazırda dinleyiş - inizin içinde başka şeylerde olabilir.

Mutluluk nedir? sorusuna kendi cevabınızı yaratın derim ve ordan dinleyin bu dünyayı.

[Beşinci ders.](#)

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Siz kimsiniz?](#)

Bir sonra: [Portakal olmak](#)

7 Yorum "Hep-hazırda dinleyiş"

1. Isimsiz | [07, 08, 2008 - 7:43](#)

tam olarak hiç birşey anlamadım
yada anlayamıyorum daha güzel yorumlar olabilir insanı mutlu eden yorumlar

2. Okan | [07, 08, 2008 - 7:59](#)

Anlamak istemen güzel. Yani bir anlamıyan var içinde birde anlamak isteyen var. Anlamak istiyene yazıyorum.

Lütfen tekrar oku. Ders gibi bu iş. Sorularını yaz bir kağıda ve bana sor. Sitede çok yazı var. Tam neyi anlamadığını yaz. Genel anlamıyorduma cevap veremem. Ama detaylı bir soruya cevap yazarım.

Aldırma o anlamıyorum diyene. Anlamaya çalışanı hep besle.

Teşekkürler

3. burcu | [16, 08, 2008 - 9:07](#)

Peki bir insan kayınvalidesiyle problem yasıyorsa- sikayet etmek yerine bu ilişkinin sorumlulugunu almaktan bahsetmissiniz ornegin- ne yapmasi gerekiyor? orneklerle detaylandirirsanız yukarıdaki gibi anlamayan kisilere daha rahat ulaşabilirsiniz kanisındayım..

Yazdiklariniz iyi guzel ama gercek hayata ne kadar uygulanilabilirler asil onemli olan bu bence. Kayınvalide gelin problemi de cok zorlu bir problemdir.. Bu konuda ne soyleyebilirsiniz hakikaten merak ederim:)

4. **Okan** | [16, 08, 2008 - 11:45](#)

Burcu yazdığın için teşekkürler. Cevap yazıcam.

[Yazdım](#)

5. **rezzan** | [12, 10, 2008 - 8:39](#)

İlişkilerde kendi hatalarımın sorumluluğunu da başkalarının hatalarının sorumluluğunu da ben alırsam Karşı tarafa ne yapmak düşünüyor?

6. **YNs** | [18, 10, 2008 - 5:40](#)

en kısaca şöyle yorumluyum...Bende genelde kendimle ilgilenirim.. bazen mutsuz olurum ama her zaman değil.. çünkü kendimi ve yaşadığım hayatı tanımaya çalışıyorum.. Benim mutsuz olduğum anlarda ki en büyük mutluluk kaynağım mutsuz insanları mutlu etme politikam.. o ara hümanist sosyalist takılıyorum yetiyor.. Ama bu tabii ki içimde hep olan bişey, ben sadece kendimi mutsuz hissettiğimde mutluma yardımcı olan kısmından bahsediyorum.. Bu yazıdaki benim başlığım ÖNYARGI olurdu...

7. **Okan** | [18, 10, 2008 - 7:18](#)

YNs.. yazdığın için teşekkürler. Umarım siteyi ince ince okursun. "Hep hazırda dinleyiş" "ön yargı"ın da ilerisinde olan bir kavram. Herşeye ama herşeye dönük "Hep hazırda dinleyiş"lerimiz var.

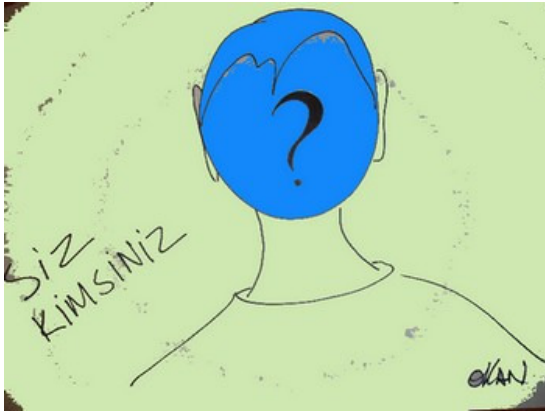
[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Hep-hazırda dinleyiş](#)

Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Siz kimsiniz?

11/26/2008 5:06 AM

Siz kimsiniz?

Ben nasılım? March 27th, 2008

Bu yazıyı okumadan önce lütfen "[Hep hazırda dinleyiş](#)" yazısını okuyun

İnsanın birde kendisini - Hep hazırda dinleyiş- şekilleri var, bunlarda geri planda çalışıp, beni ben yapıyor, hani "ben söyleyim, böyleyim" diyoruz işte onlarda kendimizi - Hep hazırda dinleyiş - imiz. Ben akıllıyım, tembelim, çalışkanım, korkağım gibi... Peki bunlar nereden geldi, benim kendimi bu dinleyişlerim nasıl yaratıldı, ben seçtimmi bunları yoksa kendimin söyle yada böyle olduğumu büyüdükçemi keşfettim? Kendime olan bütün dinleyişlerimin farkındayım ben? Bunları değiştirebilirmiyim?

Bir bakalım. Kendimden örnekler veriyorum:

Birinci sınıftayım, ilkdefa bir arkadaşım var, adı Murat. Hergün Murat'la okulun bahçesinde oynuyoruz, okadar mutluyumki anlatamam. Murat la beraberiz hergün, mutluluktan uçuyorum. Bir gün okulda, ders arasında, ben okulun bahçesine Murat'tan biraz geç çıkıyorum oynamak için, onunla oynayacağım diye heyecanlıyım, bahçeye çıktığımda Murat'ın başka bir çocukla oynadığını görüyorum ve o anda dona kalıyorum, yanlarına gidemiyorum onları uzaktan seyrederken kafamdan şunlar geçiyor; "Murat'ın bana ihtiyacı yok oynamak için, bensizde mutlu, kendimi böyle hissetmek istemiyorum" ve o anda bir karar alıyorum kendi kendime "Ben sevilen bir insan olacağım." Ama o anda aldığım bu kararın

farkında bile değilim, hatta geçen senelerde o olayı bile unutuyorum ve sadece kendimi hep kibar, can yakamayan, insanları mutlu etmeye çalışan birisi olarak tanıyorum, ve böylece kendimi -Hep hazırda dinleyiş -lerimden birtanesi yerine oturmuş oluyor.

Beşinci sınıftayım, babamla matematik çalışıyoruz, ertesi gün imtahanım var, babam haberleri dinliyor salonda bende bana hazırladığı matematik sorularını odamda çözüp tekrar tekrar ona soru hazırlattırıyorum, bütün akşam böyle geçiyor, kendimi muhteşem hissediyorum, hazırım. Ertesi gün imtahana giriyorum ve çok iyi yaptığımdan eminim, notlar dağıtıldığında bakıyorumki sıfır almışım, o anda kendi kendime diyorumki "Ben akıllı birisi değilim, benim herkezden çok çalışmam lazım." Ve böylelikle birtane daha - Hep hazırda dinleyiş - yerine oturuyor. İlerleyen seneler içerisinde, lisede, üniversitede ve hatta iş hayatımda, herşey için yeteri kadar hazırlanamadığımı hissediyorum, gene belli bir zaman sonra benim bu - Hep hazırda dinleyiş - i yarattığımı unutuyorum sadece ve sadece kendimi tamamen hazır olamayan, ve çok hazırlanması gereken bir insan olarak biliyorum.

İnsanın hayatında, yirmi yaşlarına gelmeden buna benzer üç, dört olay oluyor ve böylelikle "Bu benim" dediğimiz kişi yaratılıyor. Tabi bu dinleyişler içerisinde hayatımda yapabileceğim ve yapamayacağım hareketlerde tamamen belirlenmiş oluyor. Yani benim dünyam belirlenmiş oluyor.

İnsanın bu hali onun mutluluğunu kısıtlıyor. Çünkü kendimizle olan uğraşımızda; ben niye böyleyim? Ben niye şöyle olamıyorum? soruları çıkıyor karşımıza.

İlginç durum. Şöyle bir görüş sunuyorum: Ya ayağınızın altındaki yer gibi kabul edin bu hallerinizi, yada kendinizle uğraşmayı mutluluk ilan edin.

[Altıncı ders.](#)

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Anlam makinasi](#)

Bir sonra: [Hep-hazırda dinleyiş](#)

6 Yorum "Siz kimsiniz?"

1. rezzan | [12, 10, 2008 - 8:49](#)

Rekabeti kendimizle yapıp, sürekli kendimizi aşmak için çaba göstermeliyiz mi demek istediniz?

2. nurcan | [14, 10, 2008 - 4:06](#)

hazırda dinlemek okudum fakat tam anlayamadım
soğuk durmak mı
öylesine dinlemekmi
ben den uzak dursun da ne olursa olsun mu
ne

3. Okan | [14, 10, 2008 - 19:31](#)

Nurcan yazdığın için teşekkürler. Yazıyı tekrar tekrar oku lütfen. Ama "soğuk durmak", "öylesine dinlemek" falan değil. Geri planda, seçmeden kabul ettiğimiz günlük ve hayatımızın her yerinde yaşayan inançlar diyebiliriz. Çok önemli bunlar çünkü hep buralardan hareket ediyoruz ve soruşturmuyoruz hiç bu "hep hazırda dinleyiş"lerimizi.

4. nihâl | [10, 11, 2008 - 20:16](#)

20 yıldır bu sözcükler değişik şekilleriyle karşımızda...Ben bu düşünceleri başkalarına öneren insanların bunu gerçekten başarıp başarmadığını çok merak etmişimdir...çünkü bunu başardıysa hayat hep aynı yol çizgisinde devam eder ben hüsrânı seviyorum ağlamak o anda çok kötü gelsede bazen kendimi üzmeye çalışıyorum,anlatmak istediğim şey insan bazem mutsuz olmalığı gülerken hayatın göz kırpsılarını görebilsin.hep aynı yol çizgisi de mutsuzlugun bi anahtarı gibi

geliyor bana.sorunlara hep aynı bakış açısıyla yaklaşmak yanlış geliyor...yanılıyormuyum acaba?

5. [Okan](#) | [10, 11, 2008 - 20:47](#)

Nihal, teşekkürler yazdığın için. Bilmiyorum ne kadar okudun siteyi. Hep söylediğim bir şey şu; bu konularda benle tartışan kazanır. Herkez kendi yolunu yaratmakta hür. "Yanlış geliyor" demişsin. Hayatı yaşama şekillerinde doğru yanlış yok. Nasıl yaşamak istiyorsan, senin hayatını ne çalıştıracaksa öyle yaşamak var. Birde "başarmak" konusunda merak ettiğini söylüyorsun. Onada şöyle diyim; bu konularda hep antreman içinde olmak var... antreman yapıpta bir şey elde etmek değil maksat... maksat antremana getirmek hep kendimizi.

6. [nihal](#) | [11, 11, 2008 - 6:56](#)

sitenizi yeni gordüm çok detaylı inceleyemedim hennüz.çok kötü bir ruh haliyle yazdım mutlu olmak istediğimi sizin siteyle karşılaştım iyi geldi felsefeyi sevdiğinizi okudum bende felsefeyi seven biri olarak düşüncelerinizi merak ettim.bir yazınızda kader yok dediginizi gördüm açıklamazda beni tam olarak doyurmadı bir delik açsam sadece insanları alıp geri kalan herşey yerli yerinde kalsa kader olmuyoda insan orda oluncamı kader oluyo demişsiniz.bende şunu soylemek istiyorum kader zaten insana özgü birşey insan olmazsa kaderde olmaz daha dogrusu dünya insan için var insan olmazsa dünyanın hiçbir anlamı yok.çünkü insan olmazsa tum bunları düşünecek bir varlık yok hersey insanın hizmetine sunulmuş insan için var edilmiş,bir soru, hayatımızda bizim kontrolumuz dışında olan şey kader degilse bizim dışımızda gelişen şeyleri nasıl açıklamalıyız?yoksa tum bunlara bir raslantımı dicesiniz?

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Siz kimsiniz?](#)

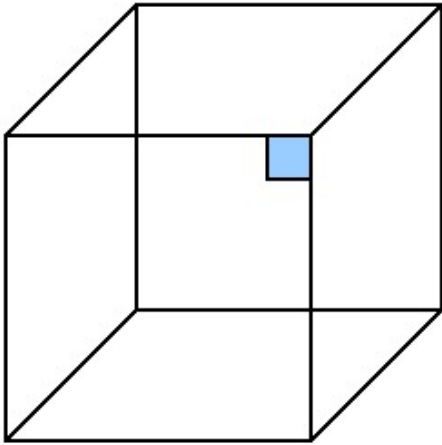
Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Anlam makinasi

11/26/2008 5:07 AM

[Anlam makinasi](#)

[Nedir anlamı? March 27th, 2008](#)

İnsan oğlu bir "Anlam Yaratma Makinası". O nedemek o?

Örnek veriyorum; Yaz tatilindeyim, bir sabah yan komşularım kahvaltı ediyorlar balkonda, fakat her sabah bana balkondan merhaba diye bağırın bu yakın arkadaşlarım bu sabah bana merhaba demiyorlar, hatta ben merhaba diye bağırdığımda bana dönüp bakmıyorlar bile. Allah allah diyorum, herhalde bir problem var, neyse diyor günüme devam ediyorum. Ertesi gün yine aynı şey oluyor, ben şimdi düşünmeye başlıyorum "Ben bunları kızdırdım mı acaba? Bir şey mi yaptım?" Bir defa daha aynı şey olunca ben tamamen kafamda başlıyorum kurmaya, "beni sevmiyorlar...., benle konuşmak istemiyorlar...., banane bende onlarla konuşmam...." ve benim olaya verdiğim bu anlamlarla kendileriyle olan ilişkim bitiyor, yada kirleniyor, ve bu verdiğim anlamlar ileride aramızda olabilecek herşeyi renklendiriyor. Peki soruyorum, bu olaya anlam vermeseydim bu olayı nasıl anlatırdım? Şöyle; Komşuya merhaba dedim cevap vermedi..., bütün olan bu. Gerçek olan bu. Bunun dışında verdiğim her anlam benim icadım... Ama insan oğlu komik, ben verdiğim anlamı gerçekte tamamen karıştırmış vaziyetteyim. Hatta bu verdiğim anlamla bütün geleceği kitlemiş vaziyetteyim.

Bu "Anlam Yaratma Makinası" hayat boyu böyle; olay oluyor... "kocam beni sevmiyor" diyorum. Olay oluyor... "öğretmenim hıyar" diyorum. Olay oluyor... "devlet tembel" diyorum. Olay oluyor... "oğlum aptal" diyorum. Okadar çok şey sayılabilirki. Açın okuyun gazeteyi, televizyonu izleyin, insan oğlunun gerçeklerle arası bozuk. Olanlarla değilde olanlara verdikleri anlamlar içerisinde yaşıyorlar. Verdikleri anlamları gerçek sanıyorlar. Kendi masalları ile yaşıyor, bunlara gerçek diyorlar ve bir ömürü bu masallar içerisinde

tüketiyorlar.

Bunu görebilmek hayattı güçle ve mutluluk içinde yaşamak için çok önemli. Eğer bu anlamları veren insansa, bu insan olaylara hayatını çalıştıracak anlamlar verebilirmi, insanın böyle bir seçeneği varmı? Doğru yada yanlış anlam söz konusumu? Bu andan sonra gerçeklerle, onlara verdiğiniz anlamları ayırt etmeğe çalışacakmısınız? Ve bunu hayat boyu bir düşünce antrenmanı yapabilmisiniz? Yaparsanız hayatınız nasıl değişebilir?

Bakın ne kadar komik;“Benim arabam” cümlesinin gerçeklerini bulalım. Beni anladım, ben varım. Arabayıda anladım arabada var, ikisinide parmakla gösterebilirim. Peki arabanın benim olduğunu parmakla göstermek mümkünmü? Ruhsat var dersiniz, o bir kağıt, üstünde adım yazıyor dersiniz, sadece kağıt üzerinde işaretler, yani, “benim” ortada yok. Seneler evvel bir film vardı adı “Gökten ne düştü.” Filimde, konu bir kola şişesi. Afrika’da bir kabilenin üstünden geçen uçaktan atılan bir cam kola şişesini bulan kabile fertlerinden birtanesi, bunun ne olduğunu bilemez ve kabileye getirir. Hiç böyle bir şey görmemiş kabilede kıyametler kopar. O şişenin, kabilenin başına getirdiklerini buraya sığdıramam ama örnek olarak çok güzel. Biz anlam vermek durumundayız. O şişeye bir ad verip dil içinde yaratmalıyız onu ki dünyamıza yerleştirelim.

Günümüzden bir örnek veriyim ve mutluluğa bağlıyım. Atmosferde bir delikten bahsediyoruz, ve insanlar dünyayı korumak için bu durumla uğraşı halindeler. Nobel ödülü bile verildi bu konuda. Şimdi soruyorum size; Diyelimki bu dünyanın üzerindeki insanları çekip hepsini aldım ama geri kalan herşey burda, evler arabalar, hayvanlar duruyor ama insan yok, bir film gibi yani. Bu durumda soru şu; atmosferdeki delik problemmi? Tabiki değil. İnsanın bakmadadığı bir yerde anlam yokki. Dahada ileri gidi bir soru daha soralım; Atmosferdeki delik, delikmi? Delikte değil çünkü delik dil içinde yaşayan bir kavram. Bunu anlarasanız şöyle yaşamak mümkün. Ben kedimi bu atmosferdeki delikle uğraşmaya verdim ama bu durumun önemine, gerçek olduğuna ben karar verdim bazında böyle bir şey olmadığını biliyorum. İşte şimdi mutlu olma fırsatınız var, uğraşı olmasına rağmen.

Anlam makinası dedikya, bir örnek daha: Yukardaki kübe bakın, bunun tarihi adı Necker Kübü. Mavi noktayı bir ön plana getirin sonra birde arka plana götürün. Biraz denerseniz yapabilirsiniz. Kübün oynadığını görmek mümkün. Yani kübe iki kişi baktığında bir kişinin kübü bir şekilde görmesi, ikinci kişininde öbürtürlü görmesi mümkün. Şimdi bakın verilen anlamların içinde nasıl yüzüyor insan oğlu. Birkere ortada küb yok, üç boyutlu birşey yok ortada. İki boyutlu bir düzeyde çizgilere bakıyoruz sadece.

İnsan oğlu aynı şeye bakıp, değişik verilen anlamlardan, kavgalar hatta savaşlar yaratıyor. İlişkiler, arkadaşlıklar, sevgiler son buluyor verilen anlamlardan.

Hayatınızda nereye bakarsanız bakın, baktığınız şeyin kendi bazında bir anlamı yok. Anlamı yaratan sizsiniz. Mutlu olmak için hayatınızın her yerinde verdiğiniz anlamları iyi seçin derim.

[Yedinci ders](#)

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Dili kullanmak](#)

Bir sonra: [Siz kimsiniz?](#)

5 Yorum “Anlam makinası”

1. **isimsiz** | [13, 08, 2008 - 17:20](#)

super

2. **Okan** | [14, 08, 2008 - 2:53](#)

Teşekkürler

3. **Isimsiz** | [02, 09, 2008 - 14:18](#)

Hocam yeni yazınızı bekliyoruz!

4. rezzan | [12, 10, 2008 - 9:03](#)

olaylara önyargı ile yaklaşmaya başka açıdan bakmak değilmi konunun içeriği?

5. nurcan | [14, 10, 2008 - 7:28](#)

7.ders çok güzel anlatılmış
ben kendimi tanıdım ve yaşarken yanlış bi anlam makinası olduğumu anladım ...

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Anlam makinası](#)

Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Mutsuzluğun 3 Şarlatanı

11/26/2008 5:07 AM

Mutsuzluğun 3 Şarlatanı

Ben nasılım?, Görebilmek June 14th, 2008

Evet farkında bile değilsiniz ama bu 3 şarlatan mutluluğunuzu kilitlemiş vaziyette. Yani hayatınızın büyük bir kısmını bu 3 şarlatanla yaşıyorsunuz ama haberiniz bile yok. İşte üç şarlatan: "Ama ben haklıyım." "Bakın şu halime." "Ama ben böyleyim" demek. Hepsini teker teker çözeceğiz burda. Hayatınızın neresinde uzun süredir devam eden şikayetleriniz varsa, orda bu üç şarlatandan biri sizi çok güzel kandırıyor ve sizin haberiniz yok. Ama bu gün olacak ve inanamayacaksınız bu şarlatanlar sizi nasıl kandırıyorlar.

Niye şarlatan diyorum bunlara? Çünkü on planda yaşayıp sizi çok rahatsız ediyormuş gibi görünüyorlar ama arka planda size uyuşturucu oluyorlar, problemlerinizi çözüyorlar. Yani bu kötü durumları hayatınızda istemiyorsunuz ama şarlatanlar onları hayatınızda tutuyor. Şunlara teker teker bir bakalım.

Ama ben haklıyım!!!

En büyük şarlatan. Niye? İnsan oğlu haklı olmayı, sevgiye, mutluluğa, başka insanlarla yakınlığa, hayatta olabilecek her türlü güzelliğe tercih ediyor. Yani etrafta "ben haklıyım" diye gezmeyi ve öyle yaşayıp öyle ölmeyi, bir ilişkiyi düzeltmeye, bir olasılığı gerçekleştirmeye tercih ediyor. Komik değilmi? Bu şarlatanın insana verdiği tek şey "ben haklıyım" dedirtmek ve insanı bu kilidin altında tutmak ve ölene kadar olabilecek güzelliği, mutluluğu önlemek.

Bakın bir hayatınıza, ilişkilerinize. Nerelerde ben haklıyım diye geziniyorsunuz? Nerelerde gidip ona buna o masalınızı anlatıp onlardan "evet abi haklısın"ı duyup o şarlatanı hayatınızda yaşıyorsunuz? Nekadar mücadele edeceksiniz bu şarlatanın hayatınızdaki kontrolüne? Olabilecek güzellikleri mutlulukları öldürmesine nekadar mücadele edeceksiniz? Unutmayın bir gün öleceksiniz ve olabilecek güzellikler, mutluluklarda sizle ölecek. "Ben haklıyım" kazanacak. Haklı öleceksiniz ama mutlu değil.

Bakın şu halime!!!

Evet ikinci şarlatan. Gene hayatınızda hep şikayet ettiğiniz yerlere bakın, nerde kurbanı oynuyorsunuz? Nerde acıklı durumdasınız. Nerde masalınızı duyan sizin için ah ediyor. Bu şarlatan çok akıllı. Gene kitlenmiş durumdayız. Etrafta masalımızı anlatarak hayatımızdaki insanlara hükmetmek bu şarlatanın kullandığı uyuşturucu. Ben kurbanım bana bakın, bana yardım edin dedirtiyor bu şarlatan. "Kendini acındırıyor" deriz ya. İşte o bu şarlatanın sihirbazlığı. Hayatınızın nereside başkalarını kendinize acındırıyorsanız, bu şarlatanın uyuşturucusunun etkisi altındasınız; hayatınızdaki insanları kurbanlığınızla hükmediyorsunuz,

bundanda zevk alıyorsunuz ama farkında değilsiniz. Tabi bu şartatanda sizi mutluluk sorumluluğundan uzakta tutuyor. Bu şartatanda sizin kurban olarak yaşayıp, kurban olarak ölmenizi istiyor. Hayatınızda olabilecek güzelliklerde bu şartatanın kurbanı olup ölecekler bir gün.

Ama ben böyleyim!!!

Ben yapamam.. ben böyle olduğum için olmaz. vesaire, vesaire.. Bu şartatana sizi kendinize hep ispatlayarak çalışıyor. Maksadıda sizi, siz olarak tutup olasılıkları kısıtlayıp, geleceği kilitlemek. Bu şartatana o kadar kurnazki sizi sadece beğenmediğiniz hallerinizle kısıtlamıyor. Beğendiğiniz hallerinizlede kısıtlıyor. Örneğin, ben presipli bir insanım değil hayattaki olabilecek mutluluklarda kısıtlıyabiliyoruz. Prensiplerimizi, olabilecek mutluluklardan daha çok seviyoruz ve bu şartatana size siz olduğunuzu ispatlayıp duruyor. Vazifesi sizi gene kitlemek, geleceği belli bir çizgi içinde tutmak. Sonunda gene olabilecek güzellikler, mutluluklar olmuyor ölüyor bizimle beraber hayatımızın olabilecekleri.

Bütün bu şartataların vazifesi sizi sorumluluktan kurtarmak. Sorumluluk zor tabi bu şartatalarda sizi besleyip duruyorki sorumluluktan uzak durun. Hayatınızda nerde ben sorumluyum dediniz orda güçsünüz. Nerde bu şartatana yaşıyorsanız orda gücünüzü teslim ettiniz. Bakın sorumlu yaşayıp ölmek var yada haklı bir kurban olarak yaşayıp ölmek var. Biri ötekisinden daha iyi veya daha kötü demiyorum. Ama uyanında bir deneyin öbürünü diyorum bakalım ne keşfedeceksiniz mutluluk hakkında.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Ah o Duygular Yokmu o Duygular](#)

Bir sonra: [...meli, maliyla tanıştınızmi?](#)

19 Yorum "Mutsuzluğun 3 Şartatani"

1. disillusionment | [24, 08, 2008 - 14:01](#)

Üstadın en güzel yazılarından biri bence "mutusuzluğun 3 şartatani", kimsenin yorum yazmamasına şaşırımdım. Her insanda en az biri var diye düşünüyorum, yada 3 şartatani üzerine kimse konuşmak ve onu öldürmek istemiyor sanırım. Bu şartataların beni ben yaptığını düşünürdüm hep, kendim için konuşmak gerekirse 3 şartatana sahip biri idim, bi süre önce bana zarar verdiğini farkedip 1. şartatani öldürdüm, şimdi sıra 2. ve 3.de 😊 Beslemeyin şartatalarını, hiçbiri bizi güçlendirmiyor tam tersine yok ediyor.

2. azize | [16, 09, 2008 - 1:59](#)

Ben de bu dersi favori ders olarak seçtim; Bu üç şartatandan bende de var fakat ben henüz hiçbirini öldüremedim, ama öldürmek için buradayım artık birşeyler değişsin istiyorum; insanlara kırılmaktan, beni üzenleri nasıl yaralıyacağımı düşünmekten kendimi yaşayamaz haldeyim. Sanırım bu üç şartatani öldürmenin ilk temel şartı kendini herkesten fazla sevmek. Ben bunu yapmaya çalışıyorum bu sitede buna hizmet eder nitelikte. Diğer okuduğum yüzbin milyon kişisel gelişim yazılarından biri olmamasını dilemek ama artık bir şeyin daha farkındayım okuduklarını hayatına geçirmezsen sadece gereksiz yük oluyor üzerinde...Teşekkürler Okan bey...

3. Okan | [16, 09, 2008 - 7:56](#)

Azize hoşgeldin. Yazdığın için teşekkürler.

Bunları hayatından atmanın yolu. Bunların hayatındaki yarattığı sıkıntıları ve mutusuzlukları görmek ve "bu böyle yürümez" denen yere gelmek. Sitedeki yazıları çalış lütfen. Kendini ele aldığı için teşekkürler.

4. serdar DENİZLİ | [24, 09, 2008 - 16:32](#)

EMEGİNİZ COK MÜKEMMEL SİZİN GİBİ OLABİLSE KEŞKE BÜYÜKLERİMİZ VE BİZ ÇIKARSIZCA İNSANLARIN MUTLULUGU İÇİN BU SİTEYİ YAPMISSINIZ RABBİM GÖNLÜNÜZE GÖRE VERSİN DENİZLİDEN SERDAR SAYGILARIMLA ELLERİNİZDEN ÖPERİM.....

5. **Okan** | [24, 09, 2008 - 22:38](#)

Teşekkürler Serdar. Gönülden tebriğini aldım.

6. **rezzan** | [12, 10, 2008 - 9:23](#)

Mutluluğun anahtarı kendimizi tamir etmekte.
Herkes kendi kapısının önünü süpürse, heryer tertemiz olur. Bununla eşdeğer. Herkes kendini tamir etse arızalı kimse kalmaz.
Siz bu siteyi hazırlarken bizleri tamir etmeyi amaçlamış olmuyormusunuz?

7. **rezzan** | [12, 10, 2008 - 9:28](#)

Üzgünüm mutluluk adına bildiklerime eklenen birşey olmadı. (mutluluk=cehalet) mutluluğumuzun derecesi cehaletle aramızdaki mesafeye bağlı.
Mutluluk hala keşfedilmeyi bekliyor.
Teşekkürler.

8. **Okan** | [12, 10, 2008 - 10:27](#)

Rezzan, teşekkürler siteye gelip yazdığın için. Yanıtların içinde. Seni tek bir şeyle bırakıyım; Yanıtlarını okudum ve şöyle bir tahminim var: Herşeyden şüphe eden bir benliğin var. Herkez öyle değil. Sen niye böylesin? Kendine izin vermiyorsun, sanki ağzın yanmış.... Siteyi derinden çalışırsan ve kafadaki devamlı "doğru yanlıs" yorumlarını yapan o sesi biraz kısarsan eminim bir şeyler göreceksin.

9. **YNs** | [18, 10, 2008 - 6:10](#)

Nedense okudukça kendimi şanslı hissediyorum..

10. **Okan** | [18, 10, 2008 - 7:20](#)

YNs... OK. Kadermi Şansımı başlıklı bir yazı var. Oku lütfen.

11. **nosferatu** | [24, 10, 2008 - 11:20](#)

mutluluğun tek yolu antidepresandır yaşasın solian zxprex akineton

12. **Okan** | [24, 10, 2008 - 11:58](#)

nosferatu; siteyi oku lütfen. Burda ilaçla değilde sorumluluk alarak mutluluk yaratan bir insan olmaktan bahsediyoruz. Bu kapı herkeze açık ve ilaçsız açık.

13. **mehmet** | [25, 10, 2008 - 2:45](#)

okan yorum yapanların yazdıklarına verdiğin cevaplar benim cvplarım oluyor bana benziyosun sen . sevgiler

14. **nihal** | [10, 11, 2008 - 20:48](#)

üç şarlatanın işime yaradığı zamanlarda oluyor onları öldürmek yerine bir kapı ardında kilitli tutmayı yegliyorum şahsen.tum bu hikayeler çok tanıdık siteyi kapatınca yine fazla birşey degişmicek hayatımda..belki de degişmesini istemiyordum."düşünüyorum oyleyse varım":)))

15. [Okan](#) | [10, 11, 2008 - 20:56](#)

Nihal, bazen bulunduğumuz yer okadar rahatki onun içinde oturup şikayet etmek "olabilir"le uğraşmaktan kolay. Haklı kurbanı oynamak hep kolay. Şöyle bir soru var; eğer başaracağın garanti olsaydı hayatında neyle uğraşırın?

16. [nihal](#) | [11, 11, 2008 - 8:31](#)

sorunuz oldukça geniş bir liste oluşturdu önümde çünkü hayatımın yirminci yıllarıdayım ve yapmam gereken yığınla istek var.ama ben sadece başarılması gereken işlerden bahsetmicem benim istediklerimi çoğu insanda ister yaradılış icabı ben daha farklı yaklaşıyorum mutluluk kapısına.İnsan olmak zor iş derim her zaman birçok zorluk var önümüzde aşılması gereken mutluluk mutsuzluk varlık yokluk vesaire..ben garanti basarabileceğimi bilsem insanlara bu dünyanın bir uğrak yeri olduğunu ve bir gün bizi bekleyen bir sonsuzlugun olduğunu anlatabilmek isterdim.akıllarda kalan sözcük olduğumuzu düşünmek yerine yanımızda neler götürebiliriz bunları düşünmeliyiz bence.çünkü bu sıkıntıların bir bedeli ya da odulu olmayacaksa yaşamaya degmez bir yer burası. ben buna inanıyorum ve mutluyum bazen kendimi mutsuz olmaya zorlasamda bu boyle içimde olduğumuz şeyw kelimelerden ibaret degil bundan eminim daha derin düşünmek gerek.burdaysak bunun bir sebebi olmalı tüm bunları insanların anlamlandırmasını sağlamayı isterdim. bizi bekleyen geleceğin varlığını tartışılmaz bir gerçek kılmak isterdim...

17. [Okan](#) | [11, 11, 2008 - 8:57](#)

Nihal teşekkürler siteyi okuduğun için. Gene söylüyorum. Benle münakaşa edersen kazanırsın. Bunlar sadece bakış açısı... düşünceyi gitmediği yerlere götürmek maksat. Doğru veya yanlış bir yorum. Birşeye inanmak veya inanmamak tamamen hürriyet.. o şey var olsa inansam ona göre hayatım olur var olmasa inansam ona göre hayatım olur. Yani inanmakta hürüz. Konu hep kuvvetli bir yerden yaşamak. Bunların hepsi bir bakış açısı. Eğer sende değişiklik olmuyorsa, tıkla geç.

18. [nihal](#) | [11, 11, 2008 - 9:28](#)

kaybettigim birşey yok kazanmam gerekenlerin neler olduğunu da biliyorum mutsuz degilim hayatı bir dıram olarak gormüyorum.siteye girdim ve gordum ki insalar hep aynı.kendimi şaslı hissettim mutsuzlugum kalıcı degil gelip gidiyor hiç gelmesin diye de ugrasmak yanlış geliyor açıkçası.inanmakta huruz diyorsunuz çok yüzeysel geldi kimse inaanmadan bu dünyayı açıklayamaz inanmak şart oyle yada boyle o zaman çokta özgür degilmişiz gibi geliyor.sadece içinde olduğumuz andan ibaret degiliz çünkü.insalar üzülür,sevindir,aglar hayatın içinden çıkılmaz olduğunu düşünür ve bircok insan bunlara çare aramış ama insan hep aynı şekilde devam ediyor.boyle gelmiş boyle gidecek gibi geliyor kendimden pay biçmek gerekirse mutsuz olduğum zamanların bana ne kadar katkı sağladığını çözdüm acı insanları bir nebze olgunlaştırıyor hayat gulmekten ibaret ousa asıl mutsuzluk bu diyorum.tüm bunların tartışılması da yorumların yapılmasıda bir nebze katkı sağlıyor olabilir ama kalıcı olan mutsuzluklardan pay çıkarmak ve musuzlugu kendizce yenmek.dediginiz gibi insanlar sevilme,ovulmek,duñyanın kendi etrafında dolmasını istiyor bunların olmamasıysa kimilerini hayattan sogotuyor.eger sende değişiklik olmuyorsa tıkla geç diyosunuz kolay vaz geçen biri olduğunuzu düşündürdünüz.tılayıp geçmek kolay önemli olan birşeyleride yanımda götürmek onun için budayım...

19. [Okan](#) | [11, 11, 2008 - 9:59](#)

Nihal, bana soru sormuyorsun sadece "öylemi, böylemi?" oyunu oynuyorsun. Bende diyorumki "öyle dersen öyle, böyle dersende böyle." Sorun varsa soru olarak yaz. Yorum, yanıt yazıp benden fikir bekleme pek.

Bu siteye "bana yardım edin" diye gelenler var birde fikir alışverişi yapmaya yada yazılardaki "doğru yanlış"ı arayпта göstermeye gelenler var. İkinci gurupla uğraşmıyorum pek. Münakaşa etmem kimseyle. Ne ben başkasının görüşlerini değiştirim nede onlar benim. Onun için "kolay vazgeçen" demiyelimde. Başkalarının "bu benim için böyle"lerine hürmet eden diyelim.

Hayat hakkında kuvvetli görüş ve inancların var... ne guzel... hayatını çalıştırıyorsa devam.

Gene teşekkür ediyorum yazdığın için.

Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?

Ben nasılım?, Görebilmek, Olabilirmi?, Sohbet September 3rd, 2008

Alman filozof Martin Heidegger diyorki "Dil BENliğin evidir." Bu adam 1976 senesinde öldü yani yeni denilebilecek bir filozof. Konuşmalarından birinde, Dil ile olan ilişkimizin çok yeni olduğunu ve dilin etrafımızı tarif etmekten çok daha önemli rolleri olduğunu söylüyor. Adam "Dil ile Görmek"ten bahsediyor. Bu sitede yaptığımız bu: "Dil ile Görmek." Eğer bu siteye gelip okuyorsanız ve bundan zevk alıyorsanız, sizi buraya çağıranda bu.

Martin Heidegger şöyle diyor..... İnsanlar Dil'i bir radyo kullanır gibi kullanıyorlar.... radyonun içinin nasıl çalıştığını çok ama çok az insan biliyor... buna rağmen herkez radyoyu kullanmayı biliyor..... bu Dil içinde geçerli.... hepimiz kullanmayı çok iyi biliyoruz ama nasıl çalıştığını bilen

çok ama çok az insan var hatta bunu bilmek konusunda insan oğlu daha işin başında.....

Bundan sonra okuyacaklarınız "Dil ile Görmüş" olan bir insana ait. İnsan oğlu "bu böyle yürümiyecek" diye inat ettiği müddetce Dil içinde sadece Görmekle kalmaz.... Yaratırda.

Eğer siteye ilk defa geliyorsanız, lütfen önce dersleri okuyun.

Selam üstad,

Benim yazacağım çok şey var aslında ama her yazıda yazılanları kendimle nasıl bağdaştırdığımı ve şu an nasıl düşündüğümü belirterek biraz olsun kısaltmaya çalışacağım.

KARTAL TAVUK yazısını daha önce birçok kişisel gelişim kitabında okumuştum ama burada okuduğum zaman diğer yazıların etkisi ile bana daha anlamlı geldi. Bu yazıyı burada okuduğumda aslında sahip olduğumu bildiğim fakat düşüncelerimin yanlışlığı yüzünden gösteremediğim, korktuğum tonlarca yönüm, özelliğim gözümün önünde canlandı.

ATILMIŞ HALİMİZDE, tıp okumuş insanların bana söylediği şu hiçbir zaman iyileşmeyecek hastalık zırvası yüzünden, ömrümü değiştiremeyeceğim bir şeyi değiştirmek için savaşmak, her defasında yenilmek ile geçirip, yine de değişmesini umut ederek, bekleyerek geçirdiğim yanılığımın uyanım. İnsan hiç eline armut alıp bir gün bu armut elmaya dönüştüğünde bende mutlu olacam diye düşünür mü, benimki öyle bir şeydi işte 😊

DİLİ KULLANMAK, bu yazıdan çok etkilenmişim, eski benliğimi kilitlediğim yerde ben bu laflara çok inanırdım, bu laflar olmadan düşüncemi savunacağım hiçbir şey kalmazdı, "Kader," "alın yazısı," "Bu yaştan sonra olmaz artık," "ailemden geliyor," "ben öyle şeyler yapamam." v.s. şimdi bu kelimelerin saçmalık zırvası olduğunu biliyorum. Bir de Kurt Vonnegut'ten alıntı çok hoşuma gitti, kendim hakkında şunu düşünmüştüm, yüzlerce tedavi yöntemi, yüzlerce ayrı doktor, binlerce ayrı kafadan ayrı yapmam gerekenler, herkes bir şeyler anlattı durdu, herkes bir yerden düzeltmeye çalıştıkça daha da bozdu, hep masal...hep masal... 😊

HEP-HAZIRDA DİNLEYİS yazısı benim mutluluk hakkındaki düşüncemin yanlışını gösterdi benimki şöyleydi "bence dünyada hiç mutlu insan yok, herkesin sorunu var, herkes sürekli bir şeylerden şikayetçi, benimde sorunun var ömür boyu bende bununla yaşayacam belki bir gün bu sorunun geçerse(ki tıp okumuş bi sürü adamın bana geçmeyecek dediğini bildiğim halde) mutlu olabilirim".Okun bana gösterdi ki "mutluluk erişilecek yer değil, başlanılacak yerdir"

[SİZ KİMSİNİZ](#);bunu ilk okuduğumda kendi halimi düşündüm, benim eski halim 16 yaşına kadar yaşadıklarım üzerine kuruluydu, Okan beyin anlattığı gibi 6 yaşından başlayarak benim eski düşüncemi yaratan ve benim sürekli o olayları taze bırakıp beslediğim bir sürü olay hatırlıyordum. 16 yaşına kadar başıma gelen her üzücü olaydan sonra, kendi yarattığım yanlış benliğimin inşasına bir tuğla eklemiştim. Şu an ise eskiden takılı kaldığım ve hayatımı mahfeden eski sorunu, ayağımın altındaki yer gibi kabul ediyorum...

[MUTSUZLUĞUN 3 ŞARLATANI](#); bu yazı benim hayatım boyunca unutmayacağım kadar önemli,“ama ben haklıyım” ben hastaydım o zaman ne olursa olsun haklıydım, insanlar bana farklı davranmalıydı. “Bakın şu halime” kendi zavallı düşüncelerimi, gün içinde düşündüğüm yada yaşadığımı sandığım o büyük acıları paylaştıkça açılacağımi kendimi daha iyi hissettiğimi sanırdım. “ama ben böyleyim” ben böyleydim, hastaydım,değişmeyecektim, bunu kavrayamayacak anlayışa sahip olanlar hayatımdan defolup giderdi...hep masal....hep masal... 😊

[AH O DUYGULAR YOKMU O DUYGULAR](#),ilk okuduğumda şu cümleler beni silkimişti, hala her gün okurum, ömrüm boyunca okusam bıkmayacağım cümleler “Nezaman nerden uydurdun dünyaya şu veya bu şekilde atılmış olmanın diğer atılmış şekillerden daha iyi veya daha kötü olduğunu? İçine atıldığın dilin içinde yaşayan “şunlar iyidir, bunlar kötüdür” diye geçmişte yaratılmış hala canlı konuşmalar olabilir ama evrende iyi veya kötü yok, dilde yaşayan kavramlar bunlar, lütfen neyin iyi neyin kötü olduğuna kendin karar ver.” Dil söyledi bana sen eksiksin, hastasın, bozüksün, bende herhalde çok kötü bir şey diye düşünmüştüm. Hep masal...hep masal... 😊

[...MELİ,MALIYLA TANIŞTINIZMI?](#),işte en sevdiğim yazılardan biri daha, benim yanlış bakış açım şuydu,ben hastaydım insanlar bana anlayışlı davranmalıydı, her davranmadıklarında da sinir olur, insanlar hakkında pekte iyi olmayan şeyler atıp tutardım. tabi bu gibi durumların sık sık olduğunu düşünürsek insanları gerzek mahlukatlar olarak görürdüm.Şimdi ise ben içimdeki insanları hür bıraktım, herkes bana davranışlarında, düşüncelerinde hürdür. Yok öyle insanlar benim canımı acıtıyorlar, insanlar beni anlamıyorlar safsataları.Ne kadar kendimi bi kalıba sokmuşum, o kalıbın içine sıkışmışım meğer...

[HİÇBİR ŞEYİ DEĞİŞTİREMEYECEKSİNİZ.](#) “Geçmiş nerde? Parmağınızla gösterebilir misiniz. Yok geçmiş diye bir şey. Sizin kafanızda takılı duran birşey o geçmiş. Fiziki dünyanızda bir geçmiş yok. kafanızda var sadece, ve siz onu canlı tutup besliyorsunuz düşünce ve konuşmalarınızla. Ve geleceğide bu kafanızdaki geçmiş yüzünden kitliyorsunuz. Tutduğunuz neyse bırakın lütfen” seni dinledim üstad, geçmişte takılı kaldığım olay,düşünce her ne varsa saldım gitti, arada pörtlüyo, hemen kendime verdiğim sözü hatırlıyorum, gülümsüyorum 😊

Daha yazacak çok şey var aslında, şimdilik bu kadar olsun, sonra belki devam ederim. İyi hayatımıza girdin, uzakta da olsan, yazılarını içimize kondurduğun küçük bir dokunuş büyük bir fark yarattı.

Göklerin açık olsun.
Saygılarımla.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Radyonuzda Hangi Kanallar Var?](#)

Bir sonra: [Kadermi? Şansımı?](#)

9 Yorum “Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?”

1. Kader | [09, 09, 2008 - 13:45](#)

Mutluluğun sonu vardır ama mutsuzluğun sonu yoktur.Komik bir ana kaç dakika kakhaha atabiliriz?Ama üzücü bir olaya saatlerce,günlerce hatta yıllarca ağlayabiliriz.Geçmişte mutlu olduğumuz anları yıllar sonra hatırladığımızda mutluluğumuz boyut değiştirir. Kahkahalarımızın yerini tebessüm alır.Ne güzeldi o günler deriz iç geçirerek ve o anki yaşadığımız mutluluk bir anda hüzüne ve özleme dönüşür.Aynı derecede mutlu olmayız.Ama acı bir olayı hatırladığımızda,üzerinden kaç yıl geçse de kabuk bağlamış yaranız her deşildiğinde,aynı derecede,belki daha fazla acıyla mutsuz olabiliriz.Sizce??

2. Okan | [09, 09, 2008 - 20:42](#)

Kader, teşekkürler yazdığı için. Bilmiyorum sitenin ne kadarını okudun. Lütfen tamamını okumaya çalış.. Sindire sindire ama 😊 ve istersen.

Bak bu yazdığın senin verziyonun; hayatın nasıl çalıştığına dair. Özür diliyorum. Bana böyle olmuyor. Ben güzel günleri hatırlıyorum ondan sonra "ulan daha güzelini yaratacam" diyorum ve adım atıyorum. Eğer anlattıklarına inanarak yaşamak seni mutlu ediyorsa devam.. hürsün bu konuda. Ama "hayat nasıl çalışıyor?" sorusuna başka bir cevap yaratmak istersen bundada hürsün. Hayat kimsenin dediği gibi çalışmıyor. Kimsede bilmiyor nasıl çalıştığını. Güzelliğide orda zaten. Herkez kendisinininkini yaratabilir.

3. Kader | [12, 09, 2008 - 13:56](#)

Sitenizi yeni keşfettim.Yazdığınız derslerde anlattıklarınız teorik olarak insanın bakış açısını değiştiriyor fakat uygulaması biraz zor diye düşünüyorum.Ama denemeye değer..

Yazdıklarım kendi versiyonumdan daha çok insanlarda gözlemediklerimden çıkardığım bir sonuç aslında.Aşağıdaki soruların cevabında sizin bakış açınızı merak ediyorum.

*Neden yaşlı insanlar gençlik anılarını anlatırken gözleri nemlenir?

*Geçmişte kötü bir trafik kazası geçirmiş bir insan başından geçenleri anlatırken neden o anı aynı korkuyla tekrar yaşıyormuş hissine kapılarak anlatır.

*Metabolizmamızda kahkaha atmanın süresi dakikalarla sınırlıyken ağlamanın süresi niye daha çoktur?Aynı şeye günlerce gülemeyiz ama aynı şeye neden günlerce ağlayabiliyoruz?

4. Okan | [12, 09, 2008 - 14:45](#)

Kader, teşekkürler yazdığı için, sorduğun için ve cesaretin için. Sorularına cevap yazıyorum:

1. Bin yaşlıdan birisinin gözleri yaşla dolmuyor suratına gülümseme geliyor hatta kahkaha atıyor.
2. Bin trafik-kazası geçirmiş insanlardan birisi kazayı hatırladığında heyecanlanmıyor ve aynı heyecanı tekrar yaşamıyor.
3. Bin insandan bir tanesinin kahkahaları ağlamasından daha uzun sürüyor.

"Herkeze böyle oluyor" demek hata. Bir kişinin bile "böyle" olmaması teoriyi bozuyor. Ve en önemlisi ortaya "OLABİLİRİ" çıkarıyor. Bu sitede ben "OLABİLİRLER"den yaşamayı bağıriyorum. OLABİLİR'den yaşamak herkezi takip etmemek. OLABİLİR'den yaşamak yücelleşmek. OLABİLİR'den yaşamak tabiatın bir esiri değilde bir GÜCÜ olduğumuzu kendimize ispatlamak. Bilmiyorum anlatabildimmi? 😊

5. nurcan | [11, 11, 2008 - 10:01](#)

okan bey yazılarınızı devamlı okuyorum kendimi tanımama kendimle uğraşmama sebep oldunuz... Ama benim 14 yaşında bi kız kardeşim var fmf hastası annemizde bi (ayağında protez var) ameliyat olmuş hala düzelemedi annem kız kardeşimle ilgilenemiyö tabi bu halde... kız kardeşim evde çok büyük sorunlar çıkarıyo farkında olmadan. Okula gitmiyo hiç konuşmuyo bazen çok hırçın olabiliyo bazen de saldırgan ... hepimiz çok üzölüyoruz. Hayata küsmüş durumda Annem babam erkek kardeşim ona nasıl davranacaklarını şaşırmiş durumdalar psikoloğa gidiyor orda iyi evde yine aynı Bize ne tavsiye edersiniz onun mutlu olması benim için çok önemli ... Lütfen bana yazın

6. Okan | [11, 11, 2008 - 10:09](#)

Nurcan teşekkürler yazdığı için.. sana yazıcam bu hafta. Kardeşine olan sevgini anlıyorum. Yazının içinde bağıriyor sevgin.

7. hewin | [22, 11, 2008 - 8:17](#)

selam Okan bey

bütün derslerinizi dikkatli bir şekilde okumaya çalıştım ve yazdıklarınızı gerçekten çok beğendim..hatta "hayatımızın 3 şarlatanı" yazınızı kendi grubuma gönderdim.. eğer okularsa yaklaşık 300 kişi mutluluğun nasıl şekillendiğini daha iyi anlayacaklardır..

bazen mutluluğu yakalamak için ikinci hatta üçüncü şahıslara ihtiyaç vardır, belki bunlar yoktur sadece takılmışızdır bu kelimelere...ama sizin yazılarınız hayatın şartları ile değilde isteğinle gerçekleşebileceğini düşündürdü..şuan yazılarınız gerçekten düşündürdü umarım bunları hayata geçirebilirim...

başarılarınızın devamını diliyorum
SAYGIALRIMLA...

8. [Okan](#) | [22, 11, 2008 - 9:50](#)

Hewin, teşekkürler yazdığın için ve siteyi paylaştığın için. Hepimiz "normal" yerlerde yaşıyoruz ve bunun dışında bir BEN olma şekli bilmiyoruz. Bildiğimiz şey "kendimizi geliştirmek." Burda bütün normalliğin, kedimizi geliştirmenin, ötesinde bir yerlere gelmeyi konuşuyorum. Ve şu inancı savunuyorum; kedimizin dışında hiçbir yerde problem yok ve güçle yaşamak hep ama hep elimizde. Mutluluk veya mutsuzluk varsa hayatımızda... biz yaptık. Böyle bir yere gelmek içinde düşünceyi hep sarsmak durumdayız. BENliklerimiz bir kaza değil.. sorumluyuz onlardan. Yaratabiliriz onları.

9. [hewin](#) | [22, 11, 2008 - 12:40](#)

teşekkür ederim...

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?](#)

[Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » ...meli, maliyla tanıştınız mı?](#)

11/26/2008 5:09 AM

[...meli, maliyla tanıştınız mı?](#)

[Ben nasılım?, Olabilirmi?, Sohbet June 17th, 2008](#)

Bu [portakal olmak](#) konusuna biraz derinden girelim ve bakalım nesi var nesi yok. Yazıyı okuyan Sahte_okey 🤪 şöyle yazmış:

"bende bir portakalım ama boyle oldugum icin canımı yakıyorlar.herkese hakettigi gibi davranılmalı...ama ben yapamıyorum .kotu olmak cok isterdim."

Siteye ilk defa geliyorsanız altdaki yazıları okumandan [bunu](#) okuyun lütfen, yoksa anlamıyacaksınız bu yazıyı.

"bende bir portakalım ama boyle oldugum icin canımı yakıyorlar....."

Evet öğle görünüyor ki portakallığınla çile çekiyosun. Ve isteğin herhalde şu; portakal oluyum ama aynı zamanda üzülmüyüm, kızmıyorum, yanı duygularım okay kalsın. Evet seni "meli ve mali" kardeşlerle tanıştırdım. ... Bunlar şunlara benzer yerlerde yaşıyorlar:

... bana kimse bağırma"malı"... bana hürmet edil"meli"... bana yalan söylenilme"meli"... bana haksız davranılma"malı"... insanlar dürüst ol"malı"... öğretmenim dersi anlatmayı bil"meli"...arkadaşım geç kalma"malı"... annem bana kızma"malı", vesaire, vesaire... okadar çok var ki insana sıkıntı veriyor.

Şimdi çok acıklı bir gerçekle karşılaşacağız. Kim uyduruyor bu meli-malı'ları? Yok böyle şeyler. Huzur istiyorsan hayatında "meli-malı"larla ilişkini değiştir. Bak bundan sonra dikkat et, nerede duyguların kötü, bir meli-malı yaşıyor sende. İlk iş bul onu. Sonra sor kendine böyle bir meli-malı'yı nerden uydurdum? Kime inandın?. Meli-malı yok evrende. Bir tek insanların kafasında,

atıldığı dilin içinde var. İçinde bulunduğun bütün toplum bir meli-malı'ya ayak uydurmuş olsa bile senin uydurman şart değil ve senin seçeneğin. Düşüncende yapacağın ikinci şey bu bulduğun, sende yaşayan "meli-malı"yı tutayım mı hayatımda yoksa tumayım mı sorusuna cevap vermek. İşte bu karar senin. İstiyorsan tut ve çilesini çek. İstemiyorsan tutma önünde açılan boşlukta istediğini yarat.

Birde bu "canını yakıyorlar" lafına bir bakalım hemen. Yani demek istediğin şunu: Benim etrafımda bazı insanlar var amaçlarından birtanesi beni herhangi bir şekilde dövmek. Böyle birşey gerçekse, lütfen kendine dikkat et. Yüzde doksanimizin hayatında böyle insanlar yok. Bizi sevmeyip konuşmayanlar var, bize bağranlar var, hakkımızda kötü konuşanlar var suratımıza küfür edenler bile olabilir..... Sahte be..... "beni beğenmeyenler var" desek, birazdaha gerçeğe yaklaşıcaz gibi geliyor bana. Buda tabi meli-malı'yla çok alakalı. Senin canını yakmamalıları mı? Herkez sana iyi davranmalı mı?

"..herkese hakettiği gibi davranılmalı..." Bak kim var burda.... malı var malı.... Yok böyle bişey. Sonra kim karar verecek kimin ne hakettiğine, ne kadar hakettiğine. Uzun iştir bu meli-malı uğraşları. Hayat tüketir insan bunlarla.. Küçük bir insan olursun ve küçükte bir hayatın olur.

"..davranılmalı...ama ben yapamıyorum .." Evet hemen sorumluluk alalım ve "ben yapmıyorum" diyelim. Yaparsında, yapınca başına gelecekleri istemiyorsun. "Yapamıyorum" dersin ... yalan ve sen kurbansın ve güçsüzsün.... "Yapmıyorum çünkü başıma geleceklerle uğraşmak istemiyorum" dersin dürüst ve güçlüsün. Kimsenin içinde yapamıyan bir tohum yok.

"..kotu olmak çok isterdim." Buda yalan. İstedığın şey bu değil. İstedığın senin "canını yakanlara" hadlerini bildirmek. Onları cezalandırmak. Ama "iyi" bir insan olarak bilinmek istediğindende, arada derede kalmış vaziyettesin. İyi olmayı, başkalarının hakkında hep güzel düşünceleri ve "beğenilmek" üzerine kurduysan, küçük bir hayatın var ve küçük bir insansın. Etrafta kendini ölçer ölçer gezmeme insan derim.

Portakal olabilmek için önce tadına karar ver. "İyi insan nedir?" sorusunu yaz bir kağıdın başına. Yarat cevabını ondan sonra ordan konuş, ordan yaşa. İnan, sana kızanlar olacak, üzdüklerin olacak. Ben dürüst bir insanım dediğin an bilki bazısının kalbi kırılacak ve "kötü" görecekler seni.

Okuduysan teşekkürler. Okan'a kendi portakallığını dile getirme imkanı verdiği için teşekkürler. Soruların varsa yaz gene.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Mutsuzluğun 3 Şarlatanı](#)

Bir sonra: [Seni seviyorum... buda yalan](#)

9 Yorum "...meli, malıyla tanıştınız mı?"

1. sahte_okey | [18, 06, 2008 - 1:04](#)

ellerinize saglik ,yazdiginiz icin tesekkur ederim.(bende yazmayı çok seviyorum 23 tane odulum war (gorgusuzmuyum neyim 😊) dediklerinizi aklımın bi kosesine not aldım hic unutmuyacağım...hersey icin çok saolun...kib

2. Okan | [18, 06, 2008 - 3:40](#)

Bende teşekkür ediyorum. Yazarlığını öğrenince bir meli-malı daha aklıma geldi. Yazılarımı okuduktan sonra Türkçesinde kusurlar bulanlar var ve ağızlarından ilk çıkan şeyde bu. Birde okuyupta uyananlar var tabi onların ağızlarından çıkanlar çok daha değişik. "İnsan böyle yazı yazacaksa, önce Türkçesini düzeltmeli 😊"

Mutluluklar Sahte.

3. sahte_okey | [18, 06, 2008 - 4:48](#)

Herkesin hayatında böyle insanlar var.sizde aldırmanın yazılarınızın takipçisiyim devamını bekliyorum.boyle devam edin lutfen => çok konustum gene...hoscakalın.

4. Inx | [27, 08, 2008 - 14:28](#)

bu yazınıza bayıldım okan bey kafamdaki soruların bir kısmı aşıldı gibi herkezi olduğu gibi kabul ediyorum armutsa armut potakalsa portakal olarak :))

5. Okan | [27, 08, 2008 - 14:37](#)

Inx. Nekadar güzel olur o bıcağ gibi saplandığımız yerlerden çıkmak. Maksat dış dünyamızı değiştirmek değil, iç dünyamıza hükmetmek. Teşekkürler yazdığın için.

6. İsimsiz | [30, 08, 2008 - 13:47](#)

Birde bu "canımı yakıyorlar" lafına bir bakalım hemen. Yani demek istediğin şumu: Benim etrafımda bazı insanlar var amaçlarından birtanesi beni herhangi bir şekilde dövmek. Böyle birşey gerçekse, lütfen kendine dikkat et.

😊 Çok guldum ya!:)

7. Okan | [30, 08, 2008 - 14:01](#)

Evet komik hakikatten. Biz sanıyoruzki, biz sözlerimize hakimiz ama sözlerimiz bize hakim 😊

Teşekkürler yazdığın için.

8. melek72 | [21, 10, 2008 - 9:13](#)

Sevgili Okan Bey,

Siteniz için çok teşekkürler, keşfettiğimden beri müdavimi oldum.. Ben 35 yaşındayım ve 22 yaşındaki bir erkekle birbirimize aşık olduk.. O benimle evlenmek isteyecek kadar cesur davranıyor, yaşı küçük olmasına rağmen çok şey görüp yaşamış, bıkmış hatta ve yaşıtlarından oldum olası hoşlanmadığını söyledi.. Bense duygularıma göre hareket edersem, yanında alacağım soluğu ama bu -meli -malılara takılınca geri çekilip yokolmayı düşünüyorum.. Hangisi doğru bir türlü karar veremedim.. Yorumunuz olabilir mi?

9. Okan | [21, 10, 2008 - 10:00](#)

Melek, teşekkürler yazdığın için. Yazacaklarım sadece bakış açısidir ne yapılıcağdan sen sorumlusun. Benim vazifem düşündürmek.

Doğru veya yanlış cevap yok. Evlenirsin ona göre bir hayatın olur, evlenmezsin, bir gün başkası çıkar veya çıkmaz ama gene başka türlü hayatın olur.

Şöyle yazmışsın "O benimle evlenmek isteyecek kadar cesur davranıyor, yaşı küçük olmasına rağmen çok şey görüp yaşamış, bıkmış hatta ve yaşıtlarından oldum olası hoşlanmadığını söyledi.." Bunlara "sebeplere yaratmak" diyelim. Sebepler hep yaratılabilir ve evlenmemenin "doğru"luğuna dair sebeplerde yaratılabiliriz, sadece bu durumda değil her durumda bu söz konusu.

Bu durumunuz ilişkinizin ileride sevgi dolu olacağını göstermez. Hep yazıyorum... ne aşklar başlıyor, ne aşklar bitiyor... Lütfen sevgi ve aşk üzerine olan yazıları oku.

Gelelim benim en önemli gördüğüm konuya. Sende şüphe var. Bunun bazını düşün. Orda senin için hürriyet var ve sorunun cevabı var. Şüphe olmasaydı buraya yazmazdın... sormazdın. Şüpheni kendin için dile getir ve bak ona uzun uzun.. bakalım neler keşfedeceksin. Şüphe meli malılar arasında münakaşa gibi... komik... Sorun olursa yaz gene.

[Seni seviyorum... buda yalan](#)

[Görebilmek, Nedir anlamı?, Olabilirmi? July 4th, 2008](#)

Siteye gelen çoğu insan bu aşk konusunu mutlulukla karıştırıyor gibi. Bu yüzden bu yazıyı koyuyorum. Aşık olduğunuz bir insanın size aşık olması.... buda mutluluk değil. Ne aşklar başlıyor, ne aşklar bitiyor...

Başlamadan önce şunu söyleyeyim: Burdaki yazıları birazda olsa okuduysanız, benim dünyamda kimsenin bana neyin nasıl olduğunu söylemesine izin vermediğimi anlamışsınızdır. Aşk ve sevgininde benim felsefemdeki anlamlarını ve benim hayatımda nasıl bulduklarını kimseye bırakmam. Burda aşk ve sevginin benim için neler olduğunu yazıcam. Beğenirseniz kullanın beğenmezseniz atın. Ama okursanız sizi düşündüreceğini ve kendinize izin verirsiniz uyanacağınıza söz veriyorum. Hatta mutluluğu aşka arıyorsanız ordada bulamayacağınızı göreceksiniz.

Önce bir duygulara genel bakalım ve nedir bir görelim sonra sevgiye, aşka ve mutluluğa bağlıyalım. Soru şu: Siz duygularınız mıdır? Değilsiniz. İnanın bana değilsiniz. Bir gün kızgın, bir gün üzgün, bir gün neşelisiniz. İki bakış açısı sunuyorum. Birisi Budha'dan, biriside varoluşsal felsefeden.

Gök yüzünü düşünün; içinde fırtınalar oluyor, güneş açıyor, yağmur yağıyor, şimşekler çakıyor, kara bulutlar birikiyor. Gök yüzü bütün bunlara açık ve hepsine seyirci kalıyor. Sizde bir gök yüzüsünüz aslında ama genelde ne duygunuz varsa siz duygunuzmuşunuz gibi yaşıyorsunuz. Duygularınız siz değilsiniz. Duygularınız sizde ama siz duygularınız değilsiniz. Dikat edin bundan sonra, seyredin o duyguları. Yapmayın birşey onlarla. Gök yüzünde olanlar gibi hepsi geçici onların. Gökyüzü kalın.

Gelelim filozofik bakışa; elinize bir bakın...evet evet...kaldırın elinizi şöyle bir bakın elinize.. Soru: Eliniz siz misiniz? Saçma değilmi, ama bir düşünün... eliniz siz değilsiniz ama eliniz sizin eliniz. İşte duygularda aynı böyle. Siz duygularınız değilsiniz. Duygularınız sizin ama siz bunlar değilsiniz.

Bundan böyle "ben kızgınım" demeyin. "Bende kızgınlık var" diyin. "Ben neşeliyim" demeyin, "bende neşe var" diyin. "Ben üzgünüm" demeyin, "bende üzünlük var" diyin. Ayırın kendinizi duygularınızdan artık.

Gelelim bu aşk ve sevgi konusuna... Acı bir gerçekle başlayalım; aşk ayrı sevgi ayrı. Aralarında hiç bir ilişki yok. Elmayla armut kadarda değil, elmayla maymun gibi. Ama siz sanıyorsunuzki, bu ikişey aynı bayrak altında.

Aşk bir duygudur. Sevgi ise bir fiil. Duyguyu duygu yapan vücudunuzda hissettiğiniz şeylerdir. Fiili fiil yapansa fiziki dünyada, kullanılan fiile ait "yapmalar"dır. Sevgi fiilinin yapmaları, çoğu fiilin yapmalarından farklı ve zengindir. Ben "yemek yiyeceğim" dediğim zaman bunun yapmasını herkez gözünün önüne getirebilir. Ama "seni seviyorum"un yapmaları çok geniştir. Sevmek bir çok yapmayı gerektirir. Yani ben ilişkimde "seni seviyorum" diyip durursam ve sevgi fiilinin gerektirdiği hiç birşeyi yapmıyorsam, hiç birşey farketmez. İstedğim kadar "seni seviyorum" diyeyim... hiç farketmez. Gene tekrarlıyorum; sevgi bir fiildir yapmak gerektirir. "Seni seviyorum" ilanı bir söz vermedir....verilen sözde şudur " ben senin mutluluğundan sorumlu olarak yaşıycam.... hatta hatta kelimde aşk duyguları olmadığı zaman bile sırf söz verdiğim için sevginin yap dediği şeyleri yapıcam." Sevmeye söz verdiğiniz insana, aşk duygularınız orda olmadığı zaman bile "seni seviyorum" diyebiliyormusunuz?

Ama bakın bizler ne kadar aptalız. Aşk duyguları olduğu müdetçe herşey toz pembe. O duygular gidince - tabi iki tarafta aynı anda olmuyor bu.. birisi hala aşık, öbürü değil - evlilik olsun, ilişki olsun, bitiveriyor. Aşk duygusunu kaybeden "seni seviyorum"un gerektirdikleri ile uğraşmak istemiyor artık... aşk aramaya gidiyor. Tabi böyle yaşayan çok ama iğrenç bir durum. Neden? çünkü

biz duygularımız değiliz... verdiğimiz sözüz. Ben artık seni sevmiyorum demekle sözümüzden dönüyoruz. Aşk duygusu bitti... ben gidiyorum.. olur öğlede yaşamak var.. yapan çok ama iğrenç... mide bulandırıcı hatta.

Evet birazda olsa anladınız herhalde, aşk duygularının getirdiği mutluluk sadece bir mutluluk duygusu.. mutluluğun kendisi değil. Duyguların üstüne kurulmuş mutluluklar hep geçici. İlişkilerinizde mutluluk istiyorsanız, sevginin fiiliğine hürmet edin ve mutluluk yaratan insan olun derim.

Evet şimdi uyandınız ve sorumlusunuz 😊

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [...meli, maliyla tanıştınız mı?](#)

Bir sonra: [Mutlu Olmak İçin Neler Yapılır](#)

33 Yorum "Seni seviyorum... buda yalan"

1. sahte_okey | [05, 07, 2008 - 6:24](#)

eliniz siz değilsiniz ama eliniz sizin eliniz. İşte duygularda aynı böyle. Siz duygularınız değilsiniz. Duygularınız sizin ama siz bunlar değilsiniz.....
bu cumle cok hosuma gitti herseyi özetliyor .(bu arada biz insanlar niye mutlulugu baskalarında ararız ki)insanoglu garip yafu =) bizimle fikrinizi paylastiginiz icin cok tesekkur ederim vesselam...

2. Okan | [05, 07, 2008 - 20:00](#)

Sahte teşekkürler. Umarım siteyi arkadaş ve yakınlarıyla paylaşıyorsunuzdur. Nekadar çok insan uyanırsa okadar ilerdeyiz.

3. MeRwE | [11, 07, 2008 - 14:38](#)

sÜPER BİR yazı...iNsana neyiN ne oLduğuNu açıklıyorr..

4. isimsiz | [02, 08, 2008 - 8:09](#)

ben hiçbirşeye aldırmiyorum!!! eet eet hmde hiçbirşeye aldrmiyorum.3 yıllık sevgilim tanıdığım bi kızla aldattı beni.durakladım,öldüğümü sandım,nefes alamadım ,o kızla aynı ortamda bulundum,ama yılmadım..direnim..daha en ufaktı bu..oyle bi sarstmkı kendimi basarmak zorunda olduğumu hatırlattm kenime..şimdimi??1 sene oldu ayrılalı.çok mutluyum..iiki direnmişim.suanda onları yanyana bile qöruyorum size bse diyeyimmi umrumda deil.ben kendimi tekrardan bulmusum..bı baskası artık bı hiç benim için.size de tavsiye ederim.aldırmayın:)

5. Okan | [03, 08, 2008 - 16:31](#)

İsimsiz, teşekkür ederim yazdığın için.

6. kurdiyan_bawer | [04, 09, 2008 - 14:18](#)

öncelikle sevginin eylemselliğini anlatmak bence ciltler dolusu yazı demektir...ama bildiğim bir şey varsa sevginin sadece bir insanın şahsında yaşanmamasıdır..sevgi bir insanda kendini bulmuşsa ona aşk mı denmelidir bence değil...olması gereken insanca sevmenin edebiyatını hissedip kendi şiirini yazmaktır..önce hissetmenin dayanılmaz sorumluluğunu iliklerine kadar yaşamalısın..artık sen zincirlerinden boşalmış bir mahkumun özgürlüğe koşarken hissettiği duyguların dışı vurumundan başka bir şey değilsin..

sevmek...

bir bedende bir ülkeyi sevmek demektir..

sevmek...

yarınına duyduğun huzurlu özlem gibi bir halkı sevmektir..

sevmek...

kızılca kıyamette kim için ne için yaşadığını unutmamaktır...

ben sevginin önce bir insanın halkını tarihini ve halkı şahsında olanca bir tarihi sevmek olarak bilirim..

sevginin ne felsefik nede filozofik bir açıklaması olduğuna inanmıyorum.varsa eğer bir tanımı oda doğruluğunu yitirmeden bu yaşama geldiğin andan itibaren kendine ve insanlığa vermiş olduğun sözlerin hepsine birden saygı duymak ve sahiplenmektir...

7. Okan | [04, 09, 2008 - 15:42](#)

Kurdiyan, yazdığın için teşekkürler. Fikirlerini paylaştığın için teşekkürler.

Sitenin tümünü okumanı rica ediyorum... istersen tabii.. seni düşündürecek şeyler var sitede bundan eminim.

8. Nuri | [05, 09, 2008 - 20:03](#)

Bence sevginin ne olduğu önemli değil. Önemli olan sevginin sana ne yaptırdığı? Diyelim "kara sevda" içki içip alkolik yaptırdı seni. İyi mi? İntihar eden yokmu..o da var. Onlarda eminim sevgilerini muhtesem bir şekilde dile getirebilirler (meyhaneden yada mezardan ah bir çıkabilseler yazacaklar ama 😊 ...ne yaptırdı? Alkolik, ve intihar.

Birde sevgiyle dünyayı insanlara yeniden yaratmaya çalışanlar var... Okan gibi sevgisini keşfetip insanlara aydınlık getirenler var. Günde 12 saat bir işte çalışıp ayrıca bu siteyi sadece ve sadece insanlara yardım edebilirim amacıyla yaratanlar var....Bu site, iste SEVGİNİN tam kendisi.

Filili dünyaya yada insanın kendisine yaramayan sevgiyi ben ne yapayım hocam....ne kadar sairane açıklarsan açıkla....hep masal hep masal.

9. Okan | [05, 09, 2008 - 22:00](#)

Teşekkürler Nuri

10. eda | [21, 09, 2008 - 9:13](#)

çok güzel çok teşekkürlere

11. Okan | [21, 09, 2008 - 9:29](#)

Eda, yazdığın için teşekkürler. Gene gelirsın umarım.

12. ağlayan | [25, 09, 2008 - 5:38](#)

teşekkür ederim,az buçuk olaylara dışardan bakmamı sağladınız"Gök yüzünü düşünün; içinde fırtınalar oluyor, güneş açıyor, yağmur yağıyor, şimşekler çakıyor, kara bulutlar birikiyor. Gök yüzü bütün bunlara açık ve hepsine seyirci kalıyor. Sizde bir gök yüzüsünüz aslında ama genelde ne duygunuz varsa siz duygunuzmuşunuz gibi yaşıyorsunuz. Duygularınız siz değilsiniz. Duygularınız sizde ama siz duygularınız değilsiniz. Dikat edin bundan sonra, seyredin o duyguları. Yapmayın birşey onlarla. Gök yüzünde olanlar gibi hepsi geçici onların. Gökyüzü kalın"bu söz çok hoşuma gitti,seyirci kalmayı ço istiyorum,umarım başarabilirim..^^^elinize bir bakın...evet evet...kaldırın elinizi şöyle bir bakın elinize.. Soru: Eliniz sizmisiniz? Saçma değil mi, ama bir düşünün... eliniz siz değilsiniz ama eliniz sizin eliniz. İşte duygularda aynı böyle. Siz duygularınız değilsiniz. Duygularınız sizin ama siz bunlar değilsiniz^^^ve bu söz de çok güzeldi,duygularım beni değil ben duyguları yönetmeye çalışacağım,umarım burada başarabilirim...

13. isim yok isme gerek de yok(= | [29, 10, 2008 - 14:14](#)

yazdıklarınız okuyarak mutlu olmak daha önemlisi mutlu olmasam bile mutluluğumun kimseye bağlı olamadığını hatırlamamı sağlayıp bundan mutlu olmama neden olduğunuz için sonsuz teşekkürler.mutluluğumun bende saklı olduğunu biliyorum ama anın ve kendimin farkında olamadığım anlar kendimi hayata kaptırıyorum işte ozamanlar mutsuz oluyorum ama nedensiz mutlu olabiliyorum ancak bunun sürekli olmasını sağlayamıyorum.sizce sorun nerde?niye kendinden gelmiyo her saniye bu durumun içinde değilim de ilk önce " aaa şuan farkında değilim.şimdiye dönmem gereksyo" durumu olup

duruyor.kendimi zamanın içinde kaybedip duruyorum.kaybetmediğim şimdide olduğum anlar ise sonsuz mutluluğun anahtarı benim için.o anları yakalamam için hep uğraşmak mı zorundayım?nezaman hiç uğraşmadan çabasız biçimde bunun hayatım olmasını sağlayabileceğim??

14. Okan | [29, 10, 2008 - 14:31](#)

isim yok. Siteyi çalışmaya devam et cevapları göreceksin. Genede ben sonra kısaca yazarım burda sana. Teşekkürler yazdığın için.

15. isim yok isme gerek de yok(= | [29, 10, 2008 - 15:34](#)

bukadar çabuk cevap vereceğinizi beklemiyodum açıkçası.(;yazarsanız çok mutlu olurum.teşekkürler

16. Okan | [29, 10, 2008 - 20:27](#)

isim yok... İki halimiz var birisi oturup kendimizi kendimize konu ettiğimiz hallerimiz. Bunları beğendiğini söylüyorsun, birde hayatımızı çalıştırmak için kendimizi yaptıklarımızın içine attığımız hallerimiz. Bu durumlarındada mutsuz oluyorsun. Ama insan oğlu başka türlü çalışmıyor. Hayatı iki kafayla yaşamak başlıklı bir yazı var oku lütfen.

Tahminim hayatın içine atladığın zaman bir yandanda olanlara anlamlar veriyorsun hep yaptığın alışkanlık olan "çalışmıyor,,, olmuyor,,, kötü gidiyor" gibi anlamlar bunlar. Herşeyin çalışmasını istiyorsun. Yok böyle şeyler tabi. "Olanlara anlam vermemek" antremanı yapman lazım. Yani bir şey olmayınca orda kalmaman için düşünce antremanı yapman lazım. Çok güzel bir yerdesin.

Kimse her zaman mutluluk duyguları ile dolu değil. Bulunmak istediğimiz hal hep "tam ve bütün" olduğumuzu bir hal olarak bilmek ve yaşatmak. Eksikliğe, bozukluğa kapı açan kafamızdan geçen düşünceler. Ama biz düşüncelerimiz değiliz. Sitede bu konudada yazılar var. Başlığı "düşünüyorsunuz düşünülüyorsunuz". Sorun olursa yaz lütfen.

17. isim yok | [30, 10, 2008 - 5:36](#)

olanlara anlam vermek konusunda çok haklısınız.tam da bahsettiğiniz şeyi yapıp duruyordum.çok sağolun cevabınız için.kendinizle uğraşın derken bunun içine neler giriyor.aslında anladım ama sizin tam olarak ne kastettiğinizi merak ediyorum.sağolun.

18. Okan | [30, 10, 2008 - 14:07](#)

isim yok.. sitede cevaplar var bunla ilgili, lütfen oku. Kısaca şöyle. Biz düşüncelerimiz değiliz. Biz duygularımızda değiliz. Biz "ben buyum" diye kendimizi yüce yerlere çağırın verdiğimiz sözüz. Önce söz verip ondan sonra düşüncelerimizle ve duygularımızla antremana gireceğiz. Onları itmiyecz ama onlardan hareket etmiyecz. Maksat kendimizi hep verdiğimiz söze geri çağırarak. Sitede detay var, umarım okursun.

19. şirin | [01, 11, 2008 - 13:04](#)

sevgi fiilde de güzel dilde de. bence önemli olan yürekte hissetmek ve yaşamak... keşke diyorum sevillecek insan olsada sevsem...tabi ben ne kadar sevilmeğe layığım o da tartışılır... herşeyin masumiyetini yitirdiği dünyada, sevgiyi bulmanızı dileğiyle...

20. Okan | [01, 11, 2008 - 13:57](#)

Şirin teşekkürler yazdığın için. Harika insan yok. Her insanın biyerleri eksik ve bozuk. Ama maksat bu değil. Maksat bütün eksikliklere ve bozukluklara rağmen bir insanı sevmek. Buda şart değil tabi dolu bir hayat yaşamak için. Herşeyde hürüz.

21. şirin | [01, 11, 2008 - 14:49](#)

yazınız için ben teşekkür ederim. herşeyde hürüz fakat sevgide öyle miyiz ya da öyle mi olmalıyız.

o kadar çok şey var ki düşündüğüm doğru ya da yanlış farketmez herşeyi dökmek istiyorum sanki. sevgiye açım bu arkadaşlık sevgisi değil her yönden sevgi aile gibi. ya ben bana fazlayım ya da eksik sahi ben kimim

22. Okan | [01, 11, 2008 - 17:22](#)

Şirin, Nasıl olmalıyız bilmiyorum. Doğru yanlış yok. İstediklerinin doğruluğunda çalışan şeyler var birde çalışmayan şeyler var. Soru hep "ne istiyorsun?"

Benim sevgi hakkındaki görüşlerim sitede var. İstersen tut istersen at. Ben diyorumki kimsenin (çocuklar haricinde) sevmeye ihtiyacı yok. Bizim sevmeye ihtiyacımız var. Yani dışa ve başkalarına dönük yaşamamız gerektiğini düşünüyorum. Hayatımızı "bu hayat benden ibaret değil" diye bir yere getirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Sevmeyi beklemek hata. Belki olur belki olmaz. Ama sevmek hep elimizde. Seven bir insan olmak elimizde.

Tam, bütün ve eksiksiz olduğunu anladığı an insan sevgiye ihtiyacının olmadığını anlıyor ve o anda hayat başkalarından ibaret oluveriyor. Sevgi arayanlar kendilerini "tam, bütün ve eksiksiz" görmüyorlar, bilmiyorlar bile böyle bir HALin var olabileceğini. Siteye gelenleri böyle bir yere getirmeye çalışıyorum.

Bu yazdıklarım doğru veya yanlış değil. Ben böyle yaşıyorum hayatımı. Onun için hep söylüyorum "deneyin, beğenirseniz tutun, beğenmezseniz atın" sende öyle yap lütfen.

23. şirin | [02, 11, 2008 - 8:54](#)

size katılıyorum bütünüyle.sevmek elimizde, hatta karşılık beklemeden yapmak lazım. benim savunduğum konu şu: insanlar sevgiden ibaret bence. severken sevilme ihtiyacı da hissederler.çünkü sevgisiz bir bebek yeterli derecede sağlıklı olamazken, sevgisiz bir hayatı geçirmek zor olur. sevmeli insan hemde çok sevmeli. karşılıksız. riyasız... yalnız sevimli de.çünkü yaratıcı sevgiyi koyarken kalbimize sevimliyi de koymuş.sevgi güçtür silahtır, sevimlikte öyle

24. justthink | [02, 11, 2008 - 18:55](#)

Mutluluk,aşk dbnlar hayatın falanı ve filanı öyle bir şekilde anlatılmış ve aranılmışki mutluluk sanki ortada olmayan uçta ulaşılması zor.Sorarım bu aranıslara hiçmi mutlu olmadınız hayatınızda? Babanızın,annenizin size oyuncak aldığında,sevdiğiniz biriyle öpüştüğünüzde??Bakın anlatmak istediğime mutlu olmak büyük bir ödül değil hayatın içinden kısa kesitler.Sadece tetikleyici etkinin olması gerek.Kendinizi kendinize itiraf edin kısıtlamayın utanmayın kendinizden,ama eminimki bir an için bile olsa sizi kendinizden bile kaçırarak düşünceler gelecek kimi zaman aklınıza Sadece rahatlayın çok iyi düşünün.(Eğer bir an için bile beni anlayan olursa yine burda olucam ama lütfen düşünün!)

25. Okan | [02, 11, 2008 - 19:40](#)

justthink... siteyi tam okumadığını düşünüyorum. Siteyi çalış ondan sonra bu yazdıklarını tekrar oku bakalım değişiklik olacakmı görüşlerinde. Yazdığın için teşekkürler.

26. justthink | [02, 11, 2008 - 19:50](#)

sevgili Okan bey;

Haklısınız tam okumadım sadece içimden gelen yorumlar son cümlelere belkide son kelimelere çünkü mimiklerimi,hareketlerimi kişi görmediği için pek birşey farketmeyecek.Bunlar karşılık oturup konuşma gibi olmayacak.Burda kelimenin son anlamından bahsediyorum ama ben hayır kelimesini kullandığımda bunun irdelemesini hareket ile yapamadığımdan tek bir anlam çıkacak. İsterimki insanlar her zaman oturup konuşabilmeli dinlemeye,dinlenmeye çok ihtiyaç var.

27. Okan | [02, 11, 2008 - 19:54](#)

Justthink. Bu sitedeki yazıları derslerden başlayıp haklarını verip okursan hem hoşuna gideceğini hemde birşeyleri değişik göreceğini düşünüyorum. Dediğim gibi beğenirsen tut beğenmezsen tıkla geç. Münakaşa edersen kazanırsın. Teşekkürler.

28. [justthink](#) | [02, 11, 2008 - 20:05](#)

Seni seviyorum gereksinimleri çok ağır geldi bana gerçktende zor iki kelimeymiş.Bununla ben tatmin olsamda karşı tarafın olacağından şüpheliyim.Bildiğiniz üzere istekler hiç bir zaman yetinilmiyor.

29. [Okan](#) | [02, 11, 2008 - 20:16](#)

Justthink... anlıyorum. Bir.. bu benim felsefem başkasının seçeneği başka. İki...yazının hiç bir yerinde "bu kolay" demedim 😊

30. [asi](#) | [13, 11, 2008 - 12:01](#)

Gelelim bu aşk ve sevgi konusuna... Acı bir gerçekle başlayalım; aşk ayrı sevgi ayrı. Aralarında hiç bir ilişki yok. Elmayla armut kadarda değil, elmayla maymun gibi. Ama siz sanıyosunuzki, bu ikişey aynı bayrak altında.

Ben öyle düşünmüyorum aşkın kalıcı olmadığını sevgisinde kalıcı olduğunu düşünüyorum ama aşkın hayatımız da çok önemli yeri var keşke hep aşk olsa hiç bitmese

31. [Okan](#) | [13, 11, 2008 - 12:20](#)

Asi teşekkürler yazdığın için. Bunlar sadece benim görüşlerim. Seninkilerde senin. Keşke hep kalsa dediğine göre.. öyle olmadığı bir gerçek. Bende gerçeklerle yaşamayı öneriyorum hep.

32. [BEYYAZ KELEBEK](#) | [13, 11, 2008 - 13:47](#)

öncelikle bu siteyi hazırlan'na emeğine sağlık çok güzel bi girdim çıkmadım heleki bu yazınız çok hoşuma gitti tek kelimeyle muhteşemm

33. [Okan](#) | [13, 11, 2008 - 13:57](#)

BEYYAZ KELEBEK teşekkürler. Siteyi paylaş lütfen.

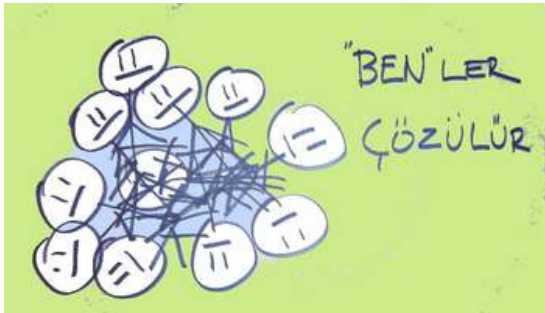
[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Seni seviyorum... buda yalan](#)

[Mutlu Olmak İstiyorum](#) » [Blog Archive](#) » [Mutlu Olmak İçin Neler Yapılır](#)

11/26/2008 5:10 AM

[Mutlu Olmak İçin Neler Yapılır](#)

[Ben nasılım?, Görebilmek, Sohbet August 14th, 2008](#)

Dersleri okumadan bu yazıyı okursanız anlamıyacaksınız. Lütfen dersleri okuyun önce.

Evet siteye gelen sorulardan birtanesi şu: *Peki mutluluk başlanacak yerse, nereden başlamalıym?* Burda bu soruya cevap vereceğim.

Herşey insan oğlu için bu "Ben" dediğimiz şeyle başlıyor ve "Ben" lede bitiyor. Mutluluğunuzun başladığı ve bittiği yer bu "Ben" alanı. Alan derken "Ben" dediğiniz dünyadan bahsediyorum.... çünkü ortada tek bir "Ben" yok. Çok "Ben"ler var. Filozoflardan birtanesi bunu şöyle

açıklıyor. Bir taşta baktığımız zaman taşın "Ben"liğini hepimiz biliyoruz. Taşın değişmeyen bir "Ben"liği yani özü var. Bir sandalyesinde "Ben"liği belli. Bir şeyin "Ben"liği o şeyin "özü."

Peki bu insan için nasıl? İnsanın taş gibi, tek bir özü yok, insanın özü hep birşey karşısında kendini gösteriyor ve hep değişebilen bir özü ("Ben"liği) var. Örnek veriyorum: Benim kızıma doğru bir "Ben"liğim var, babama doğru bir "Ben"liğim var, devlete doğru bir "Ben"liğim var, arabama doğru bir "Ben"liğim var, hayatımdaki herşeye, her insana dönük ve birbirinden çok değişik "Ben"lerim var. Yani ortada tek bir "Ben" yok. Lütfen bunu anlayın. Sizin içinizde bir "Bu benim" dediğiniz hiç değişmeyen bir "Ben" yok. Hep değişebilen ve hep kendinizin dışındaki şeylere döndüğünüzde değişen "Ben"ler var. Ve bunlar sadece ve sadece dışınızdaki şey neyse onu düşündüğünüzde yada o neyse karşınıza çıktığında sizde oluşuyor. Dışınızdaki olan kafanızda veya etrafınızdaki değilse ortada bir "Ben" yok o şeye karşı. Örnek veriyorum; benim kardeşime doğru olan "Ben"liğim sadece onu düşündüğümde yada onu görmeye gittiğimde, yada telefonda onun olduğunu anladığım zaman ortaya çıkan bir "Ben"lik. "Kardeşini görünce nasılda mutlu oluyor..." yada "kardeşinin yanında çıtı çıkmıyor..." dediğimizde bu "Ben"lerden bahsediyoruz.

Şimdi bakın... bizler bu "Ben"lerden sorumlu yaşamıyoruz. Yani tutup kedimiz "Ben kardeşime doğru şöyle bir "Ben" olacam demiyoruz. Yaptığımız şey, etrafımızdaki olanlara anlamlar verip, yorumlar yapıp, duygularımızla beslediğimiz "Ben"lerden hareket ediyoruz. Kardeşimize kırgınsak, onu görünce ortaya çıkan bu "Ben"den davranıyoruz ona karşı. Yani hiçsorumlu değiliz bu "Ben"lerimizden. Ama insanın hürriyeti var. İnsan bu "Ben"i yaratabilir.

"Ben mutluyum" bir ilandır, mutluluk başlanacak bir yerdir diyorumya. Bu ilanı yapabilmek için önce hayatınızın sizin için önemli olan yerlerindeki "Ben"leri görmemiz ve çözmeniz lazım. Bir kağıt alın, yazmaya başlayın benim hayatımdaki önemli kişiler şunlardır diye. Ondan sonra o listedeki insanlara tek tek aklınıza getirin ve içinizde var oluşan "Ben"i yazın. Bakın o yazdıklarınıza ve sorun kendinize "benim bu insana karşı niye böyle bir "Ben"liğim var diye. Ve bulunca cevabı, gidin temizleyin bu insanlarla olan "Ben"liklerinizi. Baktınız zaten temiz ve mutlu bir "Ben" var ortada gidin dile getirin o "Ben"inizi. Sonra listenize yazın, "para," iş," "okul" gibi şeyleri görün nasıl "Ben"ler var sizde bunlara doğru. Çözün onları.

Gelelim en önemli "Ben"e. Sizde birde size dönük bir "Ben" var. Yani "ben niye böyleyim?" dediğinizde, bir bu soruyu soran "Ben" var birde "böyle olan" bir "Ben" var. Yazın bakalım kendinize dönük olan "Ben"inizi bir kağıda. Çözün kendinizi.

"Ben mutluyumu" ilan edebilmek için hayatınızın sizin için önemli olan yerlerindeki "Ben"lerinizi öyle bir yere getirinki, kendi içinizde "Barış" olsun. Yani kendinize dönük olan "Ben" yücelsin, barış içinde olsun. İşte o zaman "Ben mutluyum"un bir ilan olduğunu göreceksiniz. Ozaman bu ilana hazırsınız.

AMA bizler tembeliz... "kim uğraşacak bunlarla..." diyor insan. Gene mutlu olmak için gerekenleri yapmıyoruz. UZUN İŞ bunlar çünkü. Dedimya mutlu olmayı aşı gibi istiyoruz. Kendi düşüncelerimizle uğraşmamak, her an ve hayatımızın her yerinde mutluluk yaratabilecek bir insan olmaktan kolay. Yani kolayı istiyoruz, kendimizle uğraşıp mutluluğu ilan edebilecek yere gelmiş bir insan olmayı değil.

Üç sorum var:

- Siz değilse, kim uğraşacak?
- Bu hayatta değilse, hangi hayatta uğraşacaksınız?
- Şimdi değilse, ne zaman uğraşacaksınız?

Tabi şimdiye kadar kimse size anlatmadı bunları, sormadı bu soruları. Şimdi biliyorsunuz ve sorumlusunuz.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Seni seviyorum... buda yalan](#)

Bir sonra: [Hiç Birşeyi Değiştiremeyeceksiniz](#)

36 Yorum "Mutlu Olmak İçin Neler Yapılır"

1. **serap** | [16, 08, 2008 - 12:36](#)

Okan bey sitenize bir arkadaşım tavsiyesiyle ulaştım ve yazılarınızı çok beğendim. Ancak nasıl kişisel gelişim kitaplarındaki yazıları okumak insanı rahatlatır ama gerçek hayata uygulanamaz, sizin yazılarınız da -affinize sığınarak- bende bunu çağırıyor. Bunu asmak için mümkünse örnekler vererek aktarabilir misiniz? Orneğin anneme karşı kızgınlığım, çünkü çocukluktan beri beni ihmal etti, veya iş arkadaşımın gıcık oluyorum çünkü az iş yapıp çok yapıyormuş gibi satmaya çalışıyor, vb. vb. Şimdi bu durumlarda bu kişilerle olan BENİMİZİ nasıl düzeltebiliriz ki? Geçmişte olanları unutup tamam ben affediyorum demek ise çözümünüz, bunu yapmak söylemekten çok ama çok daha zor.

2. **Okan** | [16, 08, 2008 - 14:13](#)

Serap, teşekkürler. Yazıcam. [Meli Mali](#) yazısını okudunmu?

3. **serap** | [16, 08, 2008 - 14:21](#)

Tabii okudum. Ancak o yazıda Orneğin anneme kızmamalıyım diyorsam ve ona buna rağmen kızıyorsam içimdeki bu meli maliyi değiştirip ona kızmayı normal sayabilirim. ama o zaman da anneme karşı olan BEN sorunlu kalmış olur, sizin bu yazınızda ise o ilişkinin sorumluluğunu alın ve çözün eğer bir problem varsa diyorsanız.. yani iki yazı geliyor bu bakış açisiyle..

yanıtınızı bekliyorum

4. **Okan** | [16, 08, 2008 - 20:37](#)

Hazırmısın Serap? Yazıcam 😊

[Yazdım](#)

5. **merve** | [28, 08, 2008 - 8:42](#)

çok mutsuzum gerçekten hiç bşey beni mutlu etmiyo hayattan sıkıldım çok mutsuzum ya ne yapmalıyım? 😞

6. **Okan** | [28, 08, 2008 - 10:06](#)

Merve,

İlk iş bulduğun yerden çık. Bulduğun yer demekle kafadaki kendi kendinle olan konuşmaları durdur. Bu da tabii dur deyince olmuyor. Soyle bir şey yap. Git birisine yardım et. Git birisine onları ne kadar sevdiğini soyle. Zorluyarak yapman gerekiyorsa, zoraki yap ama kafandan çık. Baskalarına servis vermek en güzel yol kafandan çıkmak için. Seni mutsuz eden elde edemediğin şeyler değil, kafadaki düşünceler. Her gün 5 kişiye hizmet et. Ne gerekiyorsa sebep vermeden yap bunu. Şimdi kafana girdiğin zamanlar olacak çünkü alışsın kafanın içinde yaşamaya. Baktın düşüncelerin seni biryerlere götürüyor. Hemen onunda fiziki dünyada ne varsa onla uğrasına at kendini.

Evet ilk iş kafadan çıkmak. Seni mutsuz eden sadece ve sadece çıktığın düşünce yolculukları.

İkinci iş, oku yazdıklarımı ve okudukların üzerinde düşün. Kendine okuduklarını anlama fırsatı ver lütfen. Butun cevaplar sende.

Bu bahsettiğim "baskalarına Hizmet, günde 5 kere" bir hafta aralıksız yap. Ve siteye yaz ne oldu.

Şimdi soyle bir düşünce kafanda "oda çalışmaz, oda beni mutlu etmez". Bu düşünce gelince bırak ve güven dediğime ve hizmet et lütfen.

Bunu beğenmiyosan, başka bir yöntem yarat, kafandan çıkmak için.

Bunlar benim goruslerimdir. Dogru veya yanlis degildir. Dene bakalim ne olacak.

7. tugce | [20, 09, 2008 - 9:35](#)

okulmdan nefret ediyorum son yilim bu yil ama dayanamiycakmism gibi geliyo :S oss buyuk bi yuk zaten :S herseyden herkesten nefret ediyorum !

8. Okan | [20, 09, 2008 - 18:47](#)

Tugce tesekkürler yazdigin için. Soru: Ne istiyorsunda olmuyor? Yada neler istiyorsunda olmuyor? Bir listesini paylasmisin? Pek inanmiyorum nefretine.. Yazman sart degil. Siteyi calirsan bir seyler degisebilir.

9. ağlayan | [25, 09, 2008 - 6:12](#)

valla süper bi fikir,düşüncelerden kurtulmak için,ii bi yöntem bende yapcam,düşün düşün nere kadar yawww:D

10. Okan | [25, 09, 2008 - 7:40](#)

Ağlayan, ipin ucunu yakaladin. Lütfen devam. Yüceliğini keşfetmek üzeresin. Hayatın değişecek.

11. ilayda | [01, 10, 2008 - 14:29](#)

çok güzel yazılmış valla şu anda bile mutlu oldum ve çok rahatladım bu yazıyı yazana çok ama çok teşekkür ediyorum demek ki mutlu olmak okadar da zor değilmiş şimdi en sonunda anladım valla.

12. Okan | [01, 10, 2008 - 14:43](#)

İlayda, teşekkürler. Umarın sitedeki başka yazılarıda okursun. İyi bayramlar.

13. seda | [23, 10, 2008 - 8:08](#)

okan abi çok güzel yazmışsın okuyunca çok mutlu oldum by by by

14. Okan | [23, 10, 2008 - 9:06](#)

Seda teşekkürler.

15. SELİN | [30, 10, 2008 - 2:45](#)

Merhaba Okan abi yazılarınız çok güzel ama benim mutsuzluğuma hiçbir şey çare etmiyor 7 yıllık sözlüm çocukluk aşkım iş bulamadığı için ailem bizi ayırmaya çalışıyor işi olmadığı için herkesi karşıma alıp evlenemiyorum da ne yapacağımı bilemiyorum işin kötü yanı stresten bizde çok tartışmaya başladık nasıl mutlu olayım ki....

16. Okan | [30, 10, 2008 - 14:01](#)

Selin yazdığın için teşekkürler. Bende mucize yok. Kimsede yok. Kimsenin kimseye hükmüde yok. Ne istediğinden eminsen o yönde adım atarsın ve başına gelecekleri yaşarsın. Ama mutlu bir yerden yaşamak, durumumuz ne olursa olsun elimizde. Olaylara verdiğimiz anlamlar ve olaylara nasıl tepki göstereceğimiz hep elimizde. Kendisini çok beğendiğim bir filozof-psikiatrist şöyle bir şey söylüyor. "Düşününki ikinci defa yaşıyorsunuz ve aynı şeyle karşı karşıyasınız ve aynı hatayı yapmak üzeresiniz..."

Selin.. bir şekilde biticek ve sonuçlanacak bu günler ve bu durum gelip bir şekilde oturacak bir yere sonunda. Soru şu; Sonunda nasıl bir insan olarak tanımak istiyorsun kendini? Hangi bir "ben böyle yaptım"la" yaşayabileceksin?

17. **SELİN** | [31, 10, 2008 - 1:23](#)

Okan abi cevabınız için çok teşekkür ederim düşündüm de mücadele vermeden kim ne elde etmişki şimdiye kadar.Tamam zor günler yaşıyorum ama bu sorunlar aşılabacak birgün..ailemin zoruyla başka biriyle evlenip ömür boyu mutsuz olmaksızın bir kaç sene daha bekleyip sevdiğim insanla evlenmeyi tercih ederim..Ne hayata ne de insanlara yenilmeyeceğim bana böyle yapmak yakışır..

18. **Okan** | [31, 10, 2008 - 7:38](#)

Selin.. **"bana böyle yapmak yakışır.."** ne kadar güzel. Güçlü yerlerden yaşamak var. Mutluluğun başka bir tarifide bu diyebiliriz. Bu konu hakkında yazıcam, senin düşüncende yaptığınıda örnek olarak kullanıcam. Tebrik ediyorum kendinle uğraştığın için.

19. **justthink** | [02, 11, 2008 - 19:42](#)

Düşününki ikinci defa yaşıyorsunuz ve aynı şeyle karşı karşıyasınız ve aynı hatayı yapmak üzeresiniz..."

Neden o ana kadarki şeyler iyisiyle kötüsüyle aynı şekilde yaşandı huzurluydum,huzursuzdum farketmedi ikinci defasında engellemeye çalışayım?Eminimki o hatadan sonra bir şeyler kaybetsemde elde edeceğim şeylerden vazgeçeyim?

20. **Okan** | [02, 11, 2008 - 19:45](#)

Justthink. Burdaki yazılarla münakaşa edersen kazanırsın. Yazılar sende bir değişikli yapmıyorsa tıkla geç lütfen.

21. **justthink** | [02, 11, 2008 - 19:55](#)

Yok tıkla geç çok çabukça oluyor.Tekrar tekrar okumama,yorum yapmama engel oluyor.Emin olki yazılan her yazıyı yeniliyorum ikinci defa okuyorum.Farklı bir anlam çıkarsa kaçırılmamalıym.

22. **Okan** | [02, 11, 2008 - 19:57](#)

Justthink. Tamam... okumaya devam 😊

23. **ismim yok** | [17, 11, 2008 - 18:23](#)

bende mutsuzluklar yaşıyorum.Ama kimseye anlatamıyorum.Niçin mutsuzsun?seni seven eşin ve çocukların var diyecekler diye.

Eşimlede konuşamıyorum.Ben kendimi ve hayatı sevmiyorum.

Hayata birtürlü tutunamıyorum.

Kızım çok küçük.Ama çok yaramaz.

Ben ona tahammül edemiyorum.bana yardım edermisin.

24. **Okan** | [17, 11, 2008 - 21:09](#)

İsmim yok, teşekkür ediyorum sorduğun için. Kafandaki durumun geçici, ilk bunu bilmeni istiyorum. İkinci isteğim sitedeki yazıları, derslerden başlayarak teker teker okuman. Ondandaki diğer yazıları oku lütfen. Bende bir sihir yok. Sende var ama. Ve yapacağın tek şey düşüncelemlerle uğraşmak, sitedeki yazılar seni bu yola sokacak. Lütfen oku ve soruların olursa yaz gene.

25. **isimsiz** | [23, 11, 2008 - 12:44](#)

okan bey sitenizi okumaya yeni başladım. yazılarınızın birçok konuda faydası oldu benim için. benim bir sorum var. bu yazıyla belki biraz alakasız ama şu anda aklıma geldi ve sormak istiyorum; sizin ve genel olarak, mutsuz olan insanlara yardımcı olmak isteyen tüm kişilerin (psikologlar, aile yakınları ya da arkadaşlar..) yapmak istedikleri ile ilgili birşey soracağım. ben çok sevdiğim bir kişiyi kaybetmiş olmam nedeniyle uzun zamandır baya mutsuz yaşıyordum. yeni yeni

kendimi bu durumdan çıkarabilmeyi başarıyorum, yaklaşık 3 ay oldu. fakat tam "evet, artık olayı çözdüm" dediğim bir anda şu geldi aklıma, ben gerçekten mutlumuyum yoksa bu tip yazılar okuyarak, düşünce sistemimi değiştirdim ve kendimi mutlu olduğuma ikna mı ettim? bu soru şu yüzden aklıma geldi. sevdiğim insanla birlikteyken, ve mutluymken yaptığım herhangi birşey çok güzel gelebiliyordu. örneğin tıkabasa bir otobüste, felaket bir trafikte onla buluşmaya gitmek bile bana güzel gelebiliyordu. ve üstünden 2 yıl geçmesine rağmen o anı hatırlayabiliyorum. fakat yeniden mutlu olduğumu düşündüğüm şu son 2-3 aydır keyif alarak yaptığım hiçbirşey, sonradan hatırlanacak güzel anlar olarak kazanmadı beynime. mutlumuyum? evet mutluym. mutluluğun varılacak bir nokta değil, yaşanacak bir süreç olarak görüyorum artık ve yaşıyorum bu süreci. birçok şeyden keyif almayı başarıyorum ben. peki neden şuan yaşadığım güzel bir olay, hafızamda güzel bir anı olarak yer almıyor? neden bu "mutluluğu yaşama süreci" sadece üzerinde düşündüğüm zaman farkına varabildiğim bir süreç?

26. Okan | [23, 11, 2008 - 15:31](#)

İsimsiz teşekkür ediyorum yazdığın için. Burda birkaç şeye değinmek istiyorum. Anlam makinası başlıklı bir ders var o derse dönük bakarsak önce mutluluğun senin için ne olduğuna karar vermen lazım. Mutluluk bir sevgili tarafından sevilmele hisedilen duygular dersin mutlu değilsin. Ama ilerde gene bir sevdiğin olur gene o duyguları yaşarsın. Duyguların odağı sensin. Eğer mutluluğu kendin için başka türlü anlamlandırırsan başka türlü bir yere gelirsin. Herşey dil içinde yaşıyor.

Son bir kaç aydır "mutlu" olduğunu yorumluyorsun, bu mutluluk senin sevdiğinle yaşadığın "mutluluğun" aynısı değil. Bu tip "mutluluğun" bazında geçmişini tamamlamış olman yatıyor derim. Yani şu veya bu şekilde, kafanda "tamam" olan bir yere getirdin hikayeni. Ve hikayen tamamladığı için önünde açılan gelecek içinde rahatsin ve günlerinin hakkını vererek yaşıyorsun. Yani bir bakıma geçmişini gelecekte çikardın artık.

Biliyorsun "geçmiş" diye birşey yok fiziki dünyada. Parmağınla göster o geçmişini desem gösteremezsin. Geçmiş kafamızda yaşayan bir hikaye. Bir varmış bir yokmuşun ta kendisi.

Son olarak o duyguları hatırlama üzerine soruna cevap veriyim. Hayatımızın tüm geçmişine bakarsak, çok şiddetli duyguların yaşandığı olaylar daha çok hafızamızda kalıyor. Şöyle bir düşün hatırla o gördüğün bir trafik kazasını çocukken. Yada bir ceset gördüysen... şu anda hemen geliyor gözünüm önüne. Yani duygusal şiddet yüksek yaşanmış şeyleri hafıza unutmuyor. Sanada olan bu. Umarım sorularına cevap verdim. Sorun varsa yaz gene lütfen. Geçmişini gelecekte çikarmak üzerine bir yazı koyacam yakında.

Tekrar teşekkürler yazdığın için. Buraya gelip okuyanlara katkı olduğunu eminim.

27. Okan | [23, 11, 2008 - 15:43](#)

İsimsiz birzadaha eklemek istedim sana cevap olarak. Biz BENliğimizi geleceğimizden alıyoruz. Yani yarın tatile çıkacağını biliyorsan bugün otobüsdeki trafik, hergünle aynı olmasına rağmen senin o BENliğini hiç rahatsız etmiyor. Yani "o"nu görmeye giderken sende oluşan o BENlik trafiği güzel bile gösterebiliyor sana. Gelelim en büyük soruya eğer ben BENliğimi gelecekte alıyorsam ve bu gelecek "şu an"ı harika yapıyorsa, nasıl bir gelecek yaratıymki "şu an"larım mutlu olsun?

Gene teşekkür ediyorum yazdığın için.

28. meltem | [24, 11, 2008 - 9:59](#)

mr b yorumlarınız çok güzel öncelikle teşekkür ediyorm okan bey mahsuru yoksa bi sualim olcakti

29. Okan | [24, 11, 2008 - 10:02](#)

Meltem bana direk yazabilirsin istersen. Okana yaz kısmına tıkla direk yazmak istiyorsan. Tabi sorunu burayada koyabilirsin. Teşekkürler.

30. meltem | [24, 11, 2008 - 10:02](#)

hayatta hiç sevdiğim yada sevgilim olmadı lakin evlilik gibi bi düşüncem olduğundan kendimce bi eş ciddi anlamda evlilik

düşündüğüm eş adayı bulamadım bu durumda bni baya bi sıktı ne yapsam sanki kapılar kapanıyo gibi bn bi kısacası beceriksiz olduğumu sanıyom bu sornmdan dolayı sizden ayrdım almak istedim

31. Okan | [24, 11, 2008 - 11:05](#)

Meltem yazıcam sana

32. isimsiz | [24, 11, 2008 - 18:42](#)

cevap için çok teşekkür ederim. "Hayatımızın tüm geçmişine bakarsak, çok şiddetli duyguların yaşandığı olaylar daha çok hafızamızda kalıyor." bunu bu şekilde düşünmemiştim hiç, çok doğru (14-15 sene önce bir ceset görmüştüm, yazıyı okuyunca bi anda hatırladım o günü)

"eğer ben BENliğimi gelecekte alıyorsam ve bu gelecek "şu an"ı harika yapıyorsa, nasıl bir gelecek yaratıyımki "şu an"larım mutlu olsun?" uzun süre kafamı meşgul edecek bir soru bu. ve sanırım bu soru için sizden bir yazı isteyemeyeceğiz çünkü bu soruya verilecek cevap her kişi için farklı farklıdır ve kişinin ancak kendisi bu soruya kendi için geçerli bir cevap bulabilir. eğer yanılıyorsam bu soruya genel-geçer bir "cevap" bulup bizle paylaşın lütfen, kafamı kurcalamaktan yoruldum çünkü 😊

"Geçmiş gelecekte çıkarmak üzerine bir yazı koyacam yakında" bahsettiğiniz yeni yazıyı merakla bekliyorum. cevap için tekrar teşekkürler.

33. SELİN | [25, 11, 2008 - 3:05](#)

Merhaba Okan abi;

Yaklaşık bir ay önce yazmıştım size;çok umutsuz ve mutsuzdum..sözlümün işi olmadığı için ailem ve çevrem tarafından baskı gördüğümü yazmıştım..ben genç bir devlet memuruyum bu yüzden işsiz biriyle evlenmem kimse tarafından kabul görmemişti..şimdi ise bütün sorunlarımız geride kaldı sözlüm iş buldu ve bu yaz evlilik planları yapıyoruz.Biz inandık ve birbirimizi asla bırakmadık.Benim durumumda olan herkese de şunu söylemek istiyorum lütfen ilişkilerinize kimsenin müdahale etmesine izin vermeyin..

34. Okan | [25, 11, 2008 - 6:30](#)

Meltem bilemiyorum ne olur belki bir gün evlenirsin belkide hiç evlenmezsin ama şunu çok iyi biliyorum "beceriksiz" bir yorum. Yani "daha bulamadım" diyeceğine - çünkü gerçek olan bu - sen BENliğine anlam veriyorsun ve BENliğini suçluyorsun. Yok böyle şeyler. Gerçeklerden yaşa lütfen onlara verdiğin anlamlardan değil. Sen beceriksiz değilsin bu yalan.

Hayatının sonuna kadar tek kalsan, bu durumunla mutsuz olman bir seçenek. Bir insan tam ve bütündür ve mutlu olmak için ne başka birisine nede kendinin dışında her hangi bir şeye ihtiyacı vardır. Lütfen siteyi çalış.

Hayatının ön planına, kendine bir eş bulmayı koyarsan ona göre bir hayatın olur. Eğer başka bir uğraşı koyarsanda ona göre bir hayatın olur. Başka insanın seninle evlenmeyi istemeleri veya istememeleri dünyasında hükmün yok. Eğer senle evlenmek isteyen insanlar varsa ve sende çıkanları beğenmiyorsan beğenmiyorsun. İstedığın neyse onun peşinden gitmek gene senin seçeneğin. Ve bu yolda gidersen ona göre bir hayatın olur.

Meltem "kendime bir eş bulucam" oyununu oynamakta hürsün. Bu oyunu var gücünle oynarsın, belki evlenirsin belkide evlenmezsin. Ama oyunu oynamak senin hürriyetin. Ama oyunu oynarken "ah olmuyor vah olmuyor" dersin kurban olursun. Oyunu oynıyacaksan güçle oyna lütfen kurban olarak oynama, oyun içinde olan her harekete, her olaya anlam verme sadece şu şu oldu de ve oynamaya devam et.

Gene söylüyorum bunlar benim görüşlerimdir, doğru veya yanlış değildir. İstersen tut istersen at. Teşekkürler yazdığın için. Sorun olursa yaz gene.

35. Okan | [25, 11, 2008 - 6:44](#)

İsimsiz teşekkürler ve bu "nasıl bir gelecek yaratmak" konusuna gelelim. Evet genelde söylenecek şeyler var, ilerde yazıcam. Burda kısaca şunu söylüyüm; Alman filozof Heidegger diyorki "insan gelecekte olabilecekler için bir "AÇIKLIK"tır ve ekliyor herhangi bir gelecek önce "dil"e gelir. Ondan sonrada o insanın "bu böyle olacak" diye çalışması AÇIKLIĞına olan hürmetidir. Atatürk diyim sen düşün. Bu konu üzerine yazıcam yakında.

36. [Okun](#) | [25, 11, 2008 - 6:50](#)

Merhaba Selin yazdığın için teşekkür ediyorum. Senin bir yazında "bana böyle yapmak yakışır" diye bir cümle vardı bana çok dokunmuştu... tabi hatırlıyorum seni. Tebrik ediyorum seni hayatını güçlü yerlerden yaşadığın için. Evlendikten sonra gel yaz gene, haber ver lütfen.

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Mutlu Olmak İçin Neler Yapılır](#)

[Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Hiç Birşeyi Değiştiremeyeceksiniz](#)

11/26/2008 5:11 AM

[Hiç Birşeyi Değiştiremeyeceksiniz](#)

[Ben nasılım?, Görebilmek, Sohbet August 17th, 2008](#)

Siteye konulan bazı sorulara yanıt getireceğim bu yazıda. Çok teşekkür ediyorum beni daha detaylı ve anlaşılır yazmaya zorladığınız için.

Siteye ilk defa geliyorsanız lütfen derslerden başlayın yoksa hiç anlamıyacaksınız bu yazıyı.

Tekrar aynı yerden başlayalım. Yazdıklarım görüşlerimdir. Doğru veya yanlış değildir. Beğenirseniz tutun, beğenmezseniz atın. Buna birde şunu ekliyorum. Benle bu konularda münakaşa ederseniz kazanırsınız. Bende sizin bu konularda "bu böyle" dediğiniz şeyle münakaşa edersem kazanırım. Bunun için okuduklarınız sizi bulduğunuz yerden çıkartıyorsa güzel. Hiçbir değişiklik olmuyorsa sizde (içinizde) tıklayın

geçin OK!

İnsan oğlu hayatını üç dünyada yaşıyor. "BEN - OLMAK Dünyası", "YAPMAK Dünyası" ve "ELDE ETMEK Dünyası." Şöyle bir inancımız var; Eğer ben şunu... şunu YAPARSAM şunu.. şunu ELDE EDERİM ve BEN MUTLU OLURUM. Birde şöyle inancımız var; Eğer ben şunları ELDE EDERSEM... şunları YAPABİLİRİM ve BEN MUTLU OLURUM. Örnekler veriyim. Çok çalışırsam (YAPMAK), çok para kazanırım (ELDE ETMEK) ve çok mutlu olurum (BEN - OLMAK). Öbür görüste şöyle; Çok param olursa (ELDE ETMEK), istediğim şeyi istediğim zaman yaparım (YAPMAK) ve mutlu olurum (BEN - OLMAK).

Burda büyük hatalar var. Dünyamızda bugün Bilim bize bir düşünce tarzı vermiş durumda. Fizikte Etki-Tepki dediğimiz bir olay var. Yani ben bardağı elinden bırakırsam yere düşer. Bu garanti, Fiziki dünyada insan oğlunun eriştiği bir yer var. Ve fizik kanunları garantili çalışıyor. Aya bile götürdü bizi. Biz iç dünyamızında ve inslarla olan ilişkilerimizdede çalışacak teoremler aramakla meşgulüz. Çok kötü bir haberim var. Kendinizin dışında insan aleminde hiç birşeyi değiştiremeyeceksiniz. Çünkü etki tepki çalışmıyor insanların aleminde.

Sorularınızdan örnekler:

"Anneme karşı kızgınlım, cunku cocukluktan beri beni ihmal etti..."

Anneniz sizin yaratacağınız bir mucizeden sonra sizden özür dilemeyecek. Annenizi değiştiremeyeceksiniz.

"Is arkadaşısına gıcık oluyorum çünkü az iş yapıp çok yapıyormuş gibi satmaya çalışıyor...."

İş arkadaşınızı bir mucizeden sonra çok iş yapan mutevazi birisi haline getiremeyeceksiniz.

"Peki bir insan kayın valdesiyle problem yaşıyorsa-şikayet etmek yerine bu ilişkinin sorumluluğunu almaktan bahsetmişsiniz örneğin- ne yapması gerekiyor?"

Kayınvaldenizi bir mucizeden sonra sizin istediniz bir insan haline getiremeyeceksiniz.

Bu örnekleri yukardaki BEN - OLMAK, YAPMAK ve ELDE ETMEK mantığına getirelim. Eğer ben şunları YAPARSAM, annem düzgün bir insan olur ELDE EDERİM annemi istediğim şekilde ve mutlu olurum (BEN -OLMAK). Yada kayınvaldem şöyle olsa (ELDE ETMEK) ben şunları şunları YAPABİLİRİM ve mutlu olurum (BEN -OLMAK).

Çok özür diliyorum yok böyle şeyler. İnsanlar bugün başkalarından konuşarak ELDE EDEMEDİKLERİ şeyleri, savaş ve kavgayla, fiziki dünyada hareket edip ELDE ETMEYE çalışıyorlar. Gerçek şu: İki yerde hükmünüz var ve bir yerde yok. "BEN - OLMAK" ve YAPMAK dünyalarında hükmünüz var ama ELDE ETMEK dünyasında hükmünüz yok. Kendinize söz verirsiniz "BEN SEVGİ dolu bir BEN olacam kayınvaldeme karşı ve bu "BEN"liğin verdiği YAPMALARİ yapıcım." dersiniz ama kayınvaldenizin değişip değişmeyeceğine hüküm edemezsiniz. Hayat boyu verdiğiniz sözle yaşarsınız, kayınvaldeniz belki birgün değişir belkide değişmez. ELDE ETMEK dünyasında hükmünüz yok.

İnsan oğlu hep zamanını YAPMAK ve ELDE ETMEK dünyalarında geçiriyor bende diyorumki BEN - OLMAK dünyasında geçirin diyorum. Çünkü YAPMAK dünyası BEN - OLMAK dünyasından yaratılıyor. ELDE ETMEK dünyasında hiçbir hükmünüz yok. Beklentiyi ELDE ETMEK dünyasında yaşamak mutsuzluk. İnsan aleminde GARANTİ yok. Fiziki alemde GARANTİ var. Çok basit.

Şimdi bu BEN-OLMAK dünyasından biraz derinden girelim. Örnek veriyorum. Nikah memurunun önüne çıktınız, dediki "sizi karı koca ilan ediyorum" o andan itibaren bir BEN-OLMAK ilan edildi ve kapanan YAPMALAR var birde açılan YAPMALAR var. İkinci örnek. Hakim dediki "üç sene hapis" o andan itibaren BEN-OLMAK ilan edildi ve kapanan YAPMALAR var birde açılan YAPMALAR var. Tabi birşeyi ilan etmek için o diyarda otoriteniz olması lazım. Ben kimseyi karı koca ilan edemem. Soruyorum size, sizin dünyanızda nasıl OLACAĞINIZI ilan etme yetkisi kimde????? Tabiki sizde. Ben kayınvaldemi seven bir insanım demek sizin hükmünüzde.

Gelelim bu "GERÇEK HAYATTA NASIL UYGULANACAK?" sorusuna. Tabi ortada yalancı bir hayat yok 😊 ama soruyu anlıyorum. Diyelimki ben kayınvaldeme doğru SEVGİ DOLU bir insan olucam ilanını yaptım, kendisine söyledim... Bir gün kayınvaldem gene karıştı birşeye ve benim kafamdan geçen düşünceler "bak gene yapıyor.. okadarda güzel konuşmştuk ve aylardır hep güzel davranıyorum... dayanamıyorum artık...böyle yapmamalı bu kadın...." İşte sizlerin sorusu burda. Nasıl mutlu olabilirim böyle bir durumda? Nasıl değişebilirim bu durumu? Sizi hayat boyu düşüncelerinizle antremana davet ediyorum. Siz duygularınız değilsiniz dedim ya.. Siz kafanızdaki seslerde değilsiniz. Siz bu düşünceler değilsiniz. Sizin "BEN"liğiniz verdiğiniz söz. Bu düşüncelerin kafanızda oluşmasa ortada problem yok. Yani kafanızdan geçen bir düşünceyi(yorumu) alıp, kafanızda sahte seyahatlere çıkıyorsunuz ve buna izin veriyorsunuz. Anlık yorumlarınızla verdiğiniz sözden dönüyorsunuz. Bu düşünceler olmayacak demiyorum. Ama bu düşünceler geldiği zaman kendi kendinize "teşekkür ederim fikrine ama benim verdiğim söz başka" diyebilirsiniz. Bu bir antreman. Yaptığınız müddetçe gücünüz ve hürriyetiniz sizde ve zaman içinde (tecrübemden söylüyorum) okadar kedinize dönük olan "BEN"iniz yüceleceki, yepyeni şeyler göreceksiniz hem kendinizde, hem kayınvaldenizde. Ve mutluluğu dışarda aramıyacaksınız artık. Kayınvaldeniz hiç değişmeyebilir ama siz yüce bir insan olarak kalacaksınız, "BEN"liğinize verdiğiniz sözden yaşadığınız için.

"BEN" böyle olucam ilanı işleri kolaylaştırmıyacak. Hatta çok daha zorlaştıracak. Kendinizin ne mal olduğunu göreceksiniz. "BEN"lerinizle antremana gireceksiniz. Tabi seçenekleriniz var. Bildiğiniz gibi yaşamak(haklı bir kurban olarak), bir cevap aramak, "uzman"lardan YAPMA dünyasındaki metodlar öğrenmek.... bunlar hep seçenekler. Seçenek çok...boşanabilirsiniz, kayınvaldenizi kovarsınız, kaçarsınız.....

İlişkilerinizde mutluluk yaratmaktan sorumlu ilan edin diyorum kendinizi. Mutluluk yaratmaktan sorumlu olmak, mutluluk yaratmayı garantilemiyor. Garanti ettiğiniz tek şey mutluluk yaratan bir insan olmaktan hareket etmek. Mutluluk olur veya olmayabilir. Ama sizin içinizde yücelme olacak ordan hareket ettiğinizde. Neden ordan hareket ediyorsunuz? Sadece söz verdiğiniz için. Devamlı ordan hareket ediyorsunuz... devamlı... devamlı.... devamlı....

Bakin birde şuna dikkat edin, hep bir tamiratla meşgulüz. Yani YAPMALARIMIZ hep bozuğu düzeltmek için. Yaratan insan olmak

gelecekte yaşamak. Bozuğu tamir etmek geçmişten yaşamak. Bunu eklemek istedim buraya. Yaratmaya sözü olan bir insanın dünyası, tamir etmekle uğraşan bir insandan çokdaha değişik. Bunun hakkında sonra yazıcam.

Birkaç soru daha var onlara bakalım:

"Geçmişte olanları unutup tamam ben affediyorum demek ise çözümünüz, bunu yapmak söylemekten çok ama çok daha zor."

Bakin insanların hikayeleri çok. Çocuğunu öldüren bir katili affeden anne var bu dünyada. Yani affedilenebiliyor her türlü hata. Ve çoğu durum bu örnek kadar şiddetli değil, ama örneğin olması, olabildi gösteriyor. O insanla sizin aranızdaki fark ne? Üç Şarlatan yazısında yazdığım şeyi söylüyorum burda. Haklı bir kurban olmak sizi besliyor. Haklı bir kurbanı oynamak güzel geliyor. Birisini affedinde demiyem. Tutunduğunuz şeyi bırakın diyem. Birde çok basit bir sorum var. Geçmiş nerde? Parmağınızla gösterebilir misiniz. Yok geçmiş diye bir şey. Sizin kafanızda takılı duran birşey o geçmiş. Fiziki dünyanızda bir geçmiş yok. kafanızda var sadece, ve siz onu canlı tutup besliyorsunuz düşünce ve konuşmalarınızla. Ve geleceğide bu kafanızdaki geçmiş yüzünden kitliyorsunuz. Tutunduğunuz neyse bırakın lütfen. Burada bir antreman haline getirin.

"..o yazıda orneğin anneme kızmamalıyım diyorsam ve ona buna rağmen kızıyorsam icimdeki bu meli malıyı degistirip ona kızmayı normal sayabilirim. ama o zaman da anneme karşı olan BEN sorunu kalmis olur, sizin bu yazınızda ise o ilişkinin sorumlulugunu alin ve cozun eger bir problem varsa diyorsanız.. yani iki yazi celisiyor bu bakis acisiyla.."

Özür diliyorum bunu pek anlamadım ama ben yazıyı belki cevabı vermiş olurum. Meli Malı yazısında söylediğim şey, meli malı'yla ilişkinizi değiştirmek. Yani siz meli'niz malı'nızdan ağızınızı açılıyorsunuz, hareket ediyorsunuz. Meli malı'nın yarattığı "BEN"den. Yani kızgınlığınızdan. Hareket edeceğiniz yer meli malı'nın yarattığı yer değil, kızgınlığınızı kabul etmek annenize kızgın davranmayı OK yapmak değil. Annenize ona karşı BEN sözünüz neyse oradan davranın. İçinizde hep bir meli malı gezinicek zaten duygular olacak ama verdiğiniz söz ne? Buda tabi antreman.

Okuduğunuz için teşekkürler.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Mutlu Olmak İçin Neler Yapılır](#)

Bir sonra: [Radyonuzda Hangi Kanallar Var?](#)

21 Yorum "Hiç Birşeyi Değiştiremeyeceksiniz"

1. serap | [19, 08, 2008 - 14:26](#)

Yorumuma cevap yazacağınızı söylediğiniz günden beri her gün sayfayı kontrol ediyordum! (Bu arada son eklenen yazılar gibi bir kısım koysanız iyi olabilir, ufak bir oneri olarak.. Ya da en son eklenenleri gormenin bir kolay yolu var mi, ben bulamadım da:))

Yanıtınız tek kelimeyle SUPER..! Çok aciklayici ve net sekilde ama daha onemlisi cok guzel bir bakisacisiyla yazmissiniz.. Çok tesekkurluyorum Okan bey, siteye yorum yazanlar arttikca sizin yorumlara cevap yazmaniz zorlasiyor sanirim ama dort gozle yeni yazilarinizi bekliyoruz! Saygi ve selamlarimla..

2. Okan | [19, 08, 2008 - 14:59](#)

Serap, teşekkürler.

Evet bende yavaş yavaş farkına varmaya başladım. Bir değişiklik yapmam lazım ki yanıtlar kolay bulunsun. Yapıcam 😊

3. Isimsiz | [20, 08, 2008 - 14:02](#)

"Birde çok basit bir sorum var. Geçmiş nerde? Parmağınızla gösterebilir misiniz. Yok geçmiş diye bir şey. Sizin kafanızda takılı duran birşey o geçmiş. Fiziki dünyanızda bir geçmiş yok. kafanızda var sadece, ve siz onu canlı tutup besliyorsunuz

düşünce ve konuşmalarınızla. Ve geleceğide bu kafanızdaki geçmiş yüzünden kitliyorsunuz.”

MUKEMMEL! Sizi tebrik ediyorum..

4. Okan | [20, 08, 2008 - 14:34](#)

Teşekkürler. Lütfen siteyi paylaşın. En azından uyanışlarınızı paylaşın. Paylaşılan şey yaşar. İnsanların geçmişlerini paylaşmaları gibi 😊

5. disillusionment | [24, 08, 2008 - 13:45](#)

Ne güzel yazmış üstad:

“Geçmiş nerde? Parmağınızla gösterebilirmisiniz. Yok geçmişdiye bir şey. Sizin kafanızda takılı duran birşey o geçmiş. Fiziki dünyanızda bir geçmiş yok. kafanızda var sadece, ve siz onu canlı tutup besliyorsunuz düşünce ve konuşmalarınızla. Ve geleceğide bu kafanızdaki geçmiş yüzünden kitliyorsunuz. Tutunduğunuz neyse bırakın lütfen.”

Gel gelelim sürekliliği nasıl sağlayacağız? İnsan yalnızca bir süre geçmişe tutunmayıp, sonra ilk yenilgide tekrar geçmişe yada takıntısı her neyse ona sınımsız sarılabiliyor. Hatta çoğu insanın ömrü bu gel-gitlerle böyle geçiyor. yıllardır süre gelen düşünce alışkanlığını değiştirmek bu kadar kolay bir şey değil bence. Ben her yazını okuduğumda nasıl sürekliliği sağlayabildiğini düşündüm. Merak ediyorum da hala kendine yenildiğin anların oluyor mu?

6. burcu | [24, 08, 2008 - 13:46](#)

Okan bey yazılarınız super, inanin her gun yeni yazi gelmis mi diye sayfanizi kontrol ediyorum. Biraz bencilce bir istek olacak ama lutfen daha cok yazin olur mu:))

7. Okan | [24, 08, 2008 - 15:52](#)

Disillusionment, teşekkür ediyorum. Kendime yenildiğim anlar demiyelim. Yenilgi bir kavga olduğunu farzediyor, ozaman kazanamıyınca mutsuzsun tabi. Düşüncelerimle oynadığım oyunlar bunlar. Ciddiye aldığım an girerim tavşan deliğine. Kendini seyreden bir BEN yarat. Ve o bene düşüncelerinin polisliğini ver. Nezaman sahte yolculuklara çıktın aaa... bak bunu düşündü de ve geç. O düşünceyi takip edersen düşünce bataklığına gidersen ve verdiğin sözden dönersin. Oyunun amacı ne olursa olsun verdiğin söze dönmekte. Kendi yönteminide yaratabilirsin. Ben tabiki gidiyorum bataklıklara ama antrenmanın çok bu konuda. Kendimi yakalayıp gülüyorum. Ve cabuk yakalayabiliyorum.

8. Okan | [24, 08, 2008 - 16:03](#)

Burcu, Teşekkürler. Her ay bir yazı..söz. Tabi daha çok yazıyorum ama genelde siteye konulan yorum va sorulara yanıt bunlar. Genede onların içindedeki insanı düşündürecek diyaloglar bulabilirsin. Birde paylaşmak için bir sayfa koyucam. Okurların kendi hayatlarında yaptıkları değişiklikleri paylaşmaları için. Hepimiz aynıyız. Paylaşırsak ne kadar aynı olduğumuzu görürüz.

9. İsimsiz | [30, 08, 2008 - 13:25](#)

valla kayınvalide problemine değinmeniz super olmus, toplumda bircok kisinin ciddi bir sorunu.. Tesekkurler!

10. sevim | [06, 09, 2008 - 0:38](#)

Bu yazıya tek kelimeyle bayıldım. Tesekkurler Okan bey..

11. Okan | [06, 09, 2008 - 4:30](#)

Teşekkürler Sevim

12. dilara | [17, 09, 2008 - 15:00](#)

okan bey,size bişey sormak istiyorum,ben artık elimden geleni yapıyorum,sorumluluğu üzerime alıyorum,olursa oluyo olmazsa olmuyo,buna kader diyorum ve bu şekilde mutlu olduğumu hissediyorum...gerçekten de artık yasadıklarımın baskalarını sorumlu tutmamayı öğrendim ve sanki artık mutluyum..sizce ben doğru yolda mıyım? yani elinden geleni yapıp olursa memnun olmak,olmazsa kader deyip ben elimden geleni yaptım deyip yoluma aynı şekilde devam etmek...doğru anlamış mıyım?
yazılarınız süper bu arada

13. Okan | [17, 09, 2008 - 21:02](#)

Dilara teşekkürler yazdığın için. Lütfen sitenin hepsini oku. Sorunun cevabını bulacaksın. Sadece doğru yolda olduğunu söyleyem burda. Tabi oda benim felsefeme inanıyorsan. İnanmıyorsan, yanlış yoldasın haliyle. Lütfen siteyi çalış ve gene sorun olursa sor. Kendinle uğraştığın için teşekkür ediyorum.

14. dilara | [18, 09, 2008 - 5:15](#)

sizin felsefenizi anlamak istiyorum ve bana doğru geliyor yazdıklarınız okan bey,asıl ben size tesekkür ediyorum,ufak bişey gibi gözükse de bu siteyi bulmam büyük bi şans benim için ve değişimin başlangıcı...çalışmaya devam o zaman:)

15. Okan | [18, 09, 2008 - 6:13](#)

Dilara, teşekkürler. Tek kelimeyle felsefe şu; Kafamızın dışında, hiç bir yerde, hiç bir şeyde problem yok. Sitede bunun ispatları ve böyle bir yere BEN olarak gelmeyi konuşuyoruz. Eğer böyle bir yere gelirse, yaratıcıyız, tamirci değiliz.

Kendinle uğraşmaya inat ettiğin için teşekkürler. Bu hayat boyu bir antreman. Antremana devam.

16. negatif | [29, 10, 2008 - 8:37](#)

okan bey ben de geçmişle ilgili yazılarınıza bayıldım.sürekli geçmişle yaşayan geçmiş yüzünden kendine eziyet eden biriydim.ama bu iki satır yazı beni kendime getirdi.anladım ki günlerimi aldığım kararlardan yaptığım hatalardan pişmanlık duyarak geçirmek yerine bugünü yaşamalıyım.çünkü gerçekten hiçbir şey değişmiyo değişmeyecek de...teşekkürler

17. Okan | [29, 10, 2008 - 9:23](#)

negatif. Teşekkürler. Ne kadar güzel. İki kelime okuyup hayat değiştirmek. Dille görmek diyoruz buna. Tebrik ediyorum kendinle uğraştığın için. Ve teşekkür ediyorum yazıları okuduğun için.

18. asi | [13, 11, 2008 - 12:44](#)

çok güzel bi yazı teşekkürler.
ben de hep kendi kendimi motive ederken kendime hep şunu söylerim insanları olduğu gibi kabul etmek bu çok güzel bir şey çünkü anladım ki bir kıyafeti değiştire biliyorsun veya kullandığın bir parfümü vs.. şeyleri ama insanın oturmuş bir kişiliği var onu değiştiremiyorsun ben eşimle evlenirken eşim bana benle hayat çok zor demişti ben pek tiye almamışım zaman geçince anladımki gerçekten dediği gibiymiş bir çok şeyi, değiştirmeye çalıştım ama olmadı baktım ki kendim değişiyorum ve anladım ki bazı şeyler değişmiyo sadece olduğu gibi kabullenmek gerekiyo ama insan bu durumda mutsuz oluyo ister istemez

tekrar teşekkürler insanı okurken rahatladan huzur veren yazılarınız var tesadüfen gridim siteye iyikide girmişim:d

19. Okan | [13, 11, 2008 - 13:56](#)

Asi teşekkürler. Siteyi paylaş lütfen. Okumayada devam.

20. fulya | [16, 11, 2008 - 15:32](#)

bu gece herşey otuz yaş sendromuyla başladı.dönüp geriye bakıyor yanılgılarımı farkediyor ama bugün için kocaman bi boşluk duygusu yarın için isteksizlik yaşıyordum.sonra bi mucize oldu sanki sadece mutlu olmak istiyorum yazdım kısa net ihtiyacım olanı.sonsuz teşekkürler şimdi çaresizliğim çoktan saklandı bi yerlere tamamiyle yok olmasa da.ayrıca bunca zaman okuduklarımın boşa gittiğini sanırken sayenizde bir bir hatırlamaya başladım.önce stephen covey etkili insanın yedi alışkanlığı şimdi de osho yoga adlı kitabı.heyecanlıyım ve bugün sayenizde yeniden başlıyorum ben yeniden doğmak adına söz veriyorum.

21. [Okan](#) | [16, 11, 2008 - 15:42](#)

Fulya gene teşekkürler. Sadece düşüncede yatıyor herşey. Bunu bilen, nezaman takılsa sırf bunu bildiği için düşüncelerini bir yere getirip BENliğine güç vermekten hep sorumlu. Tebrik ediyorum seni kendini kendine konu ettiğin için.

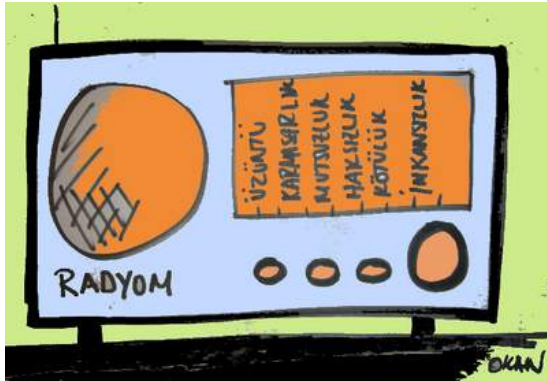
[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Hiç Birşeyi Değiştiremeyeceksiniz](#)

Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Radyonuzda Hangi Kanallar Var?

11/26/2008 5:11 AM

[Radyonuzda Hangi Kanallar Var?](#)

[Görebilmek, Olabilirmi?, Sohbet August 24th, 2008](#)

Şöyle bir yorum gelmiş:

".....mutluluk hakkında ki yazılarınız güzel.ama göreceli olan bir şeyi tartışmak doğru mudur sizce.bütün yazdıklarınız mutlu olmak üzerine .sanki içinde yaşadığımız ruh halinin hep mutluluk olması gerekiyormuş gibi.mutluluk sadece masal kitaplarında olur.dünyada hergün insanlar savaş açlık hastalık yüzünden ölürken mutlu olmak mümkün mü sizce.ben mutluluğu ancak maske takarak elde edebileceğimizi düşünüyorum.bombos bir çevrede yaşıyorsan ve amaçsız sürülerin pesine takılmak istemiyorsan ya kendinden taviz vermeyip mutsuz olacaksın ya da rol yapıp mutlu olduğunı düşüneceksin .yani kısacası içinde bulunduğumuz bunalım çağında mutlu olmak çocukların işi.biz büyüklerin değil.biraz gerçekçi olup mutsuzlugumuza alıssak daha güzel

olmaz mı? "

".....mutluluk hakkında ki yazılarınız güzel.ama göreceli olan bir şeyi tartışmak doğru mudur sizce. "

Herşeyi tartışabiliriz, çünkü hürüz. Doğru veya yanlışlığı üzerine değilde, hayatımızı çalıştıran inançlar, anlamlar yaratmak amacıyla. Eğer siteyi okursanız sitenin günlük konuşma içinde yaşayan "mutluluk"la pek alakası olmadığını görürsünüz. O mutluluk, duygulardan ibaret bir mutluluk ve geçici. Sitede mutluluk yaratabilen bir insan olmak konusunu ele alıyorum sadece.

" .sanki içinde yaşadığımız ruh halinin hep mutluluk olması gerekiyormuş gibi"

RUH HALİ konusuna aydınlık getirmek istiyorum.

Filozoflardan birisine göre, insanlar hep bir HAL içindeler ama bunun farkında değiller. Tabi farkındada olmadığımız için HALimizden sorumlu olmak diye birşey aklımızın köşesinden geçmiyor. Önce bu HAL nedir onu öğrenelim.

Radyonun kanalları var. Ve belli bir kanalı çevirdiğimiz zaman sadece o kanalın yayınlarını alıyoruz, etrafta başka yayınlar olmasına rağmen. Bizim HALlerimiz bu radyonun kanalları gibi. Eğer mutluysak mutlu şeyleri duyup görüyoruz. Üzgünsek herşey bir karanlık görünüyor. Yani dünyaya açık kanalımız neyse dünyada o kanalı, o yapan şeyler bizim için ön plana çıkıyor.

Kendi hayatımdan bir örnek veriyorum. HALerimle antreman yaptığım bir günde; ben bu gün SEVGİ görücem ve SEVGİ duyucam dedim. Bu kırmızı araba görecem der gibi. Hep kırmızı arabaları görürsünüz bunu kafanızda tutup beslerseniz. O gün eve geç geldim, Perihan kızımın odasını boyuyordu. Saat gece 12, kızımız arkadaşlarının evine gitmiş ve orda kalacakmış, hanımda fırsattan yararlanıp onun odasının duvarlarını boyuyor. Tabi evde bir koku. Aklımdan ilk geçen düşünce, "bu kadın benim sabah erken kalkıp işe gideceğimi bilmiyormu... ben bu kokunun içinde nasıl uyuycam, bu saatte boya yapılırmı ?" olabilirdi. Ama radyo kanalım SEVGİye ayarlı olduğu için karımın kızımı ne kadar sevdiğini gördüm. Ve kendisine bunu dile getirdim. Sarıldık.. Bakın böyle bir antreman yaparsanız, arkadaşınız sizi arabasıyla biryere bıraktığında SEVGİ'den olduğunu göreceksiniz. Evde bulaşık yıkıyorsanız SEVGİ'den yıkadığınızı göreceksiniz. Deneyin bir gün ben MUTLUTLUK görecem, dinliyecem diyin, kanalınızı oraya ayarlayın, bakalım neler olucak size. Ben CESARET görücem diyin. Ben BARIŞ görücem diyin. Kanallarınıza hükmedin lütfen.

Şimdi bunu öğrendiniz, sorumlusunuz kanallarınızın ayarından.

"... dünyada hergün insanlar savaş açlık hastalık yüzünden ölürlen mutlu olmak mümkün mü sizce.... yani kısacası içinde bulunduğumuz bunalım çağında mutlu olmak çocukların işi..."

Eğer hep kötüyü görüyorsanız sizin kanalınız (RUH HALİNİZ) hep kötüyü görmeye ayarlı. Eğer o kanaldan dinlersek dünyada hiçbir mutlu çağ (tarih tutulduğundan beri) bulamayacağız. Çünkü tarih tutulduğundan beri hergün insan ölüyor, hergün savaş var ve hergün açlık var. Ve bütün bunlara rağmen her çağda mutlu insan yaşadı, eminim. Çocuklarınsa bizden tek farkı kanallarının hep mutluluğa ayarlı olması, çünkü başka kanalları yok daha. Buda çok güzel bir haber çünkü evren bizi mutluluk kanalına ayarlı getiriyor dünyaya. Bizse bunu kirliletmeyi çok iyi biliyoruz. Biz büyüklerin sorumluluğu kanallarımıza hükmetmek.

biraz gerçekçi olup mutsuzluğumuza alırsak daha güzel olmaz mı? "

Hayır olmaz. Çünkü mutluluk veya mutsuzluk, oturduğumuz yerde başımıza gelen bir şey değil. Bu konuda hükmümüz var. Ben mutluluk yaratabilen bir insan olmak fırsatımı kullanmak istiyorum ölmeden, yaratmayı seçiyorum. Tabi sizde istediğinizi seçmekte hürsünüz.

Gerçekci diye bir şey yok. Fiziki dünyanın dışında bütün "gerçek"ler birilerinin yorumları. Hatta şunu söyleyecem; biz "gerçekçi olalım" dediğimizde söylemek istediğimiz şey "gördüğümün dışında bir çözüm yok" demek. Bende bunu kabul etmiyorum.

Bütün bunlar benim görüşlerimdir, her zaman söylediğim gibi, isterseniz tutun isterseniz tıklayın geçin.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Hiç Birşeyi Değiştiremeyeceksiniz](#)

Bir sonra: [Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?](#)

3 Yorum "Radyonuzda Hangi Kanallar Var?"

1. cisimsiz | [29_10_2008 - 15:52](#)

hocam size bi konuyla ilgili görüşlerimi sunmak isterim ne kadar doğru bilemicem sadece benim nacizane düşüncelerim.sizin yorumunuzu bilmek beni memnun eder.bence dış güzellik insanın kendi yarattığı birşey ama bahsettiğim güzellik beden değil yanlış anlamayın;bakışların güzelliği hani bu dünyadan değilmiş gibi olmak.bilinçüstü sonsuz bi güzellik yani. ya da sırf güzellik olarak da algılamak yanlış.enerji ve ya çekicilik.bunların hepsinin pozitif enerjiyle mümkün olduğunu düşünüyorum.pozitif olan insan da mutlu insandır.o yüzden bana göre güzellik mutlu olmaktır.pozitif olan insan her istediğine sahiptir bence.eğer görünür bi başarısı yoksa bu da insanların başarı diye nitelendirdikleri şeylerle mutlu olmamasından kaynaklandığındandır.sonuçta elinde görünür bi başarısı yoksa da o kişi öyle mutlu olduğundandır diye düşünüyorum.bu sıralar insanın bakışlarındaki güzelliğe takıldım.sıradan bi olay değil ruhani bi boyutu olmalı ve ancak mutlu,halinden memnun kendini seven insanın bakışlarının güzelolduğunu dolayısıyla kendisinde güzel diye adlandırıldığını düşünüyorum.sonuçta bizim tek tercihimiz mutlu yani pozitif olmak ya da olmamak diğer herşey bu seçime bağlı.sizin düşünceniz nedir?belki haddime düşmez ama sizi modern çağın düşünürü olarak görüyorum ve düşüncelerinize son derece önemi veriyorum.saygılar

2. [Okan](#) | [29, 10, 2008 - 20:46](#)

cisimsiz, özür diliyorum benim dünyamda platonik şeyler yok. Platonik şeyler hep büyük harfle olan şeyler.. normalde kullandığımız kavramların "esasları" yani "GÜZELLİK" "AŞK" "DOĞRULUK" "HAK" bunlar platonik görüşler ben katılmıyorum.

Bu "positif enerji" falan böyle şeylerde yok benim hayatımda. Positif olmakda her gün kullandığımız laflar arasında. Böyle bir insanın bir gün başına bir şey gelir ondan sonra negatif insan olur. Buda çalışmaz. Maksat "sarsılmıyan insan" olmak buda kedimizi bir dolu inançtan temizlemekle başlar. Kendi düşüncelerimizle antremana girmemiz gerekir.

Özür diliyorum ruhlarla falanda alakam yok. Bunlar hep bir arayış. Bulunacak bir şeyde yok.

Güzellik çirkinlik hep yorum. Dünyanın değişik yerlerinde bambaşka görüşler var. Bir yerin güzeli, öbür yerin çirkin. Bir çağın güzeli, başka bir çağda çirkin. Fiziki dünyada güzel çirkin yok.

Görüşlerimi sordun bende yazdım. Benim görüşlerim sadece bir bakış şekli. Doğru veya yanlış değil. Hep söylüyorum elbise alır gibi..giy bak beğenirsen tut beğenmezsen at. Teşekkürler yazdığın için.

Birde şunu ekliyorum. Beni pek büyütme. Bende bir şey yok. Kimsede yok. Yazılarda bir şeyler var. Ama bunların benden çıkması bir tesadüf.

3. [fulya](#) | [16, 11, 2008 - 15:54](#)

okan birkez daha teşekkürler.beğendiklerimi tutuyorum diğerlerini atıyorum yani bundan önce hep böyle yaptım tümüyle benle örtüşmedi okuduklarım.ama bu kez farklı durduğun yerden herşey net gözükmeye başladı bana üstelik çok da eğlenceli.sabah olsa da kanalımı ayarlasam diye sabırsızlanmaktayım oysa ki bikaç saat önce gece olsa da uyusam ama uyanmasam da olur ya da yine uyanıcam ve uyuycam hep aynı terane derken..

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Radyonuzda Hangi Kanallar Var?](#)

Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?

11/26/2008 5:12 AM

[Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?](#)

[Ben nasılım?, Görebilmek, Olabilirmi?, Sohbet September 3rd, 2008](#)

Alman filozof Martin Heidegger diyorki "Dil BENliğin evidir." Bu adam 1976 senesinde öldü yani yeni denilebilecek bir filozof. Konuşmalarından birinde, Dil ile olan ilişkimizin çok yeni olduğunu ve dilin etrafımızı tarif etmekten çok daha önemli rolleri olduğunu söylüyor. Adam "Dil ile Görmek"ten bahsediyor. Bu sitede yaptığımız bu: "Dil ile Görmek." Eğer bu siteye gelip okuyorsanız ve bundan zevk alıyorsanız, sizi buraya çağıranda bu.

Martin Heidegger şöyle diyor..... İnsanlar Dil'i bir radyo kullanır gibi kullanıyorlar.... radyonun içinin nasıl çalıştığını çok ama çok az insan biliyor... buna rağmen herkez radyoyu kullanmayı biliyor..... bu Dil içinde geçerli.... hepimiz kullanmayı çok iyi biliyoruz ama nasıl çalıştığını bilen

çok ama çok az insan var hatta bunu bilmek konusunda insan oğlu daha işin başında.....

Bundan sonra okuyacaklarınız "Dil ile Görmüş" olan bir insana ait. İnsan oğlu "bu böyle yürümiyecek" diye inat ettiği müddetce Dil içinde sadece Görmekle kalmaz.... Yaratırda.

Eğer siteye ilk defa geliyorsanız, lütfen önce dersleri okuyun.

Selam üstad,

Benim yazacağım çok şey var aslında ama her yazıda yazılanları kendimle nasıl bağdaştırdığımı ve şu an nasıl düşündüğümü belirterek biraz olsun kısaltmaya çalışacağım.

KARTAL TAVUK yazısını daha önce birçok kişisel gelişim kitabında okumuştum ama burada okuduğum zaman diğer yazıların etkisi ile bana daha anlamlı geldi. Bu yazıyı burada okuduğumda aslında sahip olduğumu bildiğim fakat düşüncelerimin yanlışlığı yüzünden gösteremediğim, korktuğum tonlarca yönüm, özelliğim gözümün önünde canlandı.

ATILMIŞ HALİMİZDE, tıp okumuş insanların bana söylediği şu hiçbir zaman iyileşmeyecek hastalık zırvası yüzünden, ömrümü değiştiremeyeceğim bir şeyi değiştirmek için savaşmak, her defasında yenilmek ile geçirip, yine de değişmesini umut ederek, bekleyerek geçirdiğim yanılgımdan uyandım. İnsan hiç eline armut alıp bir gün bu armut elmaya dönüştüğünde bende mutlu olacam diye düşünür mü, benimki öyle bir şeydi işte 😊

DİLİ KULLANMAK, bu yazıdan çok etkilenmişim, eski benliğimi kiltlediğim yerde ben bu laflara çok inanırdım, bu laflar olmadan düşüncemi savunacağım hiçbir şey kalmazdı, "Kader," "alın yazısı," "Bu yaştan sonra olmaz artık," "ailemden geliyor," "ben öyle şeyler yapamam." v.s. şimdi bu kelimelerin saçmalık zırvası olduğunu biliyorum. Bir de Kurt Vonnegut'ten alıntı çok hoşuma gitti, kendim hakkında şunu düşünmüştüm, yüzlerce tedavi yöntemi, yüzlerce ayrı doktor, binlerce ayrı kafadan ayrı yapmam gerekenler, herkes bir şeyler anlattı durdu, herkes bir yerden düzeltmeye çalıştıkça daha da bozdu, hep masal...hep masal... 😊

HEP-HAZIRDA DİNLEYİŞ yazısı benim mutluluk hakkındaki düşüncemin yanlışını gösterdi benimki şöyleydi "bence dünyada hiç mutlu insan yok, herkesin sorunu var, herkes sürekli bir şeylerden şikayetçi, benimde sorunun var ömür boyu bende bununla yaşayacam belki bir gün bu sorunun geçerse(ki tıp okumuş bi sürü adamın bana geçmeyecek dediğini bildiğim halde) mutlu olabilirim".Okan bana gösterdi ki "mutluluk erişilecek yer değil, başlanılacak yerdir"

SİZ KİMSİNİZ;bunu ilk okuduğumda kendi halimi düşündüm, benim eski halim 16 yaşına kadar yaşadıklarım üzerine kuruluydu, Okan beyin anlattığı gibi 6 yaşından başlayarak benim eski düşüncemi yaratan ve benim sürekli o olayları taze bırakıp beslediğim bir sürü olay hatırlıyordum. 16 yaşına kadar başıma gelen her üzücü olaydan sonra, kendi yarattığım yanlış benliğimin inşasına bir tuğla eklemiştim. Şu an ise eskiden takılı kaldığım ve hayatımı mahfeden eski sorunu, ayağımın altındaki yer gibi kabul ediyorum...

MUTSUZLUĞUN 3 ŞARLATANI; bu yazı benim hayatım boyunca unutmayacağım kadar önemli,"ama ben haklıyım" ben hastaydım o zaman ne olursa olsun haklıydım, insanlar bana farklı davranmalıydı. "Bakın şu halime" kendi zavallı düşüncelerimi, gün içinde düşündüğüm yada yaşadığımı sandığım o büyük acıları paylaştıkça açılacağı kendimi daha iyi hissettiğimi sanırdım. "ama ben böyleyim" ben böyleydim, hastaydım,değişmeyecektim, bunu kavrayamayacak anlayışa sahip olanlar hayatımdan defolup giderdi...hep masal....hep masal... 😊

AH O DUYGULAR YOKMU O DUYGULAR,ilk okuduğumda şu cümleler beni silmişti, hala her gün okurum, ömrüm boyunca okusam bıkmayacağım cümleler "Nezaman nerden uydurdun dünyaya şu veya bu şekilde atılmış olmanın diğer atılmış şekillerden daha iyi veya daha kötü olduğunu? İçine atıldığın dilin içinde yaşayan "şunlar iyidir, bunlar kötüdür" diye geçmişte yaratılmış hala canlı konuşmalar olabilir ama evrende iyi veya kötü yok, dilde yaşayan kavramlar bunlar, lütfen neyin iyi neyin kötü olduğuna kendin karar ver." Dil söyledi bana sen eksiksin, hastasın, bozüksün, bende herhalde çok kötü bir şey diye düşünmüştüm. Hep masal...hep masal... 😊

...MELİ,MALIYLA TANIŞTINIZMI?,işte en sevdiğim yazılardan biri daha, benim yanlış bakış açım şuydu,ben hastaydım insanlar bana anlayışlı davranmalıydı, her davranmadıklarında da sinir olur, insanlar hakkında pekte iyi olmayan şeyler atıp tutardım. tabi bu gibi durumların sık sık olduğunu düşünürsek insanları gerzek mahlukatlar olarak görürdüm.Şimdi ise ben içimdeki insanları hür bıraktım, herkes bana davranışlarında, düşüncelerinde hürdür. Yok öyle insanlar benim canımı acıtıyorlar, insanlar beni anlamıyorlar safsataları.Ne kadar kendimi bi kalıba sokmuşum, o kalıbın içine sıkışmışım meğer...

HİÇBİR ŞEYİ DEĞİŞTİREMEYECEKSİNİZ, "Geçmiş nerde? Parmağınızla gösterebilir misiniz. Yok geçmiş diye bir

şey. Sizin kafanızda takılı duran birşey o geçmiş. Fiziki dünyanızda bir geçmiş yok. kafanızda var sadece, ve siz onu canlı tutup besliyorsunuz düşünce ve konuşmalarınızla. Ve geleceğide bu kafanızdaki geçmiş yüzünden kitliyorsunuz. Tutduğunuz neyse bırakın lütfen” seni dinledim üstad, geçmişte takılı kaldığım olay,düşünce her ne varsa saldım gitti, arada pörtlüyo, hemen kendime verdiğim sözü hatırlıyorum, gülümsüyorum 😊

Daha yazacak çok şey var aslında, şimdilik bu kadar olsun, sonra belki devam ederim. İyiki hayatımıza girdin, uzakta da olsan, yazılarını içimize konduğun küçük bir dokunuş büyük bir fark yarattı.

Göklerin açık olsun.
Saygılarımla.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Radyonuzda Hangi Kanallar Var?](#)

Bir sonra: [Kadermi? Şansmı?](#)

9 Yorum “Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?”

1. Kader | [09, 09, 2008 - 13:45](#)

Mutluluğun sonu vardır ama mutsuzluğun sonu yoktur.Komik bir ana kaç dakika kahkaha atabiliriz?Ama üzücü bir olaya saatlerce,günlerce hatta yıllarca ağlayabiliriz.Geçmişte mutlu olduğumuz anları yıllar sonra hatırladığımızda mutluluğumuz boyut değiştirir. Kahkahalarımızın yerini tebessüm alır.Ne güzeldi o günler deriz iç geçirecek ve o anki yaşadığımız mutluluk bir anda hüzüne ve özleme dönüşür.Aynı derecede mutlu olmayız.Ama acı bir olayı hatırladığımızda,üzerinden kaç yıl geçse kabuk bağlamış yaranız her deşildiğinde,aynı derecede,belki daha fazla acıyla mutsuz olabiliriz.Sizce??

2. Okan | [09, 09, 2008 - 20:42](#)

Kader, teşekkürler yazdığın için. Bilmiyorum sitenin ne kadarını okudun. Lütfen tamamını okumaya çalış.. Sindire sindire ama 😊 ve istersen.

Bak bu yazdığın senin verziyonun; hayatın nasıl çalıştığına dair. Özür diliyorum. Bana böyle olmuyor. Ben güzel günleri hatırlıyorum ondan sonra “ulan daha güzelini yaratacam” diyorum ve adım atıyorum. Eğer anlattıklarına inanarak yaşamak seni mutlu ediyorsa devam.. hürsün bu konuda. Ama “hayat nasıl çalışıyor?” sorusuna başka bir cevap yaratmak istersen bundada hürsün. Hayat kimsenin dediği gibi çalışmıyor. Kimsede bilmiyor nasıl çalıştığını. Güzelliğide orda zaten. Herkez kendisinininkini yaratabilir.

3. Kader | [12, 09, 2008 - 13:56](#)

Sitenizi yeni keşfettim.Yazdığınız derslerde anlattıklarınız teorik olarak insanın bakış açısını değiştiriyor fakat uygulaması biraz zor diye düşünüyorum.Ama denemeye değer..

Yazdıklarım kendi versiyonumdan daha çok insanlarda gözlemlediklerimden çıkardığım bir sonuç aslında.Aşağıdaki soruların cevabında sizin bakış açınızı merak ediyorum.

*Neden yaşlı insanlar gençlik anılarını anlatırken gözleri nemlenir?

*Geçmişte kötü bir trafik kazası geçirmiş bir insan başından geçenleri anlatırken neden o anı aynı korkuyla tekrar yaşıyormuş hissine kapılarak anlatır.

*Metabolizmamızda kahkaha atmanın süresi dakikalarla sınırlıyken ağlamanın süresi niye daha çoktur?Aynı şeye günlerce gülemeyiz ama aynı şeye neden günlerce ağlayabiliyoruz?

4. Okan | [12, 09, 2008 - 14:45](#)

Kader, teşekkürler yazdığın için, sorduğun için ve cesaretin için. Sorularına cevap yazıyorum:

1. Bin yaşlıdan birisinin gözleri yaşla dolmuyor suratına gülümseme geliyor hatta kahkaha atıyor.
2. Bin trafik-kazası geçirmiş insanlardan birisi kazayı hatırladığında heyecanlanmıyor ve aynı heyecanı tekrar yaşamıyor.
3. Bin insandan bir tanesinin kahkahaları ağlamasından daha uzun sürüyor.

"Herkeze böyle oluyor" demek hata. Bir kişinin bile "böyle" olmaması teoriyi bozuyor. Ve en önemlisi ortaya "OLABİLİRİ" çıkarıyor. Bu sitede ben "OLABİLİRLER"den yaşamayı bağıriyorum. OLABİLİR'den yaşamak herkezi takip etmemek. OLABİLİR'den yaşamak yücelleşmek. OLABİLİR'den yaşamak tabiatın bir esiri değıilde bir GÜCÜ olduğumuzu kendimize ispatlamak. Bilmiyorum anlatabildimmi? 😊

5. nurcan | [11, 11, 2008 - 10:01](#)

okan bey yazılarınızı devamlı okuyorum kendimi tanımama kendimle uğraşmama sebep oldunuz... Ama benim 14 yaşında bi kız kardeşim var fmf hastası annemizde bi (ayağında protez var) ameliyat olmuş hala düzelemedi annem kız kardeşimle ilgilenemiyö tabi bu halde... kız kardeşim evde çok büyük sorunlar çıkariyo farkında olmadan. Okula gitmiyo hiç konuşmuyo bazen çok hırçın olabiliyo bazen de saldırgan ... hepimiz çok üzülüyoruz. Hayata küsmüş durumda Annem babam erkek kardeşim ona nasıl davranacaklarını şaşırmiş durumdalar psikoloğa gidiyor orda iyi evde yine aynı Bize ne tavsiye edersiniz onun mutlu olması benim için çok önemli ... Lütfen bana yazın

6. Okan | [11, 11, 2008 - 10:09](#)

Nurcan teşekkürler yazdığın için.. sana yazıcam bu hafta. Kardeşine olan sevgini anlıyorum. Yazının içinde bağıriyor sevgin.

7. hewin | [22, 11, 2008 - 8:17](#)

selam Okan bey

bütün derslerinizi dikkatli bir şekilde okumaya çalıştım ve yazdıklarınızı gerçekten çok beğendim..hatta "hayatımızın 3 şarlatanı" yazınızı kendi grubuma gönderdim.. eğer okularsa yaklaşık 300 kişi mutluluğun nasıl şekillendiğini daha iyi anlayacaklardır..

bazen mutluluğu yakalmak için ikinci hatta üçüncü şahıslara ihtiyaç vardır, belki bunlar yoktur sadece takılmışızdır bu kelimelere...ama sizin yazılarınız hayatın şarlatanlarla değıilde isteğınle gerçekleşebileceğini düşündürdü..şuan yazılarınız gerçekten düşündürdü umarım bunları hayata geçirebilirim...

başarılarınızın devamını diliyorum
SAYGIALRIMLA...

8. Okan | [22, 11, 2008 - 9:50](#)

Hewin, teşekkürler yazdığın için ve siteyi paylaştığın için. Hepimiz "normal" yerlerde yaşıyoruz ve bunun dışında bir BEN olma şekli bilmiyoruz. Bildiğimiz şey "kendimizi geliştirmek." Burda bütün normalliğın, kedimizi geliştirmenin, ötesinde bir yerlere gelmeyi konuşuyorum. Ve şu inancı savunuyorum; kedimizin dışında hiçbir yerde problem yok ve güçle yaşamak hep ama hep elimizde. Mutluluk veya mutsuzluk varsa hayatımızda... biz yaptık. Böyle bir yere gelmek içinde düşünceyi hep sarsmak durumdayız. BENliklerimiz bir kaza değıil.. sorumluyuz onlardan. Yaratabiliriz onları.

9. hewin | [22, 11, 2008 - 12:40](#)

teşekkür ederim...

Bir yorum

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?](#)

Kadermi? Şansımı?

Görebilmek, Nedir anlamı?, Sohbet September 5th, 2008

Bu siteye ilk defa geliyorsanız, veya bundan evvel geldiyseniz ama öğlesine okuyorsanız yazıları, bu yazıda okuyacaklarınız size çok saçma gelecek ve anlamayıp geçeceksiniz. Siteye her gün gelenlerin yüzde sekseni, Google'a "mutlu olmak istiyorum" yazıp geliyor. Bu yazıyı okuyupta anlamazsanız ve bu siteden "ne saçmıyor bu adam" deyip ayrılırsanız hayatınızın en büyük hatalarından birisini bilmeden yapmış olursunuz. Ben buna inanıyorum. Lütfen önce dersleri okuyun sonra bu yazıyı.

Kader hakkında sorular var birde şöyle bir yazı gelmiş direk bana:

"KADER VARDIR AMA KİMSE KADERİN ARKASINA SİĞİNAMAZ BENİM KADERİM BU DİYE. KADER KENDİ SEÇİMLERİMİZİN SONUNCU OLUŞUR

VE HERKES KENDİ KADERİNDEN SORUMLU BENCE. KADER ALLAHIN BİZİM SEÇİMLERİMİZİ ÖNCE DEN BİLMESİNDEN BAŞKA BİRŞEY DEĞİL TIPKI GÜNEŞİN TUTULMASINI BİZİM ÖNCE DEN BİLDİĞİMİZ GİBİ..."

Bir İngiliz profesörle başlaycam; Adamın adı Edward DeBono. Düşünce ve yaratıcılık üzerine bir çok kitabı var. Ve benim çok beğendiğim bir şekilde bu [Hep-Hazırda-Dinleyis](#) dediğim durumu açıklıyor. Şöyle: Bir düzlük alan düşünün dünya üzerinde, toprak alan, ve diyelimki bu alan hiç yağmur fırtına görmemiş. İlk yağmuru gördüğünde yavaş yavaş şekillenmeye başlıyor. Ve yağmurlar devam ettikçe düzlüğünü tamamen kaybediyor ve nehirler, tepeler, göller oluşuyor bu alanda. Belli bir süreden sonra yağmur yağdığı zaman hep aynı nehirlerde ve göllerde birikiyor. İnsanların dünyayı dinleyişleri, olanlara verdikleri anlamlarda zaman içinde hep aynı yerlerde birikiyor. Belli bir yaşa geldiğimizde kafamızdaki bu vadiler, nehirler artık yerleşmiş oluyor ve biz her algımızı aynı yerlere doldurup duruyoruz.

Bu sitede yaptığımız bu alanı hep sarsmak, yağmuru durdurmak yada kontrol etmek değil, yağmurun düştüğü zemini sarsmak. Algılarımızın hepsi sonunda Dil'e düşmek zorunda. Buna gördükleriniz, hissettikleriniz, her türlü algımız dahil, uyurken gördüğünüz rüyalarımız bile. Niye? Çünkü sonunda her şey düşünmeye gelmek zorunda ve düşünmek eşittir Dil.

Bu algılarımızın düştüğü yerlerin yapımında içine atıldığımız Dil'in çok önemi var. Çünkü o dilin içinde biz doğmadan orda yatan ve bize öğretilmeye hazır nehirler, göller, vadiler var. Kader'de bunlardan birisi. Bilmiyorum dünyadaki her Dil içinde Kader kavramı yatıyordu. Ve içinde Kader kavramı olmayan bir [Dil'in içine düşmüs](#) insanlar başlarına gelen "kötü" olayları nasıl açıklıyoralar acaba. Buda bir felsefe öğrencisine tez olabilir 😊

Önce bu kavramlardan genel olarak bahsedelim. Evrende Kavram yok. Yani fiziki dünyada Kader, Kismet, Mutluluk,,,, daha bir çok şey yok, bunlar kafalarımızda yaşayan şeyler, fiziki dünyada değil. Kafalarımızda yaşayan şeylerde, her kafa hür olduğu için hep tartışılabilir ve kimse kazanamaz bu tartışmaları. Kader'ede gelince bu böyle. Ama gerçek şu: Fiziki dünyada yok Kader diye bir şey. Elma var Armut var, Kader yok.... O zaman konu Kader'e inanıptamı yaşamak yada inanmadanmı yaşamak konusu.

Danimarka'lı filozof Kierkegard şöyle diyor inanç konusunda. Rasyonel düşünce bir yere kadar çalışıyor ve o bitince bir ATLAMA yapmak zorunda insan oğlu. Yani fiziki dünyada açıklamadığımız yere geldiğimizde sebepler bitince ATLAMAMız gerekiyor diyor. Ben katılmıyorum bu ATLAMAYA. ATLAMA yapmayında demiyorum ama yaptığımız ATLAMAYı seçtiğinizi ve nerelerde ATLAMALAR yaptığınızı bilin diyorum. Kader var dediğinizde bir ATLAMA yapıyorsunuz. Fiziki dünyada ispatı olamayan bir ATLAMA bu. Hatta bu ATLAMAYı siz seçmediniz, içine düştüğünüz Dil'deki ATLAMALardan birisiydi bu ve siz bilmeden kabul ettiniz bu ATLAMAYı ve koydunuz hayatınıza.

Konu Kader'e inanıptamı yaşamak yada inanmadanmı yaşamak konusu olduğuna göre. Yani karar; ATLAMAYı yapıyımmı, yapmıyımmı? İlk olarak şu soruya cevap vermem lazım: Ben bir kavramı hayatımda tutup tutmamaya nasık karar veriyim?

Kendi Kavram Sınav sorularımı yazıyorum:

- 1- Bu kavram hayatımı çalıştırmı?
- 2- Bu kavrama inandığımda gelecek nasıl değişir?
- 3- Hayatımda yaratan bir insan olmama yardımcı olurmu?
- 4- Bana gücümü verir yoksa benden gücümü alır?

Her hangi bir Kavramı bu sınavdan geçirmeden evvel bu Kavramın bende şimdi nasıl yaşadığını, yani benim bu Kavrama olan [Hep-Hazırda-Dinleyis](#)'imi çözmem gerekli. Kendime soruyorum: "Kader deyince neler duyuyorum ve duyduklarım beni nasıl bir HAL (BEN - OLMAK) içinde bırakıyor?" Burda "duyuyorum"un anlamı kafanızdan geçen düşünceler. HAL'se kendinizde olan BEN'lik. Ve hepimiz başka şeyler duyuyor olabiliriz. Ama genelde aynı Dil'i kullandığımız için, aşağı yukarı aynı şeyleri duyuyoruz ama şunu hatırlatıyorum. Ben Doğu Anadolu'da birisine "Kader ne?" dersem başka cevaplar alırım. İstanbul'da, İzmir'de dersem başka cevaplar alırım.

Önce Türkçe sözlükten başlıyorum. Çünkü sözlükte, lügatta ne yazıyorsa odur gerçek ya..... Yok böyle şey ama başlayacak yer arıyorum..... Benim baktığım sözlük Kader'i şöyle anlamlandırıyor: "Genellikle kaçınılmaz kötü talih."

Benim "Kader" dendiğinde duyduklarım ve bu kelimenin beni bıraktığı Ben HAL'leri:

- Başıma gelen şeyler ama kötü olupta başıma gelen şeyler.
- Hep benimde şimdi başıma geldi. Yani değiştiremeyecektim zaten olacaktı.
- Arkasında bunu bana yapan var. Yukardaki okurumuz Allah diyor.
- Kabul etmek zorundayım, başka çarem yok.
- Elimden birşey gelmez bu konuda. Gelemezde zaten.
- Benim istediğim bir şey değil bu başıma gelen. Kabul ama istemedim bunu yani.
- Birde istemediğim için suçlu hissediyorum kendimi biraz ama hisetmemeliyim, talihimi kabul etmeliyim.
- Belki bundan birşeyler öğrenirim.
- Kader karşısında ben küçücük bir şeyim. Ben kimimki Kaderimin önüne çıkabiliyim.
- Kaderin benim üzerimde hükmü var ben hiç bir şey yapamam Kaderime.
- Ben iyi bir insanım, niye bu benim başıma geldi?
- Benim Kader'im niye böyle?
- Bu benim gibi bir insana olmamalıydı. Ben neyaptımda böyle oldu?

Size sıkıntı gelmedimi daha.....? Bana geldi..... Ben hürüm... HÜR!!!! Kader benim hayatımı çalıştırmıyor. Ve kullanmıyorum. Beni bu Kader'in bıraktığı HAL; küçük, güçsüz, boyun eğmiş bir insan HAL'i. Özür diliyorum... istemiyorum. Ben almıyım.. Ben buraya yaratmaya geldim boyun eğmeye değil. Kader benim sınavımı geçmedi. Af ola.

Gelin biraz daha sarsalım zemini. "Şans" dediğimiz şeye bakalım. Gene o gerçekleri tarif eden o yüce sözlükten başlayalım: "Mantıkla açıklanamayan birtakım rastlantısal olayların nedeni olan güç, baht, talih, felek."

Şimdide benim içimde "Şans" denildiğinde duyduklarına ve "Şans"ın beni bıraktığı HAL'lere bakalım:

- Ben uğraşmadan başıma gelen güzel şeyler.
- Süpriz
- Mutlu oluyorum başıma gelince.
- Ama bunu bana yapan yok, yani şans.... öyle oluveriyor işte.
- Ben seçilmiş değilimde, öyle havadan geliveriyor.
- Güzel şaşırtıyor insanı.
- Hep şanslı bir insan olmak isterdim.
- Hiçde uğraşmadan oluverdi.
- Şaka gibi... kazandım....lan.

Bakın bu kavram çok daha sevimli duruyor ve benim HAL'im bu kavramı duyunca "güzel ama pek sadece Şans'lada hayat yürümez yani" gibi bir HAL.

Buda geçemedi sınavı. Ben geleceğimi Şans'a bırakamam. Bana güç vermedi bu Şans. Hayatımı çalıştırmaz bu Şans. Yaratıcı bir insan olmamı körükleyemez. Burayada ATLAMA yapmıycam. Kullanmıyorum, almayım.

Kader ve Şans benim sınavlarımı geçemiyorlar. Hayatımda yok bunlar. Nasıl banya sevmiyorum, yemiyorum, buz dolabımda yok, manava gidince dikkatimi bile çekmiyor. Aynı öyle işte.

Bakın şimdi ortaya bam başka sorularda çıkmadımı: Niye kötü şeyler evvelden bizim için planlanmış, değiştiremeyeceğimiz şeylerde, güzel şeyler planlanmamış şeyler? Niye güzel şeyler Şansda, Kötü şeyler Kader? Fiziki dünyada bize olan şeyler..... "BİZE OLAN ŞEYLER" bunların yolu yordamı yok. Hepsi istatistikte "rasgele" dediğimiz şeyler. Niye bunlara Kader veya Şans diyoruz? Neleri besliyor bu rasgele olanları Kader yada Şans diye kutulara koymak? Kullanmadığım için gitmiycem oralara artık. Ama siz isterseniz gidin bir oralara, bakın bakalım kendiniz hakkında neler keşfedeceksiniz?

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Gözlemi Görüyoruz, Dilemi?](#)

Bir sonra: [Düşünüyorsunuz, Düşünüyorsunuz?](#)

15 Yorum "Kadermi? Şansmı?"

1. demir | [06, 09, 2008 - 14:44](#)

Peki Amerikada yasiyorsunuz, onunla ilgili bir ornek verelim.. Amerikadasiniz, 11 Eylul saldirilari oluyor ve Musluman olmaniz nedeniyle calisma izniniz iptal ediliyor ve mecburen ulkenize donuyorsunuz..

Soruyorum size, bu da bizim elimizde olan bir sey? Gerekli olan ne vardi ki onu yapsak bu olmazdi?

Ya da trafik kazasinda hic hataniz olmamasi halde yasaminizi kaybetmeniz..

Bunlari nasil acikliyorsunuz?

2. **Nuri** | [06, 09, 2008 - 14:55](#)

Bravo hocam ama bamyaya sevilmezmi ya!

Hanım soyliyeyimde yapsin, yanına biraz meze bir kadeh raki, oturup kaderimi sabaha kadar yiyip bitireceğim...yarına başka bir kader yemek üzere 😊

3. **Okan** | [06, 09, 2008 - 20:02](#)

Nuri teşekkürler. Çocukluğumdan beri yiyemedim o naneyi

4. **Okan** | [06, 09, 2008 - 20:30](#)

Demir teşekkür ediyorum yazdığın için.

Aklıma üç şey geldi yazdığını okuyunca.

1. Niye açıklamamız lazım bu olayları? Bu olaylara anlam vermemiz şart mı? Böyle oldu nokta deyip niye yaşıyamıyoruz? Her olana anlam verMELİmiyiz? Bütün olanların anlamı olMALImı?

2. Sitedeki yazıları tam okumadığımı düşünüyorum. [Anlam Makinası](#) ve [Hiçbirşeyi Değiştiremeyeceksiniz](#) yazılarını oku en azından. Ve bunları yazdığın sorulara bağla, birşeyler göreceğini sanıyorum.

3. Birde yazdıklarını, münakaşa yapan bir BENlik yazmış gibi geliyor bana, yanlış olabilirim. Öyle değilse özür diliyorum. Öyleyse şunu söylüyüm. Bu böyle değil dersin kazanırsın. Ben sadece bakış açısı sunuyorum istiyorsan tut istemiyorsan at.

Yazdığın için teşekkürler. Hür olarak düşündüğün için teşekkürler. Kabul etmeyip soruşturduğun için teşekkürler.

5. **demir** | [07, 09, 2008 - 6:21](#)

Hocam teşekkürler. Yazdıklarınızı çok ilgiyle okuyorum ancak kader gibi şeyler olmadığını herkesin aslında elimizde olduğunu düşünmüştüm su ana kadar okuduklarımdan. Fakat bu tür olaylar bana hayatta bazı şeylerin tamamen istemimiz dışında gerçekleştiğini gösteriyor ve insanın onlar karşısındaki caresizliğini.. İnsanın böyle durumlarda isyan edesi geliyor, ne yapmalıyız?

6. **Okan** | [07, 09, 2008 - 8:26](#)

Demir teşekkür ediyorum.

Herşey elimizde değil bu belli. Depremler, kazalar, hastalıklar elimizde değil bunlar. AMA ve bu çok önemli bir AMA. İki yerde hürüz ve muhteşem gücümüz var. İlki olanlara verdiğimiz anlam. İkinci konu hakkında neler yapacağımız.

Hayatın anlamsızlığı hakkında yazıcam ilerde.

7. **Okan** | [08, 09, 2008 - 7:39](#)

Siteye gelen bir okurumuz. Büyük harflerle bana bir yanıt yazmış. Size teketek bir yanıt göndermek isterim ama e-mailinizi koymamisiniz. Eğer yazmamı istiyorsanız lütfen tekrar Okana Yaz kısmına gidip tekrar yazın ve e-mailinizi koyun. Teşekkürler.

8. **bahar** | [10, 09, 2008 - 13:59](#)

Ben panik oldum yazılarınızı kopyalıyorum valla.. Neme lazım site coker, birgün Okan bey vazgeçtim paylaşmıyorum bedava der falan, böyle faydalı yazıları bulmuşken kaybetme korkusuna kapıldım bir an 😊 Okan bey size transfer teklifleri gelse de bizi bırakmayın olur mu, insanların hayatlarını güzelleştiriyorsunuz, sizi bir yere bırakmayız 😊

9. [karmañçormancı](#) | [12, 09, 2008 - 7:36](#)

Sizi yeni keşfettim... hoşuma gitti:) takipteyim....
hoşkalasınız

10. [Okan](#) | [12, 09, 2008 - 7:57](#)

Teşekkürler karmañçormancı. İsmi komik. Herkez istediğini olabiliyor demekki 😊

11. [Volkan](#) | [15, 09, 2008 - 10:57](#)

Okan Ustadim, karmasik gercekleri elementlerine ayristirarak yutulabilir lokmalar haline getirebilme yetenegine ve bunu paylasabilme yontemine hayranim, tebrikler. Basarilarinin devamı dileklerle.

12. [yagmur](#) | [20, 10, 2008 - 5:17](#)

hayat biz birşeyler yapmayı planlarken başımıza gelen olağan şeylerdir.elbette bu hayat bizim ve Yüce Allah bizi sınav için gönderdi.ancak kaza,şer,bu kavramlara da inanmak durumundayız.kader deyip herşeyi Allahtan beklemekte yanlış,ben yaratırım deyip böbürlenmekte. müslümanın yapması gereken bu ince çizgiyi yakalayabilmek.

13. [Okan](#) | [20, 10, 2008 - 8:43](#)

Yagmur, yazdığın için teşekkürler. Yazında çok atlamalar var. Şöyle; Hindistanda doğsaydın insanların tekrar tekrar dünyaya gelip durduklarına inanacaktın. Budismin hakim olduğu bir dilin içine doğsaydın başka türlü düşünecektin.

İnanmak bir seçenek, otomatik değil. Kadere bizim dilimizde yaşayan bir kavram. İnanıp inanmıyacağımıza kendimiz karar verebiliriz. Kadere inanmak yada inanmamak, birisini öbüründen iyi veya kötü yapmaz. İnanarak yaşarsan ona göre bir hayatın olur... İnanmadan yaşarsanda ona göre bir hayatın olur.

Hayat biz birşeyler yapmayı planlarken bize olanlar dersene ona göre bir hayatın olur. Bu yaptığın bir atlama. Hayat benim yaratmamdan ibaret dersene buda atlama. Yani ortada gerçek yok. Hepsi ama hepsi atlama. Ne kadar güzel bir durum 😊

14. [mehmet](#) | [25, 10, 2008 - 3:06](#)

sevgili okan öncelikle şunu söyleyeyim çok iyi bir insansın va farklısın . neden farklı olduğunu daha sonraki yazılarımda açıcam . yalnız bir şey söylemek istiyorum affına sığınarak . lütfen sevgili okan yazılarında . ,,yes . ok ,,bu tarz yazmazsan inanılmaz mutlu olurum emin ol bir çok insan seni idol yapmıştır ve onlara öz türkçemizle de örnek ol . lütfen sevgili okan bunu yapabileceğini bildiğim için söyledim yoksa konu dahi etmezdim ...
sevgi ..saygılar

15. [Okan](#) | [26, 10, 2008 - 13:21](#)

Mehmet bu yazına cevap yazdım [burda](#)

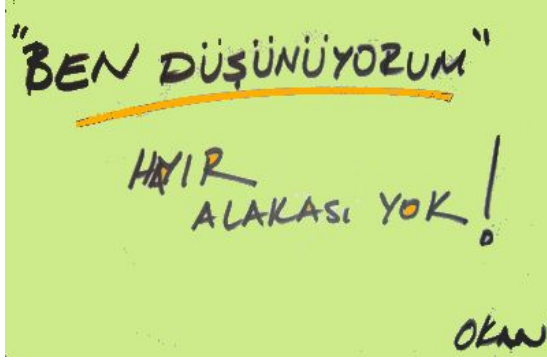
[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Kadermi? Sansmi?](#)

[Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » Düşünüyorsunuz, Düşünüyorsunuz?](#)

11/26/2008 5:12 AM

[Düşünüyorsunuz, Düşünüyorsunuz?](#)

Ben nasılım?, Görebilmek, Olabilirmi?, Sohbet September 14th, 2008

"Hocam insanin ici sikiliyor. Bir gun karar aliyorsun onlari gormezden geleyim diye iki gun uyguluyorsun, ucuncu gun gene insanin cani sikiliyor. Baska bir yolu olmalı insanin pozitifligini koruyabilmenin.. Sizin websayfanizin adresini kucuk kagitlara yazip onlara dagitmak bir alternatif mesela, oyle mi yapsak ki :)"

"Gel gelelim sürekliliği nasıl sağlayacağız? İnsan yalnızca bir süre geçmişe tutunmayıp, sonra ilk yenilgide tekrar geçmişe yada takıntısı her neyse ona sınıksız sarılabiliyor. Hatta çoğu insanın ömrü bu gel-gitlerle böyle geçiyor. yıllardır süre gelen düşünce alışkanlığını değiştirmek bu kadar kolay bir şey değil bence. Ben her yazını okuduğumda nasıl sürekliliği sağlayabildiğini düşündüm. Merak

ediyorum da hala kendine yenildiğin anların oluyor mu?"

Evet bu tip konulara biraz daha girip bakalım. Bu sitede düşüncelerinizle antreman bahsediyorum. Büyük bir ihtimalle böyle birşeyle ilk defa burda karşılaştınız. Bundan evvel böyle birşey bilmiyordunuz. Ben çok insan tanıyorum bu tip antremanları yaparak "BEN"liklerini çok değişik ve yüce yerlere getiren.

Şöyle bir yorumla başlayalım. İnsan oğlunun yapısında hep OK lik arıyan bir durumu var. Yani zorluk varsa bu OK arayan BEN'liğimiz hemen orda ve şikayet içinde yada kestirme aramakla meşgul. Hiç susmaz o hemen ağzını açar ve başlar konuşmaya. Bu yapımız ve değiştiremeyeceğiz. Bunun için bu yapımızla olan ilişkimize antreman diyorum. Aynı kilo kaybetmeye benziyor. Nasıl uğraşmak istemiyoruz o yanımızla bunlada aynı durumdayız. Hep rahata OK'ye, bildiğimiz yerlere doğru akacağız, kaçış yok. Bundan tatilleri seviyoruz. Keyif yapmayı seviyoruz, çok paramız olursada hemen gideceğimiz yer orası. Biz her yerde rahatlık arayan mahluklarız.

Mutlu olmak için ne yapılır diye sorulduğunda, BEN'likler çözülür demiştim ve o yazıdada BENlerin nasıl çalıştığını yazmıştım. Biz hep birşey karşısında BENiz demiştim. Burdada karşımıza alacağımız şey "düşüncelerimiz" Bizim düşüncelerimize dönük BENimiz varmı? Evet bu soruyu haliyle hiç sormadınız (Siteye ilk defa geliyorsanız Derslerden başlayın yoksa çok saçma geliyor bunlar size). Şu anda sizin böyle bir BENiniz yok. Çünkü siz düşüncelerinizin siz olduğundan eminsiniz. Siz sanıyorsunuz ki "BEN düşünüyorum" ne yazık ki siz düşünmüyorsunuz, düşünceler sizi düşünüyor. Yani bir yerden başlıyor düşünceleriniz, yaptığınız bir yorumdan, ondan sonra rotası bozuk bir seyahate çıkarıyor o düşünceler sizi ve bu yolculuğun sonunda siz bir BEN olup kalıyorsunuz ve bu BENi beğenmiyorsunuz. Çünkü bu BEN istediğinizi yaratmaktan sorumlu olmak istemiyor. Rahatca istediğini elde etmek istiyor o BEN.

Bakın yukardaki soruları sorarken hakikatten anlamayan bir insan var gibi duruyor değilmi. Ama şimdi söyle bir yorum yapsam ne dersiniz? Bu soruları soran BENlik rotası bozuk seyahatlerle bir yere gelip ondan sonra düşünmek istemeyip bana cevap verseler OK olsam diyen bir BENlik değilmi? Sizi bu soruları soracak BENE getiren o rotası bozuk düşünce yolculuğunuz. Düşünce sıkıntısı içinde oturmaya sevmiyorsunuz, çünkü OK olmanız lazım. Komik değilimi?

Evet düşünceleriniz rotasız bir şekilde bir yere getiriyor o BENliğinizi. Yani düşünceler sizi düşünüyor. Bu rotasız düşüncelerden yaşanmaz... Bunun için düşüncelerimiz biz değiliz diyorum. Ozaman nerden yaşıycaz? Verdiğimiz BEN buyum yada BEN bunlarım sözümüzden. Bu yüzden düşüncelerimize dönük bir BEN gezinmesi lazım ortada hep ki o rotayı bozup giden kafayı yönlendirsin tekrar verdiğiniz BEN sözüne döndürsün sizi.

Duygularımız biz değiliz. Düşüncelerimizde biz değiliz. Bu kafamızda gözlerimizi açtığımız andan itibaren konuşmaya başlayan ve taki akşam uykuya dalana kadar susmayan, yorum yapan, gözlerimizin tam arkasındaki o ses biz değiliz. Radikal değilim. Dediğim gibi isterseniz tutun, isterseniz atın. Ama hatırlatıyorum, bu Zenlerin, Budistlerin yaptıkları meditasyonlar antremanlar hep bu sesle ilgili. Oturup saatlerce düşüncelerini seyrede seyrede, sessizliğe geliyorlar. Anlaması mümkün değil. Hiç gül koklamamış bir insana gülün nasıl kokduğunu anlatmak gibi bu. Ama isterseniz o derecede antreman sitede açık.

Ben bu antremanları yüce kılıyorum. Ben kedimle uğraşma mutluluk diyorum. Ben rotası bozuk seyahatlere çıkıp takılınca heyecanlanıyorum "ne güzel bir yere geldim gene görmediğim birşey var. Ne acaba?" diyorum. Sizide böyle bir oyuna davet ediyorum.

Tabi sitenin adını küçük bir kağıda yazıp "tamir" edilmesi gereken insanlara verirseniz veya oraya buraya bırakırsanız oda olur. 😊
Buda rahat BENin eseri... Kolay ya...

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Kadermi? Şansmı?](#)

Bir sonra: [Kuyunun Dibi.. Bencilliğin Zirvesi](#)

9 Yorum "Düşünüyorsunuz, Düşünüyorsunuz?"

1. Nuri | [14, 09, 2008 - 21:44](#)

Yani bir sanal Ben yaratıp BENi mi seyrediyim... o kotu bir film seyretmeye benzer hocam yazık sanal Benime... Saka bir yana fena fikir değil....şimdi sıra geldi, sikateyci bir sanal Ben mi yaratsam yoksa neselimi...sanırım tarafsız olursa iyi olur. Ama tarafsız bir sanal Ben yaratmak'da ZOR olur diyecem ama gene DİLİmin esir olmuş olacağım....bu öğrettiklerinden kaçacak bir delik bulamıyorum....bravo hocam.

2. Okan | [15, 09, 2008 - 4:11](#)

Sağol Nuri.

3. disillusionment | [15, 09, 2008 - 14:01](#)

Aynen dediğin gibi üstad o rotasız düşüncelerle yaşanmıyor, eski BENde çok kere "yeter artık düşünme bu saçmalıkları yeter" deyip genede rotayı bozan o düşüncelerin esiri olmaktan kendimi alıkoyamazdım. Bir süredir her gün kendi düşüncelerimle kendimle uğraşıyorum.Vakit buldukça gün içinde verdiğim BEN sözüne dönük düşüncelerimi düşünüyorum. Bir de her akşam günümün nasıl geçtiğini, ne yaptığımı, gün boyu insanlar yada olaylar karşısında neler düşündüğümü düşünüyorum, ve özellikle bunun çok faydasını görüyorum. Bazı akşamlar, gün içinde söz verdiğim BEN hakkında düşünmeye üşendiğim günlerde, eski BENin pörtlediğini farkediyorum, o zaman yine sorun başgösteriyö.Ama sürekli kendime verdiğim sözden hareket ettiğimde, sanki iç dünyamda mucize gibi birşey oluyor,kendimi rahatlatmış, huzurlu, mutlu ve tatminkar hissediyorum.Şu sözlerin kesinlikle çok güzel: "Evet düşüncleriniz rotasız bir şekilde bir yere getiriyor o BENliğinizi. Yani düşünceler sizi düşünüyor. Bu rotasız düşünclerden yaşanmaz... Bunun için düşüncelerimiz biz değiliz diyoruz. Ozaman nerden yaşaycaz? Verdiğimiz BEN buyum yada BEN bunlarım sözümüzden. Bu yüzden düşünclerinize dönük bir BEN gezinmesi lazım ortada hep ki o rotayı bozup giden kafayı yönlendirsin tekrar verdiğiniz BEN sözüne döndürsün sizi."

4. Okan | [15, 09, 2008 - 14:12](#)

Disillusionment 😊 Türkçemizde bir laf vardır TAVIR ALMAK diye. O arsız düşüncelere karşı nasıl bir TAVIR alarsınki, senin günlerini çalıştırsın? Soruyum dedim.

5. Okan | [15, 09, 2008 - 14:15](#)

Disillusionment, Birde şunu bil. Bin kişiden bir kişi senin bu dolandığın yerlerde dolanmıyor. Bilmiyorlar bile. Mevlananın bir sözü. *Bir beste ol ardından hasretle söylesinler.* Bu yolculuğa hoş geldin.

6. disillusionment | [16, 09, 2008 - 17:16](#)

Ne zaman o arsız düşünceler aklıma gelse(artık çoğunu farketdiğimi sanıyorum),alaycı,umursamaz bir tavır takınıyorum onlara karşı,konuşun konuşun, nasılsa ben şimdiki BENden hareket edecem,sizden değil,siz ne dersiniz deyin,ne yaparsanız yapın gibi bir hale bürünüyorum.Bir de her seferinde gülümsüyorum, komik buluyorum o düşünceleri, eski BENi yada o anki eski BENin düşüncelerinin geri gelmesini. Ya da şey diyorum, ooo genemi geldiniz,hoşgeldiniz şimdide güle güle 😊

7. [Okan](#) | [16, 09, 2008 - 17:49](#)

disillusionment..... Bravo...

8. [ben](#) | [01, 11, 2008 - 10:17](#)

Okan Bey merhabalar,
dun gece mutlulugu kisilerde, mekanda ve olaylarda aramamaya sadece kendi icimde aramaya karar vermistim. birde bu sabah mutluluk icin yazilanlari okumak icin google da aradim 😊 sitenizle karsilastim..gerçekten bu karsilasma beni mutlu etti..butun gun isyerinde yazilarinizi okudum. yazilanlarda ve sorularda kendimi buldum. kendimi yani beni, ruzgardaki yapragin savrulmasi gibi dusuncelerin etrafinda savrulurken buldum..ben, dusunceleri yönetemiyor..ben=duygu+dusunce oldugunu saniyordu..duygulari ve dusunceleri olusturan aslinda benim..onlar beni degil..anlam makinasi yaziniz beni cok etkiledi.anlamlandirdigim kisiler ve olaylar duygu ve dusuncelerimi olusturuyor ve ben bu duygu ve dusuncelere kendim gibi inanıyorum.oysa anlam yuklemedigim zaman hissettigim iyi ve kotu duygular yada dusunceler olusmuyor.bir suredir kendimle ugrasiyorum ama sistematik olmayan bir ugrasiydi bu.yazilarinizi okuyup yorumlayinca kendime karsi hazir dinleyislerimin ne kadar cok oldugunu farkedip, kendime aci cektirdigim icin uzuldum.belkide dediginiz gibi bunu yaparken mutlu olmektense hakli olmeyi tercih ettim. hakli olmak birseye yaramiyor. cunku dogru ve yanlisi, iyiyi ve kotuyu yine bizim algilarimiz ve bizi yoneten dusuncelerimiz olusturuyor..suanda hissettigim sey: mutlu olmak ne kadar kolaymis oysa hep uzaktaymis gibi su olursa, suda gecerse deyip mutlu olacagimi dusunerek mutsuz olmayi kolaylastirmisim.bu durumun surekli olabilmesi gerçekten sistematik bir dusunce yapisini ve eylem toplulugunu gerektiriyor. bunu birkez hissedince eskiye donmek istemeyecek kadar guzel oldugunu da farkediyorsunuz bunun icin ugrasmaya deger. herkesin ugrasisi farkli olabilir ama siteniz, herkesin kendi yonunu bulmasinda yardimci olacagini dusunuyorum. Okan bey, bende bu isigi yakmamda yardimci oldugunuz icin cok tesekkur ederim.

9. [Okan](#) | [01, 11, 2008 - 13:44](#)

Ben, ne güzel. Tebrik ediyorum kendini kendine konu yaptığın için. Tebrik ediyorum kafanın dışında hiç bir yerde problem olmadığını görmeye çalıştığın için. Sorun olursa yaz lütfen. Hayatında değişiklikler olursa "Size ne oldu?" kısmına yazarsan herkeze katkı olur. Teşekkürler. Siteyi paylaş lütfen.

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Düşünüyormusunuz, Düşünülmüyormusunuz?](#)

[Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Kuyunun Dibi.. Bencilliğin Zirvesi](#)

11/26/2008 5:13 AM

[Kuyunun Dibi.. Bencilliğin Zirvesi](#)

[Görebilmek, Olabilirmi?, Sohbet September 25th, 2008](#)

Evet bu siteyi okuyupta bir türlü değişmeyenlere sesleniyorum. Şu tip şeyler söylüyorlar:

"mrb okan bey. ben değişemiyorum sitenizi okuyorum ama gene aynıyım napıcım bilmiyorum. derya ya burda katılıyorum siteyi okuyun demeyin nolur bazen hiç bişey anlayamıyorum çoooook mutsuzum çok hep ağlıyorum nedenini bilemiyorum da? of of ..."

"neden insan her seyden subhe eder, neden herseyi istedigini gibi olmasını ister, nasıl elindekilerle mutlu olmasını öğrenmeliyim. lutfen yardım edin.cok mutsuzum "

Şöyle başlıyorum. Ben psikolog değilim, filozof değilim. Yani bu konularda bir üniversiteden almış olduğum diplomam yok. Yazdıklarım kendi görüşlerim. İsterseniz tutun, isterseniz atın. Ama bu

cümleri okuyorsanız, zaten çok şey denediniz ve hala işler yürümüyor. Yazdıklarımı okuyun ve önerilerimi bir deneyin. Denerseniz hayatınız değişir. Denemezseniz belki değişir belki değişmez.

Siteye ilk gelenlere diyorumki, siteyi okuyun. Bu çok önemli. Sebepide şu. Yazdıklarımın hepsi bir mantık üzerine kurulmuş vaziyette, yani merdivenin son basamağına atlamak yok. Bunu gerçek hayattada deneyip duruyorsunuz zaten. Mutluluğu aşı gibi istiyorsunuz. Şu son basamağa atlıyiveriyim diyosunuz.... OLMAZ... OLAMAZ. Önce, artı, eksi, çarpma, bölme, sonra cebir sonra kalkulus. Bir tek toplama biliyorsanız cebir öğrenemezsiniz. Kalkulusuda cebirsiz öğrenemezsiniz. Hep sırayla ve her adıma hürmet edip hakkını vermeniz lazım.

Dersleri ve yazıları okuyup anlamanız için belli bir HAL(BEN olmak) içindeyken okumanız lazım. Sizde HALiniz öyle bir yerdeki, ne okumak istiyor, nede okuduğunu anlamak istiyor. Yani belli bir yerde yapışıp kalmış bir HALiniz var (BENliğiniz var).

Durum böyle olduğuna göre ilk vazifemiz sizi bu HALinizden bir müddet çıkarıp dersleri ilgiyle çalışacak bir HALE getirmek. Ve şu anda kafanızdan geçenleride biliyorum, "ay gene başladık. Bana birşey söyleyiversede hemen işler düzelse" gibi düşünceler. Özür diliyorum. Ne bende, nede başka birisinde, sizde bir mucize yaratacak bir sihir var.

Buna rağmen çok güzel bir haberim var: Sihir sizde. Yani bulunduğunuz yerden çıkmak sizin yüzde yüz elinizde. Çünkü mutsuzluğunuzun odağı sadece ve sadece düşünceleriniz. Sizin dışınızda sizi mutlu veya mutsuz edebilecek hiç bir şey yok. Nerden biliyorum bunu? Çok basit.... Soru: Bu dünyada sizin hayatınızı - aynı şu anda olduğu gibi - sizden isteyen bir insan varmı? Yani elimde olsa, gitsem dünyada başka insanlara sizin hayatınızı olduğu gibi göstersem ve desemki; bu hayatı istermisiniz? Buna "evet lütfen benim olsun bu hayat," diyecek insan varmı? Var tabi, mutlaka var, her an var. Yani sizin hayatınızı yaşamak isteyen, sizin hayatınıza sahip olmayı bir mutluluk olarak gören insan var bu dünyada. O zaman konu şu: Siz kendi hayatınızı niye istemiyorsunuz? Sizinle, sizin hayatınızı isteyen insan arasındaki tek fark kafalardaki düşünceler.

Birgün başladınız bir yerden ve düşünce, düşünce geldiniz kuyunun dibine. İnanın bana düşünerek geldiniz. Olanlara verdiğiniz anlamlarla geldiniz buralara. Ve hayat bugün tamamen kendinizden ibaret oldu. Yani çok mutsuzsunuz ama bencilliğinde zirvesindesiniz ve farkında bile değilsiniz ne kadar bencil olduğunuzun şu anda. İspat istiyorsanız bakın etrafınızdaki insanlarla, işinizle gücünüzle pek alakanız yok, her adımda kafanızın içinde yaşıyorsunuz, herşey kendinizle ilgili, kendinize dönük. Ve artık öyle bir yerdesinizki mutsuzluk bir HAL halinde sizde ve niye böyle olduğunu bile bilmiyorsunuz. Yani "Niye mutsuzsunuz?" sorusunun cevabını bilmiyorsunuz.

Yapışıp kalmış durumdasınız o düşünclerinize. Ve fiziki bir dünyada bulunmanıza rağmen hep kafanızın içinde yaşıyorsunuz ve çıkmıyorsunuz ordan. Problemlerinizin bazında düşünceleriniz yatıyor. Sizin kafanızda alıştığınız ve hep gittiğiniz yerler var. Hatta fiziki dünyanızda bile kurduğunuz düzenler ve sistemler var bu HALinizi muhafaza eden.

Evet bu yapışıp kaldığınız yerden çıkmak ilk işiniz. Düşüncelerinizi durduramayacağınıza göre onlara yeni bir uğraşı vermeniz lazım. Önerim şu: Başka bir insana veya insan gurubuna hizmet etmek... Bu hayatınıza iki şey sokacak. Bir; fiziki dünyada bir şeylerle uğraşacaksınız, kafanızdan çıkacaksınız. Diyelim bir yurttan gönüllü oldunuz; her gün yada her hafta oraya gideceksiniz, bunun için hazırlanacaksınız. Yeni insanlarla tanışıp konuşacaksınız beraber birşeyler yapacaksınız. Bu durum düşüncelerinizi rayından çıkaracak. Hayatınıza girecek ikincişey ise dünyada başka insanların olduğunu ve hayatın sizden ibaret olmadığını göreceksiniz, hisedeceksiniz bunu, kafa olarak anlıyorsunuz ama hisetmiyorsunuz bunu.

Bir ay belki bir hafta hatta bir gün bile sizi silkeliyebilir. Ve başka insanlara hizmet etmeye inat edip devam ederseniz belli bir zaman sonra HALinizin değiştiğini farkedeceksiniz.

Tabi, şimdide şöyle düşünceleriniz var: "Ben uğraşamam bunlarla." "Nereye gidip yapıcım böyle şeyler?" "Vaktim yok zaten..." Bunların hepsine "sebepler" diyelim. Fiziki dünyada sebep yok. Sebep kendinize söylediğiniz, sizi sorumluluktan kurtaran bir yalan. Ne kadar gerçek görünürse görünsün... yalan. Eminim çok güzel sebepleriniz var ama yalan. Bulduğunuz yer daha rahat benim söylediklerimi yapmaktan ve o gerçek gibi görünen sebepleriniz kendinizi bu durumda tutan yalanlar... Hayatın bir sırrı şu: Ya sebepleriniz yaşar, yada istedikleriniz.

Sizden haber almak istiyorum. Yeni bir kısım açıcım sitede "Talebeler" kısmı. Önerimi ciddiye alıp yapanlar için. Gelip paylaşın yaptıklarınızı... buda hizmet. Buraya mutsuzlar geliyor. Kendileriyle uğraşmak isteyen insanlar geliyor. Mutluluk yolculuğuna çıkmış insanları görsünler. Sizin için bir sayfa açmamı istiyorsanız yazın aşşağıya.

Sizi bir Çin ata sözü ile bırakıyorum: "Karanlığa küfür etmektense, karanlıkta bir mum yakın.... "

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Düşünüyorsunuz, Düşünüyorsunuz?](#)

Bir sonra: ["Yes" "OK" ... EGO?](#)

13 Yorum "Kyunun Dibi.. Bencilliğin Zirvesi"

1. [disillusionment](#) | [25, 09, 2008 - 16:16](#)

Bence "Talebeler" diye bir kısım açmayın Okan bey. "Size ne oldu?" diye bir kısım ve forum açtınız, kaç kişinin yazdığını görüyoruz. Yazmak isteyen bu yazının altınada yazar. Biz insanlar kendimiz için düşünmenin, kafa yormanın, çabalamanın bir erdem olduğunun farkında değiliz henüz, kaldı ki ben sizin bu önerinizi kimsenin yapmayacağını, yapmak istese de yapamayacağını düşünüyorum. Zaten Türkiye'de öyle çocuk yuvalarına yada yaşlı bakımevlerine herkesi almıyorlar. Ben 4 sene önce psikologumun tavsiyesiyle bir çocuk yuvasında gönüllü çalışmışım ordan biliyorum 😊 Ama birilerine hizmet etmek isteyen, kendi için uğraşmak isteyen gene bulur, yaratır, komşunuz olabilir, yaşlı bir akrabanız v.s... Şimdi bu yorumu okuyanların kafasındaki soru şudur "Eee yuvaya gitmek işe yaradımı?" Beni o dönem kesinlikle saplandığım yerden çıkarmaya yaramıştı. Ama benim için hep bir şeyler eksik kalıyordu, içten inanamıyordum yeni düşüncelerime, kendime, hep düşünce dengesizliklerim oluyordu, hep bir bütünlük eksikliği vardı, Okanın yazdıklarını okuyana kadar. benim kendimle uğraşım uzun yıllara dayanıyor, okan benim için son nokta oldu. Başka insanlar için ise düşüncem şu: Başlayın, ne zaman son noktayı koyarsınız bilinmez, kimse bilemez, ama bugün Okanla başlayın. Okanın yazdıklarında farklı bir tad, bütün bir düşünce sistemi var. Nerden düşünürseniz düşünün, nerden bakarsanız bakın, Okanın yazdıklarından kaçamayacağınızı görürsünüz. Daha iyisini bulamayacağınızı iddia ediyorum.

2. [Okan](#) | [25, 09, 2008 - 19:51](#)

Disillusionment, hoşgeldin. Ben kolayım. Peki açmıyalım. Foruma alalım talebeleri.

Şimdi sana bir kaç şey yazıcam. Bu yazdıklarım sadece sana çünkü bu konuları hayatına birhayli oturtmuş bir insansın artık. Yazıcaklarıma temizlik diyelim.

Yukardaki yazıyı yazanın insanlara genel olarak dönük bir BENi var. Bu insanlara pek güvenmeyen bir BEN. Bu "Kadermi? Şans mı?" yazısında bir metod kullandım Hep-Hazırda-Dinleyiş'leri bulmak için. Eğer istersen, bir kağadın başına "İnsanlar" yaz ve boşalt kafadaki düşünceleri kağada. Ama cevap kalmıyınca kadar yazıcağsın. Yani resmen boşalt kafadaki insanlar hakkındaki düşüncelerini.

İkinci iş, o yazdıklarını şöyle bir okuduktan sonra şu soruyu sor kedine: "Nasıl bir insan öbür insanlar hakkında böyle düşünür?" Bu seni öbür insanlara dönük benliğine baş başa bırakacak.

Üçüncü iş, insanlara dönük böyle bir BENliğin olması, senin, yakınlarının, öbür insanların, bu gün ve ilerde hayatında ve hayatlarında, nelere mal oluyor ve olacak? Bunları yaz kafanı boşalt. Bu son sorunun cevaplarını yazarken sana birşey olacak. Bu böyle yürümez gibi birşey. Onuda bana anlat.

Tabi, hiç bir şey yapmak zorunda değilsin ama şunu söyleyim sana. Benim 500 sayfa kalınlığında 4 defterim var bu tıp antrenmanlarını kapsıyan. Seni davet ediyorum antrenmanlarını arttırmaya ve kendine kaçacak yer bırakmamaya.

Sana büyük saygım ve sevgim var. Teşekkür ediyorum yüceliğinle uğraştığın için. Teşekkür ediyorum sitede paylaşarak başkalarını dürtüğün ve onları bende yapabilirime getirdiğin için. Karanlıkta bir mummusun nesin 😊

3. [Okan](#) | [25, 09, 2008 - 20:05](#)

Disillusionment, şimdide şu senin bir yuvada çalışmanla burda önerdiğime bakalım.

Mutsuzluk tip, tip. Seninkinde hiç değiştiremeyecek bir durum vardı, ve sen bunu bilerek bu yuvada çalıştın ama ne zamana içeriye döndün biliyordun fiziki dünyanda değişmeyecek bir şeyler olduğunu. Seninki hayat boyuda yapsaydın migrene

aspirin almak gibi olurdu.

Burdaki yazıyı ben genelde bir mutsuzluk içinde olup neden olduğunuda bilmiyenlere yazdım. Bu HALdeki insanlar genelde depreyondayım derler, mutsuzum derler. Neden dersin, bilmiyorum derler.

Böyle bir insanda, başkalarına hizmet etmek o insanın kendine dönük olan BENini yüceltir. Ve fiziki dünyadada bir problem görmedikleri için eski yapıştıkları yerlere geri dönmeyebilirler.

Ve evet, maksat kendilerine olan BENlerini belli bir yere getirdikten sonra sitedeki yazıları okumaları. İşte ozaman çalışmaya hazır olacaklarına inanıyorum.

Tabi bilmiyorum olurmu olmazmı ama mantık takibime güveniyorum. Birde insanlara doğru yarattığım güven dolu BENliğimden dinliyorum onları. Onlara güvenmek için bir delilim yok sadece bu dinleyişi seçip yaratıyorum.

Şöle söylüyim; bir masanın üzerine tohumu koyup ona bakıp, büyü lan tohum demek var. Birde o tohumu ekip, sulayıp beslemek var ki içindeki hayat çıksın. Ben diyorumki tohumdada olduğu gibi her insanda bir yer var, bir güç var yücelmeye muktedir. Oralarına konuşuyorum insanların, oralarını dinliyorum.

Gene teşekkür geldi içime. Teşekkürler Disillusionment.

4. **disillusionment** | [26, 09, 2008 - 7:28](#)

Evet Okan aslında yorumda yazmayı atladığım nokta, benim olayımın bu yazıyı yazma sebebin olan insanların olaylarından çok farklı olması. Ben fiziki bir gerçeği kabul etmedim yıllarca,hayatımı değiştiremeyeceğim birşeyin değişmesini isteyerek,umut edip,bekleyerek,çalışarak geçirdim. Bu yüzden yurt olayı benim için geçici bir aspirin gibiydi.

İnsanlara dönük BEn konusunda tespitlerin kesinlikle çok doğru.İnsanlara güvensizliğim ha bire pörtleyip duruyo,şu aralar beni en çok bu rahatsız ediyö hatta.İnsanlara karşı hazırda dinleyişimlerim sürekli aklıma geliyor.Bu akşam yazmaya başlayacağım,bir defter yapacağım antrenmanlarım için,seninle paylaşırım.

5. **Okan** | [26, 09, 2008 - 8:17](#)

disillusionment, gene teşekkür ediyorum.

6. **disillusionment** | [29, 09, 2008 - 10:24](#)

9 gün bayram tatili girdi araya Okan,sana yazamadım,misafirlerim var,kendimle uğraşmayı ihmal ettiğimi sanma,benim işim bu 😊 Senin,ailenin ve diğer tüm okuyucuların bayramını kutluyorum 😊

7. **Okan** | [29, 09, 2008 - 13:12](#)

disillusionment, teşekkürler. İyi bayramlar.

8. **fulya** | [17, 11, 2008 - 13:50](#)

selam okan dün geceden beri hayatımdasın ama içimdeki yolculuk ilk defa bu kadar aydınlık sabah sorularına cevap bulmak inanılmaz güzeldi önemsendiğimi hissettim.zaten bu anlaşılma ve önemsenme ihtiyacının bi önüne geçebilmeyi başarsam.ancak baltaşlardan nüve danışmanlıktan işim gereği iletişim üzerine pekçok seminer aldım ve bunlar öğretildi yıllarca ve pek tabii empati hizmet sektöründe fazlasıyla gerekli.bu arada kendimi anlamayı unutmuşum meğer.şimdi doğum sancıları çekiyorum tamirat değil evet geçmişin hatalarını düzeltmek değil yeniden doğmak istiyorum.yeni bi bina inşa etmek gibi taşları yeniden oturtmadan önce yazıların ve insanların soruları bana ışık tutuyor çok teşekkürler.bugün tüm kafamdaki şeyi şu an bu sayfada bulmak önce heyecanlandırdı sonra tıkanımdı.benim pekçok insana göre tuzum kuru fazlasıyla şanslıyım.sağlığımda yerinde ailem her zaman destek iyi bi işim var kendi kendime yetebiliyorum pekçok ülkeye seyahat ediyorum iş gereği dostlarım da var hatta bugün kanalı ayarladım sevgiye ve bi kırgınlık uzun zamandır süren çalan telefonla aramasıyla bitti.ancak ben bencil yaşadığımı düşünüyorum bu noktada herşey bana dönük ne kadar hizmet

sektöründe de çalışsam karşılığında maaş alıyorum.varlığımın hizmet ettiği kutsal bi amaç yok.maneviyatımı zenginleştirip olgunlaştırırken başkalarına da faydası olan bi misyonum yok.vizyonda herşey düzgün cilalı anlıycan ama ambalajın içi yavan boş.34 yaşındayım 20li yaşalar tamam umarsızca geçti hayat kavgasında ama kırkıma geldiğimde 30 lu yaşlarım için mazeret bulmak istemiyorum.çocuklara korkunç bi düşkünlüğüm var ama kendim çok istememe rağmen cesaret edemedim evliliğimde.çünkü bu bir takım çalışması keendi egolarımı tatmin etmek adına yapamazdım neticede öyle veya böyle pekçok çocuk var yalnızlıklarına benim sebep olmadığım.yıllardır sadece düşündüm ama cesaret edemedim korktum bu çünkü bi heves olmamalı onların dünyasına girip sonra başka uğraşlar edinip ya da kendini tatmin edip çıktığın bi uğraşta araç olmamalı.gerçek amacım mı diye yoklamaktayım hala kendimi.biliyorum ki kayak dalış vs tüm hobiler alınacak diplomalar sadece bana yönelik o yüzden isteksizliğim keyif almama rağmen.frankl kitabını yarın alacağım sanki bişey bekliyorum.bana arama demişsin arayıştasın demişsin bastığım zemini kabul etmiyorum ve aradığım için seni yazılarını buldum.tüm antenlerimi açtım kitabı okuyup bitirene kadar harekete geçme niyetinde değilim önce BEN i oluşturup yeni baştan öyle başlamalıyım diyorum.ne dersin?Artık esen ters bi rüzgarda bile sapasağlam ayakta kalmak dengede olmak istiyorum.

9. [Okan](#) | [17, 11, 2008 - 14:09](#)

Fulya... yazıcam sana, yazında sana göstermek istediğim şeyler var. Ben teşekkür ediyorum kendinle uğraştığın için.

10. [fulya](#) | [17, 11, 2008 - 14:29](#)

merakla bekliyorum okan ve kağıt kalem elimde yazıyorum okudukça hatırımda kalması gerekenleri çok keyifli bi yolculuk bu yazılarında dolaşmak BEN le.okul çağıma döndüm sanki o kadar çok şey var ki gün içerisinde hatırlamam gereken arada bi çıkarıp notlarımı kopya çekebilirim kısa bi süre en azından.ben doğana kadar ilan edene kadar önce bi antrenman yapma niyetindeyim.

11. [Okan](#) | [17, 11, 2008 - 15:01](#)

Fulya, çok analitiksin 😊 Sadece burda şunu söylüyüm. Bir gün hazır olamayacaksın o gün hiç gelmeyecek. Maksat adım atıp antremana girmek. Antremanıda bir yere erişmek amacıyla yapmayacaksın. Antremana gelmek hep maksadımız. Buda varoluş cesareti. Güldürdün beni... 😊 Birde unutma bunlar sadece benim görüşlerim doğru veya yanlış değil. Seni çağırıyorsa kullan yoksa kendin yarat OK?

12. [fulya](#) | [17, 11, 2008 - 15:28](#)

yanlış ifade etmiş olabilirmiyim acaba kendimi?tüm dersleri son yazıları tekrar okudum notlar aldım şimdi konular bölümüne geldim arada yazılanları okudum eleğimde eliyorum ama hiç çer çöp çıkmadı.sizce antremana çoktan girmedim mi acaba?görüşleriniz benim için önemli.BEN i ilan ettiğim noktada tüm bildiklerimden ve okuduklarımdan sorumlu olduğuma göre tembellik yok zaten.kendimle oynayacağım hoş bi oyun gibi BEN i büyütüp olgunlaştırmak adına.bir önceki yazıma cevabınızı sabırsızlıkla bekliyorum.

13. [Okan](#) | [17, 11, 2008 - 15:40](#)

Fulya 😊 biraz haffletmeğe çalıştım. Çok ciddi geldi bana yazdıkların. Ama anlıyorum hakkını vermek var herşeyin. Devam. Evet antremana başladın. Ben başka türlü bir antremandan bahsetdiyordum ama farketmez. Bir önceki yazına yazınca bunuda açıkların.

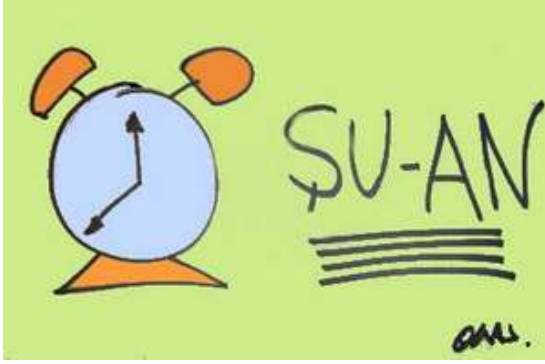
[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Kuyunun Dibi.. Bencilliğin Zirvesi](#)

[Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » "Yes" "OK" EGO?](#)

11/26/2008 5:13 AM

["Yes" "OK" EGO?](#)

Ben nasılım?, Görebilmek, Olabilirmi?, Sohbet October 25th, 2008

Mehmet siteye şöyle bir öneride bulunmuş. Kibarca 😊 Teşekkürler.

sevgili okan öncelikle şunu söylüyüm çok iyi bir insansın va farklısın . neden farklı olduğunu daha sonraki yazılarımda açıcam . yalnız bir şey söylemek istiyorum affına sığınarak . lütfen sevgili okan yazılarında . ,,yes . ok ,,bu tarz yazmazsan inanılmaz mutlu olurum emin ol bir çok insan seni idol yapmıştır ve onlara öz türkçemizle de örnek ol . lütfen sevgili okan bunu yapabileceğini bildiğim için söyledim yoksa konu dahi etmezdim ...sevgi ..saygılar

Mehmet, anlıyorum. Bana yazmak istediğim bir konu hakkında ön ayak oldun bu yazınla, teşekkür ediyorum. Ego hakkındaki görüşlerim

sorulmuştu bu yazıyı orayada getiricem.

Her zaman ki yerden başlayalım. Yazılar sadece bakış açıdır doğru veya yanlış değildir. Okuyupta beğenirseniz tutun, beğenmezseniz tıklayın geçin lütfen.

Mutluluk hep düşünerek bir yere gelmekten ibaret. Sitedeki yazıları okuyorsanız ve bunu kendinizdede gördüyseniz artık anlıyorsunuz. Siteye ilk defa geliyorsanız lütfen derslerden başlayın.

"Düşündürmek" olayını hayatımın bir emeli olarak ilan ettiğim için Mehmeti ve tüm okurları gene düşündürmeye çalışıcam burda.

Şuradan başlayalım Mehmet; "idol" kelimesini kullanmışsın yanıtında. Bunun Türkçe olduğunu sanmıyorum. Hatta bildiğin gibi Türkçemizde bir çok Arapça, Farsça hatta hatta Latin bazlı kelimeler var. Eğer emelin Türkçeyi temiz tutmaksa bunu kendine bir hayat uğraşısı olarak ilan edersin... ona göre bir hayatın olur... etmezsende ona göre bir hayatın olur... İkisinin ortası hep mutsuzluk. Ya ayağının altındaki yer gibi kabul et bu durumu yada uğraşıcam diye ilan et, başla bu yolda adım atmaya.

Siteyi çalıştıysanız "meli malı"nın ne olduğunu biliyorsunuz. Mehmetin yazısında saklı "meli malı" var ve ne zaman ortada "meli malı" var o zaman ortada, güç kaybı var. Ve mutsuzluğumuzun odağı bu bilmeden saplı olduğumuz yerler. Oralara girmezsek, ve yüzde doksan dokuzumuz hiç girmez oralara (bu benim tahminim) düşünlerimiz hep tozlu,, bulutlu. Ama sadece oraya girince ve düşüncelerimizi temizliyin hatta sadece temizlemeye çalışınca bile, hürriyete kavuştuğumuzu biliyorum. Ancak o zaman mutluluk yaratan bir insan olabileceğimizi biliyorum.

"OK" veya "Yes" kullanma deyince bir "meli malı" var ama onunda arkasında onu "meli malı" yapan bir inanç yada emel var. İlk işimiz onu bulmak ve cümlelendirmek. Mesala şöyle olabilir: "Bu tip kelimeleri kullandığımızda, Türkçemizden bir şeyler kaybediyoruz, bu da Türklüğümüzden kayıp oluyor. Ve Türklüğümüz kaybolmaMALI". "Eee.... tabi kaybolmaMALI" diyesi geliyor insanın. İşte bende oralara gidip sorular soruyorum. "Niye kaybolmaMALI?" Bunlar gitmediğimiz yerler. Farkındamız... Yunanlıda aynısını yapıyor, Fransızda aynısını yapıyor, Amerikalıda, İngilizde, İranelide, İsrailide. Hepimiz aynı şeyleri yapıyoruz ve nerde doğsaydık ordakini yapacaktık. Burda veya orda doğmamız bir kaza. Bugün yada millattan önce 5000 yılında doğmuş olamızda kaza. Komiğin ötesinde bir durum.

İnsan "BEN buyum" dediği yerlere dikkat etmeli derim. Çünkü bu söylendiği an "BEN bunlar değilim"de söylenmiş oluyor ve insanların arasına mesafe konuyor. Yani bir "Ayrım" başlıyor. Bu bütün insanlık için geçerli. "BEN Türküm... "BEN Yunanlıyım"... "BEN İstanbulluyum"... "BEN Afyonluyum"... "BEN mühendisim"... "BEN şairim"... "BEN fakirim"... "BEN kadınıam"... "BEN erkeğim"... "BEN ağayım"... "BEN en küçüğüm"... "BEN müslümanım"... "BEN hıristiyanım"... "BEN Adalet partiliyim" "BEN Beşiktaşlıyım"... O kadar çok varki. Bunlar denildiği an "Ayrım" var ve "Ayrım" olan her yerde zulüm ve kötülük için bir odak hazır diyebiliriz. Bu "BEN buyum"ların çoğu biz doğmadan evvel burdaydı ve ben seçmeden, bir dolu "BEN bunlarım" benim için seçildi. Bende kaptırdım gidiyorum. Düşüncemi teslim etmiş vaziyetteyim.

Bu BENler iki türlü. Bir kısmı içine atıldığımız yerin, dilin, halin bize verdiği TARİHİ BENlikler. Yani, "Erkeklik" "abilik" "kadınlık" "zengin ailelik" "İzmirlilik" ... "Türklük" "Yunanlılık" "Müslümanlılık" "Hıristiyanlılık"... herhalde anladınız... İkinci tip BENlikler, hayat boyu fedakarlıklar yapıp uğraşarak yarattığımız KENDİ TARİHİ BENliklerimiz... "Mühendislik" "Doktorluk" "prensiplilik" "çalışkanlık"...gibi. Yani "Siz kimsiniz?" sorusuna verdiğimiz cevaplar.

İşte EGO dediğimiz şey bizim "TARİHİ" ve "KENDİ TARİHİ" BENlerimizi ayakta ve hayatta tutmak için savaş veren bir BENlik. Çünkü kendimizi belli bir şekilde tanımak istiyoruz. Bilmek istiyoruz.

Bakın.... Biz varya biz.... ÇOK ÖNEMLİYİZ.... ama ÇOK ÇOK ÖNEMLİYİZ. Bu "TARİHİ" BENlerimiz ve "KENDİ TARİHİ" BENlerimiz yaşAMALI ve bunlara herkez saygı gösterMELİ.... Bunlar kaybolursa BEN kaybolurum sonra.

Evet böyle yaşadığımız için dünyamız bu gün bu halde. Başka türlü yaşamak mümkünmü? Mevlana diyim..... siz düşünün. Nasıl oluyorda bir insan tüm benliğini sadece "SEVGİ"den alabiliyor? Bu fırsat hepimize açkımı?

İnsan oğlu evriminin "İkellik" döneminde daha. Taş devrimini geçmiş olabiliriz ama "Zulüm Devrim"indeyiz hala. "TARİHİ" ve "KENDİ TARİHİ" BENlerimizden hareket edip, ağızımızı açık birbirimize zulüm etmekle meşguluz hala. Birbirimizi birbirimizden ayırıp bununla gurur duymaktayız hala.

Yapabileceğimiz bir şey, kendimizde yaşayan ve bilmeden kabul ettiğimiz ve fiziki dünyada olmıyan bütün "BEN buyum"larımızı bilmek ve bunların başka insanlara kötülük getirmemesi için kendimizi hep soru işaretleri altında tutmak. Soru işaretleri şu cümlelerin sonunda... Yapacağım veya söyleyeceğim şey nasıl bir BENDen geliyor? Ve bu BEN ayırım yaratırmı, yaratmazmı? Kötülüğe odak olabilirimi?

Bütün bunların mutlulukla alakası şu. Mutluluk yaratan bir insan olmak için kötülüğe (bilerek veya bilmiyerek) fırsat vermeyen düşünce olması lazım.

Şimdide son sınav sorusunu soralım. Oda şu... Bundan milyon, hatta milyar sene sonra... benim "OK" veya "Yes" kullanmam ne değiştirir? Cevap: Hiç bir şey değiştirmez. Tabi o zaman şöyle bir durum var... "Okan... öyle dersin bu gün ne yaparsak yapalım milyar sene sonra farketmez.". En sevdiğim yere geldik. Başkalarına hizmet etmek "ŞU AN"da. Başkalarını yüce bir yerlerde bırakmak "ŞU AN"da. Başkalarını uyandırmak "ŞU AN"da. Başkalarını sevmek "ŞU AN"da. Kötülüğe fırsat vermemek "ŞU AN"da. Mutluluk yaratmak "ŞU AN"da. ŞU ANınıza nasıl bir BEN hükmetmeliki, size yaklaşan (kim olursa olsun), mutluluğa açık olan bir yer bulsun sizde?

Evet gene geldik sorumluluğa. Şimdi biliyorsunuz ve sorumlusunuz.

Teşekkürler okuduğunuz için.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: [Kuyunun Dibi.. Bencilliğin Zirvesi](#)

Bir sonra: [Armut Elma Olunca](#)

3 Yorum ""Yes" "OK" EGO?"

1. **bahar** | [26, 10, 2008 - 9:32](#)

Tesekkurler hocam! 😊

2. **alina** | [23, 11, 2008 - 6:04](#)

ya bu ne saçma bişiy ya yaşa geç takıl işte ne kurcalionuz

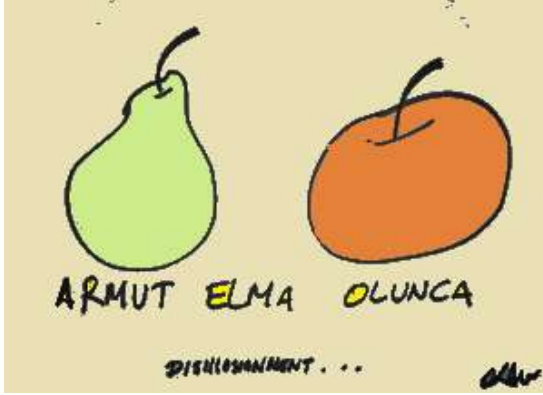
3. **Okan** | [23, 11, 2008 - 8:03](#)

Alina teşekkürler yazdığın için ve herkezin düşüncelerinin nekadard değişik olduğunu ispatladığın için.

[Go to source web page: Mutlu Olmak İstiyorum » Blog Archive » "Yes" "OK" EGO?](#)

Armut Elma Olunca

Görebilmek, Nedir anlamı?, Sohbet November 16th, 2008

Yeşim ve Nurcan siteye şu soruları koymuşlar:

okan bey yazılarınızı devamlı okuyorum kendimi tanımama kendimle uğraşmama sebep oldunuz... Ama benim 14 yaşında bi kız kardeşim var fmf hastası annemizde bi (ayağında protez var) ameliyat olmuş hala düzelemedi annem kız kardeşimle ilgilenemiyö tabi bu halde... kız kardeşim evde çok büyük sorunlar çıkariyö farkında olmadan. Okula gitmiyö hiç konuşmuyö bazen çok hırçın olabiliyö bazen de saldırgan ... hepimiz çok üzülüyoruz. Hayata küsmüş durumda Annem babam erkek kardeşim ona nasıl davranacaklarını şaşırmiş durumdalar psikoloğa gidiyor orda iyi evde yine aynı Bize ne tavsiye edersiniz onun mutlu olması benim için çok önemli ... Lütfen bana yazın

merhaba okan bey, çok güzel şeyler yazıyorsunuz, ama yinede benim yaşadığım gerçekleri değiştirmek çok zor.27yaşındayım ve bebekliğimden beri acı çekiyorum böbreklerim bebekliğimden beri rahatsız 10 sene önce nakil oldum ama genede sorunlar hiç yakamı bırakmadı. üstelik tüm yaşlıtlarım evlendi ve çocuk sahibi oldu.Benim ise dünyada en çok istediğim bir çocuğüm olması, bunun olmayacağı düşüncesi beni mahvediyor. söyleyin bana nasıl mutlu olabilirim.

Yani soru şu "Benim hayatımda öyle bir fiziki durum varki hiç bir zaman değişmeyecek. Ben böyle bir durumla nasıl mutlu olabilirim?"

Gene aynı yerden başlayalım; yazıcılarımız sadece bakış açıdır, doğru veya yanlış değildir. Maksadım düşünceyi sarsıp, okurun BENliğini bulunduğu yerden çıkarmaktır. Eğer okuduğunuz sizi bulunduğunuz yerden çıkarmıyorsa tıklayın geçin lütfen. Şunuda gene ekliyorum... Lütfen dersleri okuyun önce yoksa bu yazıyı anlamiyacaksınız.

Evet... bu tip durumlara (fiziki dünyada değiştirilemeyecek) pek çok yerden bakmak mümkün. Bu yazıda birkaç yerden bakıcaz. Birincisi "Anlam Makinası" dersinden, ikincisi "Pastanedeki Hayat"tan ve son olarakda "Kabul Etmenin Sırrı"ndan.

"Anlam Makinası" dersinin açısından bakalım bu biyolojik durumda değiştirilemeyecekler. Siteye gelen bir okurumuzun biyolojik durumuna doktorlar "Genetik Bozukluk" adını vermişler. Bakalım bu uzmanlar ne kadar doğru bir anlam vermişler bu duruma. Bilmiyorum genlere fiziki dünyada nasıl bakılıyor... farketmez... diyelimki genlere mikroskop altında bakılıyor... ve bin kişinin genlerine baktığımızda hep aynı şeyleri görürken bir kişinin genlerine baktığımızda "değişik" bir şey görüyoruz. Ve doktorlar bu "değişik"liğe "Genetik Bozukluk" dedikleri an bu "değişik"liğe bir anlam vermiş oluyorlar. Yani fiziki dünyada olan tek şey bu kişinin genlerinin görünümünün başkalarından "değişik" olduğu... bunun "bozuk"luğu bir yorum. Ve yeteri kadar uzman buna "bozuk" derse biz bozduğuz ve genetik olduğu içinde hiç bir zaman değiştiremeyeceğiz. "Bozuk" yaşamaya mahkumuz.... Bakın biz anlam vermekte hurüz. Kimse bunun münakaşasını yapamaz. Yani bu duruma herkez "bozuk" desede ben bu durumumu başka türlü anlamlandırabilirim. Bu benim özelliğim derim. Ben bunsuz ben olamam derim. Bu durumumdan dolayı ben hayata şu hediyeleri sunucam derim. Bu durumuma hayatımı çalıştıracak bir anlam vermek benim hürriyetim. Ama ben ne yapıyorum? "Bozuk" bir insan ne yaparsa onu.

Pastanedeki Hayat... Bir cumartesi günü pastaneye gittiniz amacınız oturup şöyle bir pasta yemek, yanınada bir çay. Oturdunuz etrafınızda başka insanlar var; arkadaş olanlar, çocuklu aileler, sevgililer, ihtiyarlar...her türlü insan var. Pastanızı aldınız, çayınızda geldi, cam kenarındasınız ve birden bire iri yarı bir adam ön kapıdan girdi, elindeki bir cihazın düğmesine bastı ve pastanenin camlarının arkasına demir parmaklıklar indi, bütün kapılar kapandı ve kilitlendi, ve herkez şaşkın bir durumda adama baka kaldı. Adam öbür elindeki megafonu ağzına götürdü ve şunları söyledi; "Beyler bayanlar hayatınızın bundan sonrasını bu pastanede yaşayacaksınız... ve burda öleceksiniz. Çıkmaya hiç çalışmayın.... hiç bir şekilde çıkamazsınız... burda yeteri kadar yiyecek içecek

var... İyi hayatlar..." ve adam kapıyı açtı dışarı çıkıp arkasından kilitledi. Evet ilk olan şeyler; çığlıklar, ağlamalar, şaşkınlık. Tabii günler geçtikçe "burdan nasıl kurtuluruz" çalışmalarını başladı... "demirleri nasıl keseriz?" "yerden tunel mi açalım?" "kapıları deniyelim.... " ve hiç bir türlü çalışmayacak denemelere girişildi. "Evet hiç değilse aç değiliz" konuşmalarında başladı bu arada... Aradan seneler geçtikçe bazı insanlar yavaş yavaş "burda nasıl bir hayat kurabiliriz?" diye bir yere gelmeye başladılar ve etraflarındakilerle ilgilenmeye onlara hizmet etmeye... yeni pastalar ve yiyecekler yaratmaya... başladılar..... bazılarında her gün ağlayıp eski hayatlarının ne kadar güzel olduğunu anlatıp anlatıp durdular.. Buraya çocuk olarak gelenlerse bu hayatlarından başka bir hayat bilmedikleri için oynamaya devam ettiler.....

Kabul etmenin sırrı: Mukayeseyi durdurun!!! Bulduğunuz yeri geçmişle mukayese etmek.... başkalarının hayatıyla mukayese etmek.... bunlar "haklı kurbanların" yiyecek ve içecekleri. Burdan besleniyorsunuz.... durun artık.... bu kadar uğraştınız değiştirmeye...ne değişti? Bacakları olmyan bir insan futbolcu olamaz... Maksat şu: Ümitsizliğin altından geçmek..... ümitsizliği geçirmek... hastalık geçirmek gibi. Ümitsizliği geçirip tekrar ümitli olmak değil maksat.... maksat ümidi bırakmak... geçirmek... deliğin öbür tarafından çıkıp "bu benim hayatım" deyip o hayatınıza sarılmak maksat. Farkındasınız sizden kötü olan hayatlarla mukayese etmiyorsunuz hayatınızı.... daha iyi olduğunu sandığınız hayatlarla mukayese ediyorsunuz... kendi hayatınıza hakaret ediyorsunuz... kendi yüceliğinize hakaret ediyorsunuz. Sizden çıkmak isteyen hediyeler var. Ama siz bulduğunuz yerden çıkmadıkça, ümitsizlik hastalığını geçirmemekte inat ettikçe, bu hediyeler gerçekleşmeyecek... hediyelerinizi götüreceksiniz mezarınıza... hiç birini veremedi. Ya yaşamaya başlayın.. yada sürünmeye devam edin derim...

Düşünceyi dahada sarsalım... Göklerden bir ses gelse ve deseki "Ey insan anladımki senin olan bu hayatı istemiyorsun. Sana bir şans tanıycam, senin önüne bir torba koyucam bu torbada her türlü hayat var. İçinden birtanesini çekip alacaksın ama ne çıkarsa bahtına. Birde unutma başka bir hayatı seçtiğin an bu hayatını hatırlamıyacaksın artık, bu hayatındaki bütün tanıdıklarını ve sevdiğini bilmiyeceksin, başka annen baban arkadaşların bambaşka insanlar olacak hayatında.... Tekrar hatırlatıyorum... torbadan ne çıkarsa bahtına... Çek bakalım başka bir hayat kendine.... " Elinizi sokacakmısınız o torbanın içine?

Acıya gelince, "Acı" insan olmanın bir parçası. Hepimiz şu veya bu şekilde acı yaşıyoruz veya yaşayacağız - sorun ihtiyarlara ne sancıları, acıları var - ama "sürünmek" bir seçenek. Kendi acımızı başkalarınınkiyle mukayese etmek bir seçenek.

Bu hayatınız sırf siz istediğiniz için değişmeyecek. Siz değiştireceksiniz, düşüncelerinizden başlayarak. "Elimdeki armut bir gün elma olunca yaşamaya başlayacam ozaman mutlu olucam" dersiniz çok beklersiniz, hep istersiniz, hep ümit edersiniz. Oyunun son perdesi kapandığında ya gururla sahnenin kenarına gelip "ben böyle oynadım" deyip selam vereceksiniz yada siz "ben bunu istemiyorum" deyip dururken perde yüzünüze kapanacak. Seçenek sizin ve sorumlusunuz.

Eğer Nurcan gibi hayatınızda sevdiğiniz bir insanın fiziki dünyada değiştiremeyeceği bir durumu varsa, söyleyeceğim iki şey var. Birincisi, nasıl bir "BEN"liğiniz var bu insana doğru? Lütfen "Hiçbirşeyi Değiştiremeyeceksiniz" başlıklı yazıyı okuyun. Benim felsefem bu durumda şu; Herkez yücelir diye bir BENDen yaşamak. Hayatımdaki insanların iyi yerlerini (BENliklerini) besleyip, kurban yerlerini (BENliklerini) hem onlara hem kendime inkar etmek. Bu benim seçeneğim. Tek hükmünüz olan yer bu. İkincisi, o kişinin burdaki yazıları okuması. Ama bu görüldüğü kadar kolay değil... Uğraşırsanız belki başarısız, belki başaramazsınız, bilmiyorum. Tabii okuduktan sonra ne olur onuda bilemem herkez yazıları yorumlamakta serbest.

Sorularınızı bekliyorum. Eğer bu yazı sizi bulduğunuz yerden çıkarmaya başladıysa lütfen yazın buraya. Paylaşılan şeyler yaşar.

Teşekkürler okuduğunuz için.

[Yorum koyun](#) [Yorum RSS](#)

Bir önce: ["Yes" "OK" EGO?](#)

4 Yorum "Armut Elma Olunca"

1. [nurcan](#) | [18, 11, 2008 - 1:59](#)

okan bey teşekkürler.. Yazınız çok güzeldi doğrusu bana çok iyi geldi. Kardeşimlede paylaşacam.

2. [Okan](#) | [18, 11, 2008 - 4:49](#)

Nurcan ben teşekkür ediyorum bana, sana ve kardeşine dokunma fırsatı verdiğin için. Buraya cesaretle yazıp sorduğun içinde tebrik ediyorum seni. Sorun olursa gene yaz. Kardeşin bu yazıyı okursa onunda bir yorumunu burda okuruz yakında.

3. disillusionment | [24, 11, 2008 - 6:43](#)

Okan bana daha önce yazdığın mailleri okuyor gibi hissettim,ama okurken evet biliyorum,evet öyle zaten Okan deyip durdum kendi kendime:))

Bu yazınla, artık bu bahsettiğin yerlerde olmadığımı kanıtladım kendime bir kez daha,sana yine teşekkür edesim geldi 😊
Seni seviyorum Okan:))

4. Okan | [24, 11, 2008 - 9:31](#)

disillusionment merhabalar.. Seneler evvel bir kitap okudum adı "Bookmarkings" di galiba. Yazarı "Dag Hammarskjold." Bu adam Birleşmiş Milletlerin genel sekreteriydi ve uzun seneler orda çalışmasına rağmen şöyle bir cümlesi var kitabında "bir insana dokunmak, büyük toplumlari kurtarmak için çalışmaktan yücedir." Kendi hayatını toplumlara veren bir insandan çıkıyor bu cümle. Bana sana dokunma fırsatı verdiğin için teşekkür ediyorum. Sevgi ifadeni anlıyorum ve hisediyorum. Benimde sana ve senin gibi yücelmek için kendileriyle uğraşan herkeze yönelik sevgim var. Sarıldım 😊 Geçmiş tamamlandıkça gelecek güzel açılır. Çok güzel yerlerdesin. Tebrikler.

[Go to source web page: Mutlu Olmak Istiyorum » Blog Archive » Armut Elma Olunca](#)

Printed from EverNote—A Single Place For All Your Notes. www.evernote.com